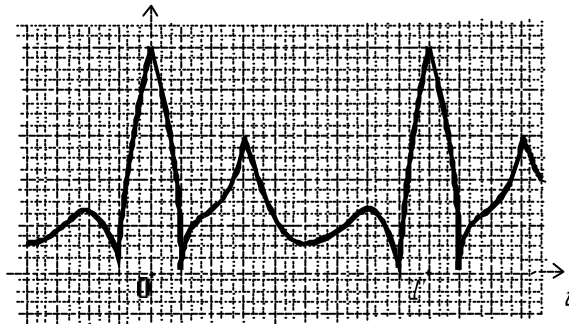

TRANDAFIR T. B{LAN

CAPITOLE DE MATEMATICI
APPLICATE

- ANALIZ{ FOURIER -

EUC

EDITURA UNIVERSITARIA
CRAIOVA

TRANDAFIR T. BÎLAN

CAPITOLE DE MATEMATICI
APPLICATE

- ANALIZĂ FOURIER -

EUC

EDITURA UNIVERSITARIA
CRAIOVA, 1998

Referen\i]tiin\ifici:

Prof.univ.dr. Peter KESSLER

Lect.univ.dr. Ion B{ RBULESCU

Tehnoredactare computerizat[:

Mariana NICOLESCU

ISBN: 973-9271-27-8

#n memoria profesorului
Dr.doc. Eugen V. Dobrescu

TRANDAFIR T. B{LAN

CAPITOLE DE MATEMATICI APLICATE
- ANALIZ{ FOURIER -

P R E F A | {

Prezentul volum este primul dintr-o serie de Capitoare de Matematici Aplicate. Am început cu Analiza Fourier deoarece, cel puțin pe plan local, bibliografia existentă dezvoltă doar parțial tematica de interes pentru cei ce se pregătesc să vadă utilizările matematice în probleme ingineresti, practice. Astfel, de cele mai multe ori, fie că se abordează prea sumar una din laturile teorie / probleme, fie se lucrează la un nivel prea abstract, nesemnificativ pentru practician, care solicită, de exemplu, studierea integralei Lebesgue sau a unor tehnici avansate de analiză funcțională.

Prin conținutul ei, cartea acoperă programa analitică specifică cursurilor de Matematici Speciale predate în facultățile tehnice, dar se adresează și marelui număr de cititori care doresc să aprofundeze metodele teoretice specifice, sau se interesează de aplicațiile analizei Fourier. Pentru a răspunde diversității solicitărilor de documentare, am redactat mai multe anexe privind aspecte speciale. Se presupune că cititorul are cunoștințele de bază în analiza reală și cea complexă conținute, conform programei, de cursurile anterioare de Analiză matematică și Matematici speciale.

Partea teoretică conține demonstrații detaliate, în care se respectă rigoarea matematică și se adoptă un limbaj actualizat. Vizînd aplicații directe, teoria este dezvoltată în termeni de integrală Riemann. De asemenea, cu câteva mici excepții, se

evit[no]iunea de distribu]ie, pentru care consider[m c[sunt necesare mai multe cuno]tin]e de analiz[func]ional[ ]i ar face obiectul unui curs aparte. Pentru auto-verificarea gradului de @nelegere]i a poten]ialului de utilizare a cuno]tin]elor teoretice, sunt propuse cititorului, respectiv studentului la seminar, o serie de probleme la sf`ritul fiec[rui paragraf. Toate problemele sunt urmate de indica]ii de rezolvare, unele chiar foarte elaborate, ca model de rezolvare.

De fapt prin aceast[carte am @ncercat s[sintetizez experien]a acumulat[de-a lungul anilor de c[tre colectivul celor care au predat @ @nv[ ]m`ntul tehnic aici, la Universitatea din Craiova. #n c`]tigarea acestei experien]e cursurile regretatului prof.univ.dr.doc. Eugen V. Dobrescu au fost piatr[de c[ ]p]t`i pentru mul]i dintre noi.

Mulumesc]i pe aceast[cale celor care prin sugestiile]i observa]iile lor m-au ajutat s[realizez prezenta lucrare. #n mod special sunt recunosc[tor D-ilor Prof.univ.dr. Peter Kessler]i Lect.univ.dr. Ion B[r]bulescu, care au avut amabilitatea s[citeasc[manuscrisul]i s[fac[o serie de observa]ii care mi-au fost foarte utile, @mbun]t]ind efectiv at`t forma c`t]i con]inutul c[r]ii. De asemenea, m[r]turisesc cu recuno]tin]]i sprijinul deosebit de care m-am bucurat pe parcursul redact[r]ii din partea D-nei informatician Mariana Nicolescu, care a avut r[ ]bdarea s[urmeze meandrele c[ut[r]ilor @ finisarea manuscrisului]i profesionalismul s[tehnoredacteze materialul @nr-o form[excep]ional[.

Autorul

Capitolul I. SERII FOURIER

§1. Funcții periodice. Noțiunea de serie Fourier

Vom da câteva proprietăți remarcabile ale funcțiilor periodice care vor fi utile în paragrafele următoare și vom formula problemele fundamentale legate de seriile Fourier.

1. **Definiție.** Spunem despre funcția $f: \mathbf{R} \rightarrow \mathbf{R}$ că este **periodică** și are **perioada** $T \in \mathbf{R}_+^*$, dacă pentru orice $x \in \mathbf{R}$ avem

$$f(x + T) = f(x).$$

Cea mai mică dintre perioade (dacă există) se numește perioadă **fundamentală**, **principală**, sau **minimă**.

Desigur, proprietatea de periodicitate se poate extinde și la funcții definite pe o mulțime $D \subset \mathbf{R}$, dacă pentru orice $x \in D$ avem $x + T \in D$.

2. **Exemple.** a) Printre cele mai importante funcții periodice menționăm semnalele **armonice fundamentale**, exprimate prin funcții trigonometrice (Fig.1.1.)

$$f(t) = A \sin(\omega t + \varphi),$$

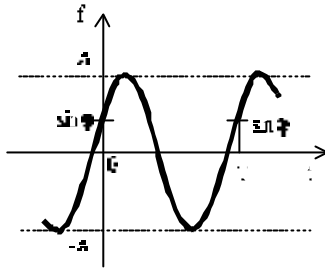

Fig.1.1.

unde A este numit[**amplitudinea** semnalului, w - **pulsatie**, $w t + j$ - **faz**], iar $j = \text{faz}$ [**inital**]. Se verific[cu u]urin\ c[dac[$w \neq 0$, atunci, f este o funcie periodic[, cu perioada (minim[) $T = \frac{2p}{w}$. Num[rul $n = \frac{1}{T} = \frac{w}{2p}$ se nume]te **frecven**][a semnalului f .

b) Not[m cu $[x]$ **partea @ntreag**] a num[rului $x \in \mathbf{R}$, adic[cel mai mare num[r @ntreg dintre cele mai mici dec` t  $x$ . Funcia **parte zecimal**]  $f(x) = x - [x]$  (figura 1.2.) este periodic[ cu perioada  $T = 1$ . Ea este @n`nit[@n practic[la tensiunea de baleiaj din osciloscopae.

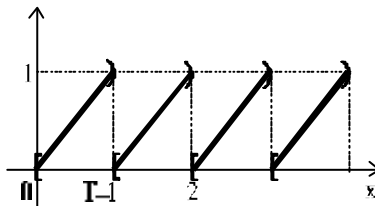

Fig.1.2.

c) Fie $f: [a, b) \rightarrow \mathbf{R}$ @nc` t $0 < I = b - a < \infty$. Pentru fiecare $x \in \mathbf{R}$ definim $k(x) = \left[\frac{x - a}{I} \right]$, unde $[\cdot]$ @nseamn[parte @ntreag]. Se vede u]or c[$x - I k(x) \in [a, b)$] i c[funcia

$\bar{f}: \mathbf{R} \rightarrow \mathbf{R}$, exprimat[prin $\bar{f}(x) = f(x - I k(x))$ este periodic[, cu perioada $T = I$. Funcția $\bar{f}$ se numește **prelungirea periodică** a funcției f (figura 1.3.).

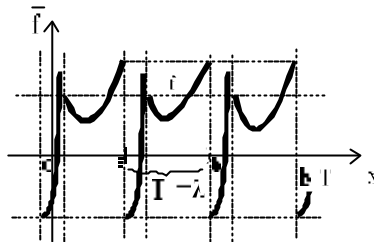

Fig.1.3.

d) Noțiunea de funcție periodică este o idealizare matematică a unor fenomene periodice din experiența noastră zilnică, cum sunt: trecerile aștrilor (inclusiv soarele și luna) la meridian, curentul electric alternativ, pendulul etc. Ca exemplu, în figura 1.4. este reprezentat un ciclu al ritmului cardiac, așa cum apare pe electrocardiogramă.

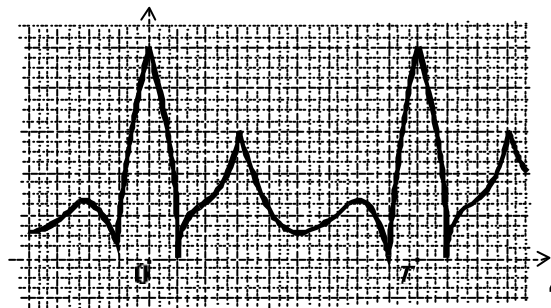

Fig.1.4.

Deșigur, pentru a califica asemenea fenomene drept "periodice" noțiuni matematice ca "egalitate", "infiniț" etc. trebuie înțelese în accepțiunea mai largă a practicianului.

Cunoscând anumite funcții periodice putem obține alte funcții periodice pe cale algebrică, așa cum arată propoziția următoare:

3. **Propoziție.** *Mulțimea tuturor funcțiilor periodice $f: \mathbf{R} \rightarrow \mathbf{R}$ (sau definite pe aceeași mulțime D), cu aceeași perioadă T , formează o subalgebră a algebrei tuturor funcțiilor reale.*

Demonstrație. Se verifică ușor că dacă f și g au perioada T , atunci $f+g$ și fg au perioada T . □

4. **Observație.** Prin operații algebrice (sume, produse etc.) cu două funcții periodice care au o perioadă comună se pot obține funcții cu perioade inferioare perioadei comune minime. Ca exemplu, $f(x) = \sin x$ și $g(x) = \cos x$ au perioada minimă comună 2π , dar produsul $(fg)(x) = \frac{1}{2} \sin 2x$ are perioada principală π . La fel, funcțiile

$$f(x) = \begin{cases} \ln|\sin x|, & x \neq k\pi \\ 0, & x = k\pi \end{cases} \quad g(x) = \begin{cases} \ln|\cos x|, & x \neq \frac{\pi}{2} + k\pi \\ 0, & x = \frac{\pi}{2} + k\pi \end{cases}$$

au perioada minimă comună π , în timp ce $f+g$ are perioada fundamentală $\frac{\pi}{2}$.

În ceea ce privește proprietățile perioadelor menționate:

5. **Propoziție.** a) Dacă T este perioadă pentru funcția f , atunci și kT este perioadă a lui f , oricare ar fi $k \in \mathbf{N}$.

b) Orice funcție neconstantă, periodică și continuă admite o perioadă minimă (strict pozitivă).

c) Dacă T este perioada fundamentală a unei funcții continue neconstante, atunci pentru orice altă perioadă T' a acesteia avem $T' = kT$, pentru un $k \in \mathbf{N}^*$.

d) Dacă funcțiile f și g au perioadele T_f respectiv T_g și $\frac{T_f}{T_g} \in \mathbf{Q}$, atunci există o perioadă comună.

e) Dacă funcțiile f și g sunt continue, neconstante și au o perioadă comună, atunci între perioadele lor principale T_f și T_g există relația $\frac{T_f}{T_g} \in \mathbf{Q}$.

Demonstrație. a) Inducție matematică după $k \in \mathbf{N}$. b) Dacă prin absurd presupunem că nu există o perioadă minimă a lui f , va exista un șir $\{T_n\}_{n \in \mathbf{N}}$ de perioade $T_n > 0$, astfel încât $\lim_{n \rightarrow \infty} T_n = 0$.

Cazul $T_n \rightarrow T_0 > 0$ conduce la T_0 perioadă pozitivă minimă, căci $f(x + T_0) = \lim_{n \rightarrow \infty} f(x + T_n) = f(x)$, deci se exclude.

Așa cum se vede în figura 1.5., orice $x \in \mathbf{R}$ se poate scrie în forma $x = \sum_{n \in \mathbf{N}} k_n T_n$, unde pentru analogia cu scrierea zecimală putem lua $T_{n+1} < T_n$.

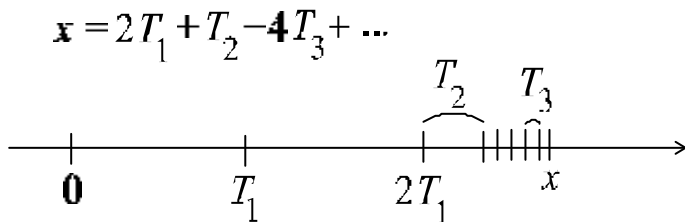

Fig.1.5.

#n consecin\{ mulimea $\{kT_n : k \in \mathbf{Z}, n \in \mathbf{N}\}$ este dens\ pe $\mathbf{R}$ }i $f(kT_n) = f(0)$. Din continuitate rezult\ c\ f ar trebui s\ fie constant\.

c) #n caz contrar $T' = kT + r$, unde $r < T$. Deoarece num\rul $r = T' - kT$ este]i el perioad\, este contrazis\ minimalitatea perioadei fundamentale T .

d) Dac\ $\frac{T_f}{T_g} = \frac{p}{q}$, cu $p, q \in \mathbf{N}^*$, rezult\ imediat c\ $T = pT_g = qT_f$ este perioad\ at\ t pentru f c\ t]i pentru g .

e) Dac\ T este perioad\ comun\, atunci conform c), vor exista $m, n \in \mathbf{N}^*$ astfel ac\ t $T = mT_f$]i $T = nT_g$.

#n concluzie $\frac{T_f}{T_g} = \frac{n}{m} \in \mathbf{Q}$. □

Proprietatea ce urmeaz\ arat\ c\ dac\ o func\ie periodic\ este integrabil\, atunci integrala ei pe un segment de lungime egal\ cu perioada nu depinde de pozi\ia acestui segment pe ax\, dup\ cum se ilustreaz\ \n figura 1.6.

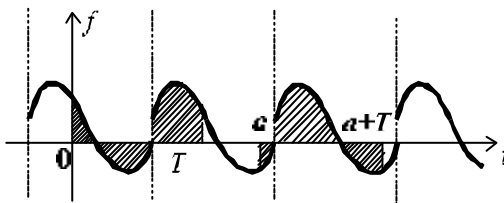

Fig.1.6.

6. Propozi\ie. Dac\ func\ia local integrabil\ $f: \mathbf{R} \rightarrow \mathbf{R}$ are perioada T , atunci oricare ar fi $a \in \mathbf{R}$, avem

$$\int_a^{a+T} f(x) dx = \int_0^T f(x) dx .$$

Demonstratie. Descompunem prima integral[

$$\int_a^{a+T} f(x) dx = \int_a^T f(x) dx + \int_T^{a+T} f(x) dx$$

]i observ[im c[ultima integral[se scrie

$$\int_T^{a+T} f(x) dx = \int_0^a f(t+T) dt = \int_0^a f(t) dt .$$

#nlocuind @n descompunere g[sim formula c[utat[. $\square$

Pentru alte propriet[ri, de exemplu privind derivarea, se pot vedea problemele de la sf`ritul paragrafului.

#n studiul calitativ al func\iilor periodice nu este esen\ial[valoarea perioadei, deoarece printr-o schimbare simpl[de variabil[putem reduce problemele la cazul unei perioade *standard*, care de obicei se ia $2p$. Aceast[reducere se bazeaz[pe urm[toarea:

7. Propozitie. *Dac[$f: \mathbf{R} \rightarrow \mathbf{R}$ este o funcie de perioad[$2p$, atunci funcia $F: \mathbf{R} \rightarrow \mathbf{R}$, exprimat[prin*

$$F(x) = f(\mathbf{w}x),$$

cu $\mathbf{w} = \frac{2p}{T}$, este o funcie periodic[, cu perioada T .

Demonstratie. Prin ipoteză avem $f(t+2p) = f(t)$ pentru orice $t \in \mathbf{R}$. Schimbarea de variabilă $t = wx$ este justificată prin corespondența lui $t \in [0, 2p]$ cu $x \in [0, T]$, care în cel mai simplu caz este liniară; scriind $t = ax + b$, găsim $a = w$ și $b = 0$. Periodicitatea lui F rezultă prin calcul direct:

$$F(x+T) = f(wx+T) = f(wx+2p) = f(wx) = F(x) \quad \square$$

Rezultă astfel că funcțiile trigonometrice $\sin nt$ și $\cos nt$, unde $n \in \mathbf{N}$, joacă un rol deosebit în teoria funcțiilor periodice.

8. **Definiție.** Se numește **sistem trigonometric** (sau **Fourier**) mulțimea

$$\Gamma = \{1, \cos t, \sin t, \cos 2t, \sin 2t, \dots\}.$$

Orice sumă de forma

$$P_n(t) = \frac{a_0}{2} + \sum_{k=1}^n (a_k \cos kt + b_k \sin kt)$$

se numește **polinom trigonometric**. Numerele $a_0, a_k, b_k \in \mathbf{R}$ se numesc **coeficienții polinomului**.

9. **Observații.** a) Orice polinom trigonometric este o funcție periodică de perioadă $2p$. Dacă notăm $A_k = \sqrt{a_k^2 + b_k^2}$, putem determina totdeauna $\mathbf{j}_k \in [0, 2p)$ astfel încât $a_k = A_k \cos \mathbf{j}_k$ și $b_k = A_k \sin \mathbf{j}_k$, astfel că polinomul trigonometric se poate scrie și cu ajutorul armonicelor fundamentale, $\sin(k t + \mathbf{j}_k)$, sub forma

$$P_n(t) = \frac{a_0}{2} + \sum_{k=1}^n A_k \sin(k t + \mathbf{j}_k).$$

#n acela[i timp se vede c[orice func[ie din T este o armonic[fundamental[, de perioad[$2p$. Dac[exist[pericolul unor confuzii se poate nota T_{2p} @ loc de T .

b) #n unele probleme este util s[se scrie polinoamele trigonometrice @ **form[complex**[, cu ajutorul func[iei exponen[iale. Astfel, \in`nd cont de formulele lui Euler (vezi [20], [29], etc.)

$$\cos kt = \frac{1}{2}(e^{ikt} + e^{-ikt})$$

$$\sin kt = \frac{1}{2i}(e^{ikt} - e^{-ikt})$$

putem scrie

$$P_n(t) = \sum_{k=1}^n \frac{a_k + ib_k}{2} e^{-ikt} + \frac{a_0}{2} + \sum_{k=1}^n \frac{a_k - ib_k}{2} e^{ikt}.$$

Cu nota[iile $c_k = \frac{1}{2}(a_k - ib_k)$, $c_0 = \frac{a_0}{2}$]i

$c_{-k} = \frac{1}{2}(a_k + ib_k)$, polinomul trigonometric devine

$$P_n(t) = \sum_{k=-n}^n c_k e^{ikt}$$

]i se spune c[este scris @ form[complex]. Dac[introducem nota[ia $e^{it} = z$, polinomul ia forma $P_n(t) = \sum_{k=-n}^n c_k z^k$, unde @ particular se reg[esc polinoamele @ sens uzual.

c) Prin analogie cu sistemul trigonometric T_{2p} , se poate considera un **sistem trigonometric generalizat**.

$$T_T = \{1, \cos \omega t, \sin \omega t, \cos 2\omega t, \sin 2\omega t, \dots\}$$

format din funcții de perioadă $T = \frac{2p}{\omega}$. În acest caz polinomul **trigonometric de perioadă** T va avea forma

$$P_n(t) = \frac{a_0}{2} + \sum_{k=1}^n (a_k \cos k \omega t + b_k \sin k \omega t)$$

În toate celelalte formule se vor transforma conform propoziției 7. Pentru simplitatea scrierii ne vom referi în continuare cu precizie la sistemul T_{2p} .

10. **Definiție.** Se numește **serie trigonometrică** (sau serie Fourier) orice sumă de forma

$$\frac{a_0}{2} + \sum_{n=1}^{\infty} (a_n \cos nt + b_n \sin nt),$$

unde $a_0, a_n, b_n \in \mathbf{R}$ pentru toți $n \in \mathbf{N}^*$, se numesc **coeficienți Fourier**.

11. **Observații.** a) Seriiile trigonometrice apar ca serii de funcții periodice, definite pe toată dreapta reală. Ca la orice serie, sensul sumei infinite este acela de limită a sumelor parțiale, care sunt polinoame trigonometrice. Pe mulțimea punctelor de convergență, seria trigonometrică definește o nouă funcție numită **suma seriei**. Desigur, suma seriei va fi și ea funcție periodică de perioadă $2p$.

b) Ca și polinoamele trigonometrice, seriile Fourier pot fi scrise și în alte forme, ca de exemplu în forma complexă

$$\sum_{k \in \mathbf{Z}} c_k e^{ikt},$$

sau cu funcții de perioadă T arbitrară, dacă introducem și pulsația ω :

$$\frac{a_0}{2} + \sum_{n=1}^{\infty} (a_n \cos n\omega t + b_n \sin n\omega t).$$

c) Menționăm că seriile trigonometrice pot fi scrise și ca serii de puteri complexe dacă se introduce notația $z = e^{it}$, când se obțin serii **Laurent** (vezi [20], [29], etc.):

$$\sum_{k \in \mathbf{Z}} c_k z^k,$$

unde $|z| = 1$.

12. **Problemele fundamentale ale seriilor Fourier**, în funcție de punctul de vedere (practic sau teoretic), sunt următoarele:

A: Din punct de vedere practic, ingineresc:

A1. **Analiza semnalului periodic:** având un semnal periodic (dat, concret), să se stabilească din ce semnale armonice fundamentale este acesta compus.

A2. **Sinteza unui semnal periodic:** dorind un anumit semnal periodic (necesar într-un anumit loc, într-un circuit etc.),

s[se stabileasc[ce combinaie de armonice fundamentale va sintetiza realmente acest semnal.

B. Din punct de vedere teoretic, matematic:

B1. **Calculul coeficienilor Fourier:** fiind dat[o funcie real[periodic[, presupus[sum[a unei serii Fourier, s[se afle coeficienii Fourier ai acestei serii.

B2. **Convergena seriilor Fourier:** av`nd o serie Fourier, s[se stabileasc[unde]i cum converge aceasta, precum]i c[tre cine converge.

Desigur, noi vom aborda problematica seriilor Fourier din punctul de vedere matematic.

Rezolvarea celor dou[probleme B1]i B2 necesit[precizarea unor clase de funcii]i a unor tipuri de convergen\[pe aceste spa\u0219ii. Un rol deosebit @ joac[no\u0219iunea de **produs scalar** a dou[funcii dintr-un asemenea spa\u0219iu, a]a cum vom vedea @n paragraful urm[tor.

PROBLEME

§ I. 1.

1 S[se determine perioada principal[a func\u0219iei

$$f(x) = \sin 35x + \cos 42x$$

Solu\u0219ie. Din condi\u0219ia ca $T > 0$ s[fie perioad[, $\sin 35(x + T) + \cos 42(x + T) = \sin 35x + \cos 42x$, f[ic`nd $x = 0$, apoi $x = p$, deducem:

$$\begin{cases} \sin 35T + \cos 42T = 1 \\ -\sin 35T + \cos 42T = 1 \end{cases}$$

adică $\cos 42T = 1$ și $\sin 35T = 0$. #n consecință,

$$T \in \left\{ \frac{k'P}{21}, k' \in \mathbf{Z} \right\} \cap \left\{ \frac{k''P}{35}, k'' \in \mathbf{Z} \right\}.$$

Din condiția $\frac{k'}{3} = \frac{k''}{5}$, deducem $k'' = 5k$ și $k' = 3k$, $k \in \mathbf{Z}$,

deci $T = k \frac{P}{7}$. Deoarece această valoare s-a dedus impunând doar ca două valori (cea în $x = 0$ și cea în $x = P$) să se repete, trebuie să revenim la condiția de periodicitate pentru toți $x \in \mathbf{R}$, de unde rezultă $\sin 35x = \sin(35x + 5kP)$, adică k trebuie să fie număr par. #n concluzie, perioada principală este $T = \frac{2P}{7}$.

2

Fie $f: \mathbf{R} \rightarrow \mathbf{R}$ o funcție periodică, de perioadă T , derivabilă pe porțiuni pe $[0, T]$. Arată că și derivata sa este o funcție periodică, cu perioada mai mică sau egală cu T .

Indicație. Folosind periodicitatea și limita care dă derivata, se obține perioada T pentru derivata. Un exemplu arată că perioada minimă a lui f' poate fi mai mică.

3

Fie $f: \mathbf{R} \rightarrow \mathbf{R}$ o funcție periodică, de perioadă T și integrabilă pe orice compact din $\mathbf{R}$. Să se arate că și funcția $F: \mathbf{R} \rightarrow \mathbf{R}$, exprimată prin:

$$F(x) = \int_{x_0}^x [f(t) - a] dt ,$$

unde $a = \frac{1}{T} \int_0^T f(t) dt$, este periodică, cu aceeași perioadă.

Indicație. $\int_{x_0}^{x+T} [f(t) - a] dt = F(x) + \int_0^T [f(t) - a] dt .$

Se vede că a are semnificația unei medii, iar scăderea lui a din f se interpretează ca o deplasare a axei Ox pe **mijlocul** graficului lui f (figura 1.7.) Dacă integrarea după o perioadă s-a făcută mereu 0.

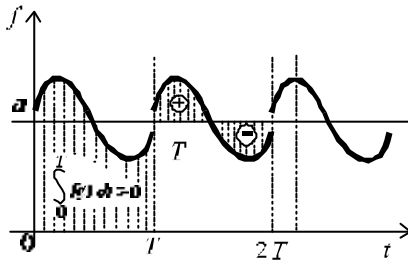

Fig.1.7.

4 Fie $f_0: [0,1] \rightarrow \mathbf{R}$ definit prin $f_0(x) = 3x^2$ și fie $f: \mathbf{R} \rightarrow \mathbf{R}$ prelungirea sa periodică. Determinați $a \in \mathbf{R}$ astfel încât $f - a$ să aibă primitive periodice.

Indicație. $T=1$ și $a = \int_0^1 f(t) dt = 1$, ca în problema 3.

5 Să se scrie funcțiile:

a) $f(x) = 2\sin^3 x + \cos^2 x - \sin x + 5$;

$$b) g(x) = \sin^2 x + 3\cos 2x + \sin \frac{x}{2} - 1;$$

$$c) h(x) = 3\cos^2(2x + \frac{P}{6}) - 2\sin(\frac{x}{2} - \frac{P}{4}).$$

sub form[de:

- 1) polinom trigonometric real;
- 2) polinom trigonometric complex;
- 3) sum[de puteri ale lui $z = e^{ix}$.

Indicatie. Se trece la func\iile multiplului de arc. #n cazul

b) avem $w = \frac{1}{2}$.

6 Ar[ta\i c[orice $T \in \mathbf{Q}_+^*$ este perioad[pentru func\ia:

$$f(x) = \begin{cases} 1 & \text{dac[} x \in \mathbf{Q} \\ -1 & \text{dac[} x \in \mathbf{R} \setminus \mathbf{Q}. \end{cases}$$

Indicatie. Dac[$x \in \mathbf{Q}$, atunci]i $x+T \in \mathbf{Q}$, iar dac[$x \in \mathbf{R} \setminus \mathbf{Q}$, atunci]i $x+T \in \mathbf{R} \setminus \mathbf{Q}$.

7 Ar[ta\i c[dac[$f: \mathbf{R} \rightarrow \mathbf{R}$ este par[(impar[) @ raport cu 0]i cu $l (>0)$, atunci f este periodic[, cu perioada $T=2l$.

Indicatie. Din $f(-x) = \pm f(x)$]i $f(l+x) = \pm f(l-x)$ deducem $f(x+2l) = f(l+x+l) = \pm f(l-x-l) = \pm f(-x) = f(x)$.

8 Func\iile $R_n(x) = \text{sgn} \sin 2^{n+1} px$, $n=0,1,\dots$ se numesc func\ii Rademacher. Ar[ta\i c[fiecare

funcție Rademacher este periodică și calculați:

$$I = \int_0^1 R_n(x) dx \quad \text{și} \quad J = \int_0^1 R_n^2(x) dx.$$

Indicație. R_n are perioada $T_n = 2^{-n}$, așa cum rezultă și din grafice. $I=0$ deoarece R_n este impară. $J=1$ deoarece $R_n^2=1$.

9 Pentru $n \in \mathbf{N}$, funcțiile lui Walsh se definesc cu ajutorul funcțiilor lui Rademacher astfel:

$$W_0 = 1$$

$$W_n = R_k \quad \text{dacă} \quad n = 2^k$$

$$W_n = R_{n_1} R_{n_2} \dots R_{n_s} \quad \text{dacă} \quad n = 2^{n_1} + 2^{n_2} + \dots + 2^{n_s},$$

unde $n_1 > n_2 > \dots > n_s$ ca în scrierea binară a lui n .

Trasați graficele primelor 16 funcții Walsh și arătați că:

- W_n sunt periodice și stabiliți perioada minimă;
- pentru orice $n \in \mathbf{N}$ și $x \in \mathbf{R}$ avem:

$$W_n(x) = \frac{1}{2} [W_n(x+0) + W_n(x-0)];$$

- $\int_0^1 W_n(x) dx = 0$ și $\int_0^1 W_n^2(x) dx = 1$, oricare ar fi $n > 0$.

Indicație. a) Perioada este 1 pentru W_3, W_5, W_7 etc.

b) Funcțiile Rademacher au aceeași proprietate.

c) Lungimea intervalelor pe care W_n este +1 este egală cu cea a intervalelor pe care W_n este -1.

§2. Produs scalar pe spații de funcții

Vom extinde noțiunea de produs scalar cunoscut pentru vectori din $\mathbf{R}^3$ ca fiind *produsul m[rimilor vectorilor]i al cosinusului unghiului dintre ei*, sau din $\mathbf{R}^n$, unde produsul scalar al vectorilor $x = (x_1, \dots, x_n)$ și $y = (y_1, \dots, y_n)$ este

$$\langle x, y \rangle = x_1 y_1 + \dots + x_n y_n,$$

la cazul mai general al produsului scalar a două funcții. Pentru aceasta să observăm că și vectorul $x \in \mathbf{R}^n$ este de fapt o funcție definită pe o mulțime finită, anume $x: \{1, \dots, n\} \rightarrow \mathbf{R}$, unde $x(i) = x_i$, pentru toți $i = 1, \dots, n$.

Astfel, se vede că produsul scalar în $\mathbf{R}^n$ are forma:

$$\langle x, y \rangle = \sum_{i=1}^n x(i)y(i),$$

care poate fi ușor extins la cazul a două funcții arbitrare: dacă funcțiile sunt întregi (adică $x, y: \mathbf{N} \rightarrow \mathbf{R}$), considerăm

$$\langle x, y \rangle = \sum_{n=1}^{\infty} x(n)y(n),$$

iar dacă funcțiile sunt definite pe un interval $[a, b] \subseteq \mathbf{R}$, considerăm

$$\langle x, y \rangle = \int_a^b x(t)y(t)dt .$$

Desigur, în aceste cazuri o primă problemă este convergența seriei, respectiv existența integralei prin care este definit produsul scalar. Presupunând că produsul astfel definit are sens, se constată că au loc unele proprietăți comune, care conduc la formarea noțiunii de produs scalar pe un spațiu arbitrar, prezentată mai jos (cf. [8], [26], [31], etc.).

1. **Definiție.** Fie X un spațiu liniar real sau complex. Numim **produs scalar** pe spațiul X orice funcțional $\langle \cdot, \cdot \rangle : X \times X \rightarrow \Gamma$ care îndeplinește condițiile:

i) $\langle ax + by, z \rangle = a\langle x, z \rangle + b\langle y, z \rangle$ pentru orice $a, b \in \Gamma$

Ji orice $x, y, z \in X$ (liniaritate);

ii) $\langle x, y \rangle = \overline{\langle y, x \rangle}$ pentru orice $x, y \in X$ (conjugat-simetrie);

iii) $\langle x, x \rangle = 0$ dacă și numai dacă $x = 0$ (nedegenerare);

iv) $\langle x, x \rangle \geq 0$ pentru orice $x \in X$ (pozitivitate).

În cazul spațiilor liniare reale, a doua condiție se reduce la simetrie, $\langle x, y \rangle = \langle y, x \rangle$. Altfel cum este formulată, chiar dacă spațiul este complex, condiția ii) ne asigură că $\langle x, x \rangle \in \mathbf{R}$.

Perechea $(X, \langle \cdot, \cdot \rangle)$ se numește **spațiu cu produs scalar**, sau spațiu **prehilbertian**.

2. **Exemple.** Se verifică ușor (exercițiu) că următoarele spații sunt prehilbertiene.

1°. **Spațiul euclidian ponderat real** este, ca mulțime, $\mathbf{R}^n$, cu un $n \in \mathbf{N}^*$ fixat, pe care se definește produsul scalar

$$\langle x, y \rangle_{\mathbf{a}} = \mathbf{a}_1 x_1 y_1 + \dots + \mathbf{a}_n x_n y_n,$$

unde $\mathbf{a} = \{\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_n\}$ este un sistem de numere reale strict pozitive fixat, numit **pondere**. #n particular, pentru $\mathbf{a} = \{1, \dots, 1\}$ se obține spațiul euclidian real.

Prin analogie, spațiul euclidian ponderat complex este $\mathbf{C}^n$, cu produsul scalar

$$\langle x, y \rangle_{\mathbf{a}} = \mathbf{a}_1 x_1 \bar{y}_1 + \dots + \mathbf{a}_n x_n \bar{y}_n,$$

unde de asemenea $\mathbf{a}_k \in \mathbf{R}_+^*$ pentru toți $k \in \{1, \dots, n\}$.

2° **Spațiul** $C_{\mathbf{R}}^0([a, b]^*)$ al funcțiilor **continue pe porțiuni**, pe segmentul $[a, b]$, este format din funcții $f: [a, b] \rightarrow \mathbf{R}$, continue pe $[a, b]$ cu excepția unui număr finit de puncte, în care există totuși limitele laterale finite (adică discontinuitățile sunt de prima speță). Fixând o funcție $\mathbf{a}$ din acest spațiu, strict pozitivă, numită **pondere**, definim produsul scalar prin:

$$\langle f, g \rangle_{\mathbf{a}} = \int_a^b \mathbf{a}(t) f(t) g(t) dt.$$

Dacă funcțiile au valori complexe, produsul scalar are forma

$$\langle f, g \rangle_{\mathbf{a}} = \int_a^b \mathbf{a}(t) f(t) \overline{g(t)} dt,$$

iar spațiul lor se notează $C_{\mathbf{C}}^0([a, b]^*)$.

3°. **Spațiul** $C^1_{\mathbf{R}}([a, b]^*)$ al funcțiilor **netede pe porțiuni**

este format din funcții continue pe porțiuni pe $[a, b]$, pentru care în plus există derivată (finită) cu excepția unui număr finit de puncte (între care, desigur, intră și cele de discontinuitate); în punctele în care funcția nu este derivabilă, se cere să existe totuși limitele laterale finite $f'(x+0) = \lim_{h \rightarrow 0} f'(x+h)$ și $f'(x-0) = \lim_{h \rightarrow 0} f'(x-h)$, inclusiv în punctele a și b . Produsul scalar se definește ca în exemplul 2°.

3. **Observații.** În ultimele două exemple de mai sus se vede deja că pentru a defini un produs scalar pe un spațiu de funcții trebuie să ne asigurăm că aceste funcții au proprietăți suficiente pentru a exista integrala care definește produsul scalar.

Menționăm că un rol important are și sensul în care considerăm integrala: noi vom lucra cu integrala în sens Riemann, deși o teorie mai generală se obține folosind integrala Lebesgue (vezi [16], [22], etc).

În cazul funcțiilor netede pe porțiuni, existența integralei este asigurată de faptul că funcțiile derivabile pe porțiuni sunt și continue pe porțiuni; produsul a două funcții de acest fel este tot o funcție continuă pe porțiuni, deci integrabilă pe $[a, b]$.

Pentru a putea utiliza diversele spații de funcții cu produs scalar trebuie să cunoaștem unele proprietăți generale ale produsului scalar, ca de exemplu inegalitatea Cauchy-Buniakowski-Schwartz:

4. **Teoremă (inegalitatea fundamentală).** Pentru orice x, y într-un spațiu real cu produs scalar $(X, \langle \cdot, \cdot \rangle)$ avem

$$\langle x, y \rangle^2 \leq \langle x, x \rangle \langle y, y \rangle$$

cu egalitate dac[ ] numai dac[ ] x]i y sunt coliniari (adic[ ] $y = \mathbf{I}x$).

Demonstratie. Conform conditiei iv), pentru orice $\mathbf{I} \in \mathbf{R}$ avem $T(\mathbf{I}) = \langle x + \mathbf{I}y, x + \mathbf{I}y \rangle \geq 0$. Folosind conditiile i)]i ii) oblinem $\langle x, x \rangle + 2\mathbf{I} \langle x, y \rangle + \mathbf{I}^2 \langle y, y \rangle \geq 0$. Un trinom care nu-]i schimb[semnul are discriminantul negativ adic[ ]

$$\langle x, y \rangle^2 - \langle x, x \rangle \langle y, y \rangle \leq 0.$$

Dac[ ] $x = \mathbf{I}y$, un calcul direct arat[ ] c[ ]

$$\begin{aligned} \langle x, y \rangle^2 &= \langle \mathbf{I}y, y \rangle^2 = \\ \mathbf{I}^2 \langle y, y \rangle^2 &= \langle \mathbf{I}y, \mathbf{I}y \rangle \langle y, y \rangle = \langle x, x \rangle \langle y, y \rangle. \end{aligned}$$

Reciproc, egalitatea are evident loc pentru $x = 0$ (sau $y = 0$), dar poate s[ ] aib[ ] loc]i pentru elemente nenule. #n primul caz coliniaritatea este banal[ ], iar @n al doilea caz putem explicita

$$\langle y, y \rangle = \frac{\langle x, y \rangle^2}{\langle x, x \rangle}.$$

Trinomul T , considerat iniial, devine

$$T(\mathbf{I}) = \langle x, x \rangle \left[1 + \mathbf{I} \frac{\langle x, y \rangle}{\langle x, x \rangle} \right]^2.$$

Deoarece situația $\langle x, y \rangle = 0$ se elimină prin aceea că ar atrage după sine $\langle x, x \rangle = 0$ sau $\langle y, y \rangle = 0$, rezultă că acest trinom are o rădăcină (dublă) $I_0 = -\langle x, x \rangle / \langle x, y \rangle^{-1}$. Condiția iii) ne arată că $\langle x + I_0 y, x + I_0 y \rangle = 0$, ceea ce implică $x + I_0 y = 0$, adică x și y sunt coliniari. $\square$

5. **Observație.** Menționăm că inegalitatea Cauchy-Buniakowski-Schwartz este verificată și pe spații liniare complexe, unde are forma

$$|\langle x, y \rangle|^2 \leq \langle x, x \rangle \langle y, y \rangle.$$

Pentru demonstrație scriem că $T(I) \geq 0$ pentru $I = -\frac{\langle x, y \rangle}{\langle y, y \rangle}$.

De asemenea, pentru demonstrarea coliniarității, se constată că dacă $\langle y, y \rangle = \frac{|\langle x, y \rangle|^2}{\langle x, x \rangle}$ și $I_0 = -\frac{\langle x, x \rangle}{\langle y, x \rangle}$, atunci $T(I_0) = 0$.

6. **Corolar** Dacă $(X, \langle \cdot, \cdot \rangle)$ este un spațiu cu produs scalar, atunci funcționala $\|\cdot\|: X \rightarrow \mathbf{R}_+$, exprimată prin formula $\|x\| = \langle x, x \rangle^{1/2}$ este o **normă** pe spațiul X .

Demonstrație. Trebuie să verificăm condițiile:

- $\|x\| = 0$ dacă și numai dacă $x = 0$;
- $\|Ix\| = |I| \cdot \|x\|$ pentru orice $I \in \mathbf{R}$ (sau $I \in \mathbf{C}$) și $x \in X$;
- $\|x + y\| \leq \|x\| + \|y\|$ pentru orice $x, y \in X$ (subaditivitate).

Prima proprietate rezultă din condiția iii) asupra produsului scalar. Proprietatea b) rezultă din condițiile i) și ii). Pentru subaditivitate scriem inegalitatea fundamentală sub forma (echivalentă, indiferent dacă spațiul este real sau complex)

$$|\langle x, y \rangle| \leq \|x\| \|y\|,$$

de unde rezultă imediat (folosind $|a| \leq \|a\|$ pentru orice $a \in \mathbf{R}$)

$$2 \langle x, y \rangle \leq 2 \|x\| \|y\|.$$

Adunând ambii membri $\langle x, x \rangle + \langle y, y \rangle = \|x\|^2 + \|y\|^2$ și restrângând, obținem

$$\langle x + y, x + y \rangle \leq (\|x\| + \|y\|)^2.$$

Această inegalitate se obține și în spațiile complexe întrucât $\operatorname{Re} \langle x, y \rangle \leq |\langle x, y \rangle|$.

Întrucât de aici rezultă extragem radicalul. $\square$

O primă utilizare a inegalității fundamentale este faptul că pentru existența produsului scalar este suficient să cerem existența normei elementelor, ca în exemplele ce urmează.

7. **Exemple** (continuăm lista începută la punctul 2 al paragrafului numerotând exemplele în consecință).

4°. **Spațiul l^2_Γ al jirurilor de p -trat sumabil.** Pe mulțimea jirurilor de forma $x = (x_n)_{n \in \mathbf{N}}$ (unde $x_n \in \mathbf{R}$ sau $x_n \in \mathbf{C}$, după cum $\Gamma = \mathbf{R}$ sau $\Gamma = \mathbf{C}$), pentru care

$$\sum_{n \in \mathbf{N}} |x_n|^2 < \infty,$$

definim produsul scalar

$$\langle x, y \rangle = \sum_{n \in \mathbf{N}} x_n \bar{y}_n,$$

convergența acestei serii fiind asigurată de inegalitatea fundamentală.

5°. **Spațiul $L^2_\Gamma([a, b])$ al funcțiilor de p -trat sumabil** pe un segment $[a, b]$ este format din funcții $f: [a, b] \rightarrow \Gamma$ integrabile pe $[a, b]$, pentru care există (și este finit)

$$\int_a^b |f|^2(t) dt .$$

Pe acest spațiu putem defini un produs scalar prin formula

$$\langle f, g \rangle = \int_a^b f(t) \overline{g(t)} dt ,$$

convergența integralei fiind asigurat[de inegalitatea fundamental[.

Menționăm că, riguros vorbind, elementele lui L^2 sunt clase de funcții de pătrat integrabil, în fiecare clas[intrând funcțiile care difer[între ele doar pe o mulțime de măsur[nul[. Desigur, în definiția produsului scalar putea să mai apar[o funcție pozitiv[care să reprezinte ponderea (vezi [13], [16], [26], etc.).

PROBLEME

§ 1.2.

1 Valorile $\langle (x_1, y_1), (x_2, y_2) \rangle$ ale unei funcționale $\langle \cdot, \cdot \rangle : X \times X \rightarrow \mathbf{R}$, unde $X = \mathbf{R}^2$, se definesc

prin:

a) $x_1x_2 + y_1y_2$;	d) x_1x_2 ;
b) $x_1y_2 + y_1x_2$;	e) x_1y_2 ;
c) $x_1y_2 - y_1x_2$;	f) $x_1x_2 - y_1y_2$.

Stabiliți care din funcționale este un produs scalar și identificați mulțimile $\Gamma_r = \{(x, y) \in \mathbf{R}^2 : \langle (x, y), (x, y) \rangle = r^2\}$, $r > 0$.

Indicație. a) $\langle \cdot, \cdot \rangle$ este un produs scalar și Γ_r este o elips[.

b) Nu este produs scalar deoarece $\langle (1, -1), (1, -1) \rangle = -2 < 0$; Γ_r este o hiperbolă. c) Nu este simetric; $\Gamma_r = \mathbf{R}^2$. d) degenerat. e) nesimetric. f) indefinit (Minkovski) ca în cazul b); Γ_r este o hiperbolă.

2 Se consideră funcțiile $f, g: [0, 1] \rightarrow \mathbf{R}$, de expresii $f(x) = x$ și $g(x) = x^2$. Calculați $\langle f, g \rangle$, $\|f\|_{L^2}$, $\|g\|_{L^2}$, $\|f\| = \sup_{x \in [0, 1]} |f(x)|$ și $\|g\| = \sup_{x \in [0, 1]} |g(x)|$, $\|f - g\|_{L^2}$ și $\|f - g\|_{\text{sup}}$.

Indicație. $\langle f, g \rangle = \int_0^1 x^3 dx = \frac{1}{4}$; $\|f\|_{L^2} = \sqrt{\int_0^1 x^2 dx} = \frac{\sqrt{3}}{3}$;

$\|g\|_{L^2} = \sqrt{\int_0^1 x^4 dx} = \frac{\sqrt{5}}{5}$; $\|f\| = \|g\| = 1$; $\|f - g\|_{L^2} = \frac{1}{\sqrt{30}}$;

$\|f - g\| = \frac{1}{4}$.

3 Pe spațiul $C_{\mathbf{R}}([0, 1])$ considerăm produsul scalar $\langle f, g \rangle = \int_0^1 f(x)g(x)dx$. Comparați norma $\|\cdot\|_{L^2}$ cu norma $\|\cdot\|_{\text{sup}}$ și extindeți rezultatul la un interval $[a, b]$ oarecare.

Indicație. $\|f\|_{L^2} = \sqrt{\int_0^1 f^2(x)dx} \leq \sup_{x \in [0, 1]} |f(x)| = \|f\|_{\text{sup}}$.

Pentru un interval $[a, b]$ mai apare factorul $(b-a)$ la majorarea integralei.

4 Arătați că pentru orice compact $[a, b] \subset \mathbf{R}$ avem:

$C_{\mathbf{R}}^1([a, b]^*) \subset C_{\mathbf{R}}([a, b]) \subset L_{\mathbf{R}}^2([a, b])$.

Indicație. Funcțiile netede pe porțiuni sunt continue. Prezentul oricrei funcții continue este o funcție continuă, deci integrabilă.

Incluziunile sunt stricte deoarece există funcții continue nederivabile în nici un punct, precum și funcții integrabile care nu sunt continue.

5 Unghiul α dintre doi vectori x, y într-un spațiu cu produs scalar $(X, \langle \cdot, \cdot \rangle)$ se definește prin formula

$$\cos \alpha = \frac{\langle x, y \rangle}{\|x\| \|y\|}.$$

Calculați unghiurile dintre funcțiile $\sin 2pt$, $\cos 2pkt$, t , $\sin wt$ și $\cos wt$ din spațiul $X = C_{\mathbf{R}}([0,1])$, dotat cu produsul scalar uzual.

Indicație. Unghiul între $\sin 2pt$ și $\cos 2pkt$ este $\frac{p}{2}$, etc (calcul direct).

6 Arătați că pentru orice $f \in C_{\mathbf{R}}^1([a,b])^*$ există derivatele laterale în orice punct $x \in [a,b]$:

$$f'_s(x) = \lim_{\substack{h \rightarrow 0 \\ h > 0}} \frac{f(x-h) - f(x)}{h},$$

$$f'_d(x) = \lim_{\substack{h \rightarrow 0 \\ h > 0}} \frac{f(x+h) - f(x)}{h}$$

unde $f(x \pm 0)$ sunt limitele laterale în punctul x .

Indicație. Se aplică teorema criteriilor finite prelungirii lui f prin continuitate pe intervale de forma $[x-h, x]$, sau $[x, x+h]$.

7 Arată că dacă f și g sunt integrabile Riemann pe $[a, b] \subset \mathbf{R}$, atunci și $f \cdot g$ este integrabil pe acest segment. Deduce că $L_{\mathbf{R}}^1([a, b]) \subset L_{\mathbf{R}}^2([a, b])$.

Indicație. Dacă $M_f = \sup\{|f(x)| : x \in [a, b]\}$ și $M_g = \sup\{|g(x)| : x \in [a, b]\}$ atunci

$$|(fg)(x') - (fg)(x'')| \leq |f(x') - f(x'')| M_g + |g(x') - g(x'')| M_f,$$

de unde se deduc inegalități similare pentru sumele integrale Darboux. În particular, dacă $f \in L_{\mathbf{R}}^1([a, b])$, rezultă că $f \cdot f$ este integrabil, deci $f \in L_{\mathbf{R}}^2([a, b])$. Incluziunea este strictă, după cum arată exemplul

$$f(x) = \begin{cases} +1 & \text{dacă } x \in [a, b] \cap \mathbf{Q} \\ -1 & \text{dacă } x \in [a, b] \setminus \mathbf{Q}. \end{cases}$$

8 Arată că dacă $f: [a, b] \rightarrow \mathbf{R}$ este integrabil pe $[a, b] \subset \mathbf{R}$, atunci și $|f|$ este, în plus

$$\left| \int_a^b f(x) dx \right| \leq \int_a^b |f(x)| dx$$

Rezultă că f este integrabil dacă și numai dacă $|f|$ este?

Indicație. Din inegalitatea

$$||f(x')| - |f(x'')|| \leq |f(x') - f(x'')|$$

deducem o relație similară pentru sumele Darboux:

$$S_{|f|} - s_{|f|} \leq S_f - s_f.$$

Pentru a compara integralele, integrăm în inegalitatea

$$-|f(x)| \leq f(x) \leq |f(x)|.$$

Se poate ca $|f|$ să fie integrabilă fără ca f să fie, cum este exemplul din problema 7.

9

Arătați că dacă $f: [a, b] \rightarrow \mathbf{R}$ este integrabilă pe $[a, b]$, atunci

$$(i) \quad \int_a^b |f|(x) dx \leq \sqrt{(b-a) \int_a^b f^2(x) dx}$$

$$(ii) \quad 2 \int_a^b |f|(x) dx \leq b-a + \int_a^b f^2(x) dx$$

Indicație. Rezultatele $|f|$ și f^2 sunt integrabile. (i) se obține luând $g \equiv 1$ în $|\langle f, g \rangle| \leq \|f\| \cdot \|g\|$. (ii) se obține integrând în $2|f(x)| \leq 1 + f^2(x)$.

Fie $f:[a,b] \rightarrow \mathbf{R}$ o funcție pentru care există $c > 0$ astfel încât $|f(x)| \geq c$ pentru orice $x \in [a,b]$. Arătați că $|f|$ este integrabil pe $[a,b]$ dacă și numai dacă f^2 este integrabil pe acest segment.

Indicație. Dacă $|f|$ este integrabil scriem $f^2 = |f| \cdot |f|$. Dacă f^2 este integrabil, din inegalitatea

$$\begin{aligned} f^2(x') - f^2(x'') &= [|f(x')| - |f(x'')|] [|f(x')| + |f(x'')|] \geq \\ &\geq 2c [|f(x')| - |f(x'')|] \end{aligned}$$

deducem inegalități similare între sumele Darboux pentru $|f|$ și f^2 .

§3. Ortogonalitate. Coeficienții Fourier

În acest paragraf vom arăta cum se poate rezolva problema de analiză a semnalelor periodice folosind noțiunea de ortogonalitate.

1. Definiție. Spunem că două elemente x și y , ale unui spațiu cu produs scalar $(X, \langle \cdot, \cdot \rangle)$ sunt **ortogonale** și notăm $x \perp y$, dacă $\langle x, y \rangle = 0$. Spunem despre o mulțime din X că este un **sistem ortogonal** dacă oricare două elemente ale acestei mulțimi sunt ortogonale. Dacă toate elementele unui sistem ortogonal au norma egală cu 1, spunem că sistemul este **ortonormat**.

2. Exemple.

1°. Sistemul trigonometric (al lui Fourier)

$$T_{2p} = \{1, \cos x, \sin x, \cos 2x, \sin 2x, \dots\}$$

este ortogonal în $L^2_{\mathbf{R}}([0, 2p])$. Într-adevăr, avem

$$\int_0^{2p} \cos nx \, dx = 0, \int_0^{2p} \sin mx \, dx = 0, \int_0^{2p} \cos px \sin qx \, dx = 0,$$

precum și

$$\int_0^{2p} \cos px \cos qx \, dx = 0 \quad \text{și} \quad \int_0^{2p} \sin px \sin qx \, dx = 0,$$

pentru orice $p \neq q$. În plus menționăm că

$$\|1\|^2 = \int_0^{2p} dx = 2p$$

$$\|\cos px\|^2 = \int_0^{2p} \cos^2 px \, dx = \frac{1}{2} \int_0^{2p} (1 + \cos 2px) \, dx = p$$

$$\|\sin px\|^2 = \int_0^{2p} \sin^2 px \, dx = \frac{1}{2} \int_0^{2p} (\sin px + \sin qx) \, dx = p,$$

deci acest sistem nu este ortonormat. Putem însă obține un sistem ortonormat înrînd fiecare funcție cu norma sa:

$$\frac{1}{\sqrt{2p}}, \frac{1}{\sqrt{p}} \cos x, \frac{1}{\sqrt{p}} \sin x, \frac{1}{\sqrt{p}} \cos 2x, \frac{1}{\sqrt{p}} \sin 2x, \dots$$

Desigur, acest procedeu se poate aplica pentru normarea oricui sistem ortogonal.

Prin combinații ale acestor funcții se pot obține alte sisteme ortogonale, ca de exemplu cel folosit în scrierea seriei Fourier în formă complexă, $\{e^{ikx}; k \in \mathbf{Z}\}$ (vezi problema 3).

2°. Sistemul trigonometric generalizat

$$\mathcal{T}_T = \{1, \cos wx, \sin wx, \cos 2wx, \sin 2wx, \dots\}$$

unde $w = \frac{2p}{T}$, este ortogonal pe segmentul $[0, T]$. Normele elementelor acestui sistem sunt $\|1\|^2 = T$ și în rest $\|\cos kwx\|^2 = T/2$, $\|\sin kwx\|^2 = T/2$, pentru toți $k \in \mathbf{N}^*$.

Alte exemple de sisteme ortogonale de funcții se studiază în capitolul de **funcții speciale** (vezi [4], [29], etc); exemplele de mai sus sunt suficiente pentru teoria seriilor Fourier (vezi problemele 4 și 5).

Dăm acum câteva proprietăți remarcabile ale sistemelor ortogonale.

3. Propoziție. *Orice sistem ortogonal de vectori nenuli este liniar independent.*

Demonstratie. Fie $x_1, x_2, \dots, x_n$ elemente ale unui sistem ortogonal din spațiul $(X, \langle \cdot, \cdot \rangle)$. Dacă $\mathbf{I}_1 x_1 + \dots + \mathbf{I}_n x_n = 0$, făcând produsul scalar cu $x_k, k = 1, \dots, n$, găsim $\mathbf{I}_k \langle x_k, x_k \rangle = 0$. Deoarece $\langle x_k, x_k \rangle \neq 0$, rezultă $\mathbf{I}_k = 0$ pentru toți $k = 1, \dots, n$. $\square$

4. **Propozitie** (relatia lui Pitagora). *Dac* $\{x_1, \dots, x_n\}$ *este un sistem ortogonal, atunci*

$$\left\| \sum_{k=1}^n x_k \right\|^2 = \sum_{k=1}^n \|x_k\|^2.$$

Demonstratie. Prin calcul direct obținem

$$\left\| \sum_{k=1}^n x_k \right\|^2 = \langle x_1 + \dots + x_n, x_1 + \dots + x_n \rangle = \sum_{k,l=1}^n \langle x_k, x_l \rangle,$$

unde pentru $k \neq l$ avem $\langle x_k, x_l \rangle = 0$ și pentru $k = l$ avem $\langle x_k, x_k \rangle = \|x_k\|^2$. $\square$

#n particular, pentru sistemul trigonometric avem:

5. **Teorem** (Expresia coeficienților Fourier). *Dac* $[o serie trigonometric]$

$$\frac{a_0}{2} + \sum_{n=1}^{\infty} (a_n \cos nx + b_n \sin nx)$$

converge uniform pe $[0, 2p]$ *c* $[tre o funcție$ $f: [0, 2p] \rightarrow \mathbf{R}$, *atunci pentru coeficienții a_n *și b_n *avem expresiile***

$$a_n = \frac{1}{P} \int_0^{2p} f(t) \cos nt \, dt; \quad n = 0, 1, \dots$$

$$b_n = \frac{1}{P} \int_0^{2p} f(t) \sin nt \, dt; \quad n = 1, 2, \dots$$

Demonstratie. Prin ipoteză putem scrie

$$f(x) = \frac{a_0}{2} + \sum_{n=1}^{\infty} (a_n \cos nx + b_n \sin nx),$$

convergența fiind uniformă pe $[0, 2p]$. Cum funcțiile seriei sunt continue, rezultă că f este continuă pe $[a, b]$. Integrând obținem expresia lui a_0 , căci în baza convergenței uniforme a seriei avem

$$\begin{aligned} & \int_0^{2p} \sum_{n=1}^{\infty} (a_n \cos nx + b_n \sin nx) dx \\ &= \sum_{n=1}^{\infty} (a_n \int_0^{2p} \cos nx dx + b_n \int_0^{2p} \sin nx dx) = 0 \end{aligned}$$

conform ortogonalității lui 1 cu celelalte funcții ale sistemului trigonometric (exemplul 1° de la punctul 2).

La fel, integrând după amplificarea cu $\cos nx$ și respectiv $\sin nx$, obținem expresiile celorlalți coeficienți a_n și b_n . $\square$

6. **Observații.** a) Datorită periodicității funcțiilor din seria Fourier, desigur că f este o funcție periodică, astfel că expresiile coeficienților putem integra pe orice segment de lungime $2p$ (vezi propoziția 6. §1).

b) Perioada poate fi oarecare, nu neapărat $2p$. Astfel, dacă seria

$$\frac{a_0}{2} + \sum_{n=1}^{\infty} (a_n \cos n\omega x + b_n \sin n\omega x)$$

converge uniform către funcția $f: [0, T] \rightarrow \mathbf{R}$, unde $\omega = \frac{2p}{T}$, pentru coeficienții seriei avem:

$$a_n = \frac{2}{T} \int_0^T f(t) \cos n\omega t \, dt \quad : n = 0, 1, \dots$$

$$b_n = \frac{2}{T} \int_0^T f(t) \sin n\omega t \, dt \quad : n = 1, 2, \dots$$

Pentru demonstrație fie că se reia demonstrația teoremei 5, fie se face o schimbare de variabilă în expresiile stabilite în teoremă, pentru a modifica corespunzător limitele de integrare.

c) Dacă avem o funcție integrabilă $f: [0, 2p] \rightarrow \mathbf{R}$, despre care nu știm dacă este sau nu suma unei serii trigonometrice, putem calcula integralele care dau coeficienții folosind doar condiția de integrabilitate. Această observație ne permite să atașăm fiecărei funcții integrabile pe $[0, 2p]$ o serie Fourier, ca în definiția de mai jos.

7. Definiție. Numim **coeficienți Fourier ai funcției integrabile** $f: [0, 2p] \rightarrow \mathbf{R}$, numerele

$$a_n = \frac{1}{p} \int_0^{2p} f(t) \cos nt \, dt; \quad n = 0, 1, \dots$$

$$b_n = \frac{1}{p} \int_0^{2p} f(t) \sin nt \, dt; \quad n = 1, 2, \dots$$

Seria Fourier formată cu acești coeficienți se numește **seria Fourier atașată funcției f** . Faptul că o serie Fourier este atașată unei funcții, f , se notează astfel:

$$f(x) \sim a_0 + \sum_{n=1}^{\infty} (a_n \cos nx + b_n \sin nx).$$

Pentru funcțiile pare, respectiv impare, seria Fourier poate să se simplific considerabil, așa cum se vede în propoziția ce urmează.

8. Propoziție. Fie $f: \mathbf{R} \rightarrow \mathbf{R}$ o funcție periodică, cu perioada $2p$, integrabilă pe $[0, 2p]$. Atunci

a) Dacă f este pară, avem $b_n = 0$ pentru toți $n = 1, 2, \dots$

b) Dacă f este impară, avem $a_n = 0$ pentru toți $n = 0, 1, \dots$

Demonstrație. Integralele care dau coeficienții Fourier nu se schimbă dacă integrăm pe segmentul $[-p, p]$. În cazul a) avem în schimb $f(t) \sin nt$ este funcție impară, deci

$$\int_{-p}^p f(t) \sin nt \, dt = \int_{-p}^0 f(t) \sin nt \, dt + \int_0^p f(t) \sin nt \, dt = 0$$

deoarece prin schimbarea de variabilă $t = -t$ avem

$$\int_{-p}^0 f(t) \sin nt \, dt = - \int_0^p f(t) \sin nt \, dt.$$

În cazul b) procedăm analog, folosind faptul că $f(t) \cos nt$ este o funcție impară. □

9. Consecință. Dacă avem o funcție integrabilă $f: [0, l] \rightarrow \mathbf{R}$ și ne propunem să găsim o serie Fourier numai pe acest segment, putem proceda în mai multe feluri, dintre care menționăm trei mai importante:

1°. *prelungim direct prin periodicitate pe $f|_{(0,l)}$ (perioada fiind $T=l$) și calculăm coeficienții Fourier (în general toți nenuli), cu $w = \frac{2p}{l}$, (vezi figura 3.1).*

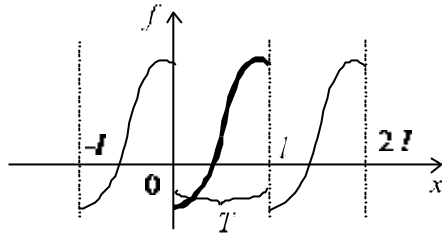

Fig. 3.1.

2°. Prelungim pe f pe $[-l, l]$ la funcția pară

$$f_p(x) = \begin{cases} f(x) & x \in [0, l] \\ f(-x) & x \in [-l, 0), \end{cases}$$

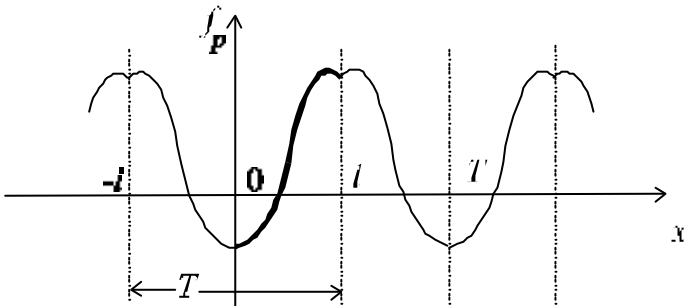

Fig. 3.2.

apoi prelungim pe f_p prin periodicitate ($T=2l$) și calculăm coeficienții Fourier, cu $w = \frac{p}{l}$ (vezi figura 3.2.).

Conform propoziției 8 avem $b_n = 0$ pentru toți $n=1, 2, \dots$

3°. Prelungim funcția $f|_{(0,l)}$ pe $(-l,0) \cup (0,l)$ la funcția impar[

$$f_i(x) = \begin{cases} f(x) & x \in (0,l) \\ -f(-x) & x \in (-l,0) \end{cases}$$

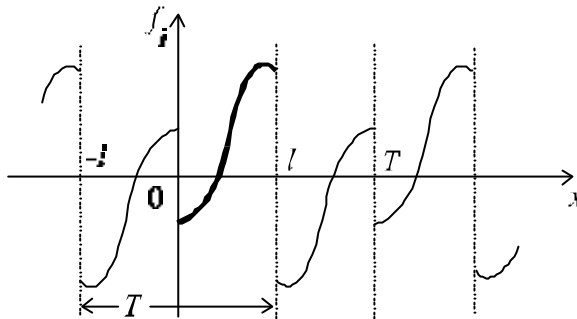

Fig. 3.3.

apoi prelungim pe f_i prin periodicitate ($T=2l$) și calculăm coeficienții Fourier, cu $w = \frac{p}{l}$ (vezi figura 3.3.).

Din nou calculul se simplifică deoarece $a_n = 0$ pentru toți $n = 0, 1, \dots$. Valorile a_0 și $a_{\pm l}$ pentru f_i nu contează în analiza semnalului deoarece coeficienții Fourier sunt dați de integrale.

Un criteriu de alegere a uneia dintre aceste serii poate fi, în practică, modul cum ele converg către f pe $[0, l]$, de preferat fiind convergența uniformă. Având în vedere faptul că funcțiile sistemului trigonometric sunt continue și limita unui șir uniform convergent de funcții continue este o funcție continuă, rezultă că dintre cele trei prelungiri posibile, menționate mai sus, șansele maxime de asigurare a convergenței uniforme o au acelea care dau funcții continue. În acest sens este util urmărirea

proprietate a prelungirilor pare (ce se poate intui]i pe figura 3.2.):

10. **Propozitie.** *Dac[$f:[0,l] \rightarrow \mathbf{R}$ este continu[pe $[0,l]$, atunci prelungirea ei periodic[par[f^* este continu[pe $\mathbf{R}$.*

Demonstratie. Este suficient s[dovedim continuitatea lui $f^* \text{ @ } 0$]i l. Pentru aceast[observ[m c[din paritatea lui f_p]i periodicitatea cu perioada $T=2l$ a lui f^* rezult[:

$$\lim_{\substack{x \rightarrow 0 \\ x < 0}} f^*(x) = \lim_{\substack{x \rightarrow 0 \\ x < 0}} f_p(x) = \lim_{x \rightarrow 0} f(-x) = \lim_{\substack{x \rightarrow 0 \\ x > 0}} f(x) = f(0)$$

]i

$$\lim_{\substack{x \rightarrow l \\ x > l}} f^*(x) = \lim_{\substack{x \rightarrow -l \\ x > -l}} f_p(x) = \lim_{x \rightarrow l} f(x) = f(l). \quad \square$$

Pentru o mai bun[@\elegere a semnifica\iei coeficien\ilor Fourier se recurge de multe ori la o interpretare geometric[, intuitiv[:

11. **Interpretare geometric[.** Prezentarea unui semnal periodic prin graficul func\iei f se consider[a fi o **reprezentare @ amplitudine**. Alternativ, acela]i semnal periodic poate fi **prezentat @ frecven\]** prin sistemul de coeficien\i Fourier corespunz[tori lui f . #n acest sens mul\imea de coeficien\i Fourier $\{a_0, a_1, b_1, a_2, b_2, \dots\}$ este numit[**spectru** al semnalului periodic f]i se reprezint[geometric ca @ figura 3.4.

Dac[seria Fourier este scris[@ form[complex[, putem vorbi de **spectrul complex** al semnalului f , format din coeficien\ii Fourier complec]i $c_n = \frac{1}{2}(a_n - ib_n)$. Acest spectru complex $\{c_n; n \in \mathbf{Z}\}$ se reprezint[ca @ figura 3.5. sau ca o mul\ime de numere @ planul complex $\mathbf{C}$.

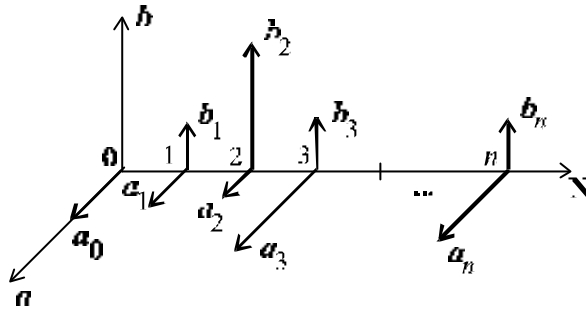

Fig. 3.4.

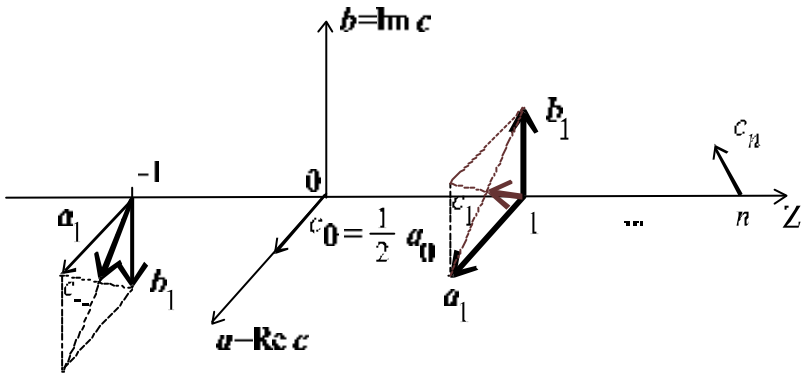

Fig. 3.5.

O alt[form[a **reprezent[rii spectrale** a semnalului f se ob[ine dac[nu ne intereseaz[defazajul $j_n \in$ armonica

$$a_n \cos n\omega x + b_n \sin n\omega x = A_n \sin(n\omega x + j_n)$$

ci doar amplitudinea $A_n = \sqrt{a_n^2 + b_n^2} \geq 0$. În acest caz spectrul $\{A_n : n \in \mathbf{N}\}$ se reprezintă ca în figura 3.6.

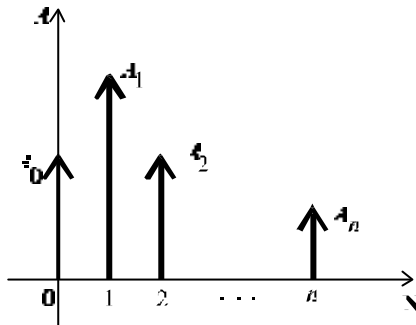

Fig. 3.6.

Vizualizarea acestor spectre reflectă unele proprietăți ale semnalului studiat. De exemplu, la instrumentele muzicale, sunetul produs este cu atât mai clar (limpede, plăcut) cu cât prima linie spectrală A_1 , corespunzătoare armonicii principale, este mai mare față de celelalte linii A_2, A_3 , etc, corespunzătoare armonicilor superioare (care apar la octave).

12. Concluzie. Prin studiul de până acum putem considera rezolvată problema B_1 , de calcul al coeficienților Fourier, respectiv A_1 , de analiză a unui semnal periodic. Răspunsul la această problemă este: "semnalului periodic $f \in \mathbf{ata}$ [m o serie Fourier"] i se scrie :

$$f(x) \sim \frac{a_0}{2} + \sum_{n=1}^{\infty} (a_n \cos n\omega x + b_n \sin n\omega x).$$

Desigur, practicianul dorește să știe dacă în loc de $\sim$ putem pune $=$, sau și mai mult, la câțiva termeni din serie ne putem limita ca eroarea $\epsilon = s$ să fie acceptabilă. Răspunsuri la asemenea întrebări se pot da numai în urma studiului convergenței seriilor Fourier.

PROBLEME

§ 1.3.

1 Arătați că în orice spațiu cu produs scalar $(X, \langle \cdot, \cdot \rangle)$

avem :

- a) $0 \perp x$ oricare ar fi $x \in X$;
- b) $x \perp x$ dacă și numai dacă $x=0$;
- c) $x \perp x_k$ pentru $k = \overline{1, n}$, atunci $x \perp (\sum_{k=1}^n I_k x_k)$ oricare ar fi

$$I_1, \dots, I_n \in \Gamma.$$

Indicație. a) $\langle 0, x \rangle = \langle y - y, x \rangle = \langle y, x \rangle - \langle y, x \rangle = 0$.

b) $\langle x, x \rangle = 0$ dacă și numai dacă $x=0$.

c) $\langle x, \sum_{k=1}^n I_k x_k \rangle = \sum_{k=1}^n I_k \langle x, x_k \rangle$ se obține prin inducție după $n \in \mathbf{N}^*$.

2 Arătați că produsul scalar este o funcțională continuă pe $X \times X$ în raport cu norma generată de el și deduceți că dacă $x \perp A$ și $x \in \overline{A}$, unde $f \neq A \subseteq X$, atunci $x=0$.

Indicație. Continuitatea rezultă din inegalitatea

$$|\langle x_n, y_n \rangle - \langle x_0, y_0 \rangle| \leq \|x_n - x_0\| \cdot \|y_n\| + \|y_n - y_0\| \cdot \|x_0\|.$$

Se consider[un]ir $(x_n) \in A$, convergent la x .

3

Dovediti ortogonalitatea sistemului

$$C = \{e^{ikx} : k \in \mathbf{Z}\}$$

pe segmentul $[0, 2p]$.

Indicalie. Se reduce problema la sistemul Fourier, folosind formula $e^{ikx} = \cos kx + i \sin kx$, sau se evalueaz[direct

$$\langle e^{ipx}, e^{iqx} \rangle = \int_0^{2p} e^{ipx} \overline{e^{iqx}} dx = \int_0^{2p} e^{i(p-q)x} dx$$

\in`nd cont c[(prin calcul direct, sau cu reziduuri)

$$\int_0^{2p} e^{inx} dx = \begin{cases} 2p & \text{dac[} n = 0 \\ 0 & \text{dac[} n \neq 0. \end{cases}$$

4

Fie c o constant[real[fixat[ ]i $x_1, x_2, \dots, x_n, \dots$ solu\iile

strict pozitive ale ecua\iei $\text{tg } x = cx$. Ar[ta\i c[func\iile:

$$\sin \frac{x_1 x}{l}, \sin \frac{x_2 x}{l}, \dots, \sin \frac{x_n x}{l}, \dots$$

formeaz[un sistem ortogonal pe segmentul $[0, l]$.

Indicalie. Pentru $k \neq n$ se calculeaz[

$$\begin{aligned}
& \int_0^l \sin \frac{\mathbf{x}_k x}{l} \sin \frac{\mathbf{x}_n x}{l} dx = \\
& = \frac{l}{2} \left[\frac{1}{\mathbf{x}_k - \mathbf{x}_n} \sin(\mathbf{x}_k - \mathbf{x}_n) - \frac{1}{\mathbf{x}_k + \mathbf{x}_n} \sin(\mathbf{x}_k + \mathbf{x}_n) \right] = \\
& = \frac{l}{2} \cos \mathbf{x}_k \cos \mathbf{x}_n \left[\frac{1}{\mathbf{x}_k - \mathbf{x}_n} (tg \mathbf{x}_k - tg \mathbf{x}_n) - \frac{1}{\mathbf{x}_k + \mathbf{x}_n} (tg \mathbf{x}_k + tg \mathbf{x}_n) \right] = 0
\end{aligned}$$

iar pentru norme se obține

$$\int_0^l \sin^2 \frac{\mathbf{x}_k x}{l} dx = \frac{1}{2} \int_0^l (1 - \cos 2 \frac{\mathbf{x}_k x}{l}) dx = \frac{l}{2} \left[1 - \frac{c}{1 + c^2 \mathbf{x}_k^2} \right] > 0$$

5

Ar[ta]i c[sistemele de funcții:

a) Rademacher: $\mathbb{R} = \{R_n : n \in \mathbb{N}\}$

b) Walsh: $\mathbb{W} = \{W_n : n \in \mathbb{N}\}$

sunt ortonormale pe $[0, 1]$ (vezi [11], etc).

Indicație. a) Fix`nd  $n < m$ , fiecare interval  $I_k$  pe care  $R_n$  este constant[ se desface @n tot at`tea intervale pe care $R_m = +1$, respectiv $R_m = -1$, deci $\int_{I_k} R_n(x) R_m(x) dx = 0$. #n consecin[$\langle R_n, R_m \rangle = 0$ pentru orice $n \neq m$. Sistemul $\mathbb{R}$ este ortonormat.

b) Se evalueaz[$\int_{J_k} W_n(x) W_m(x) dx$ pe asemenea intervale J_k pe care W_n și W_m difer[doar prin dou[funcții Rademacher

R_k și R_l , cu $l < k$, l și k maximale, cu această proprietate și se folosește ortogonalitatea sistemului R .

Deoarece $W_n^2 = 1$, rezultă $\|W_n\| = 1$.

6 Arătați că dacă f este un polinom trigonometric, atunci are loc egalitatea

$$f(x) = \frac{a_0}{2} + \sum_{n=1}^{\infty} (a_n \cos nx + b_n \sin nx).$$

#n particular scrieți seria Fourier a) și funcțiilor :

- a) $2 - \cos x + \sin 3x + 5 \sin 7x$
- b) $\sin^3 x - 2 \cos^2 x + 1$
- c) $1 + \cos x + \cos^2 x + \dots + \cos^n x$.

Indicație. Egalitatea are loc deoarece de la un rang înainte toți coeficienții sunt nuli. #n exemplul a) se identifică direct $a_0 = 4$, $a_1 = -1$, $b_1 = 0$, $a_2 = 0$, $b_2 = 0$, $a_3 = 0$, $b_3 = 3$ și apoi, cu excepția lui $b_7 = 5$, avem $a_n = b_n = 0$. #n cazul b) se trece la funcțiile multiplilor de arc. c) $b_n = 0$ datorită parității. Se

evaluează $\int_0^{2p} \cos^k x dx$ integrând prin părți $\int_0^{2p} \cos^{k-1} x \cos x dx$ și

folosind o relație de recurență.

7 Fie a_n și b_n , $n \in \mathbf{N}$, coeficienții Fourier ai unei funcții integrabile $f: [0, 2p] \rightarrow \mathbf{R}$, pentru care notăm :

$$A_n(x) = a_n \cos nx + b_n \sin nx.$$

Ar[ta]i c[pentru orice $n \in \mathbf{N}$]i $x \in \mathbf{R}$ avem :

$$|A_n(x)| \leq \frac{1}{P} \int_0^{2p} |f(t)| dt .$$

Indica]ie. Se @locuiesc coeficien]ii Fourier cu expresiile lor]i se majoreaz[integrala ce exprim[pe $A_n(x)$.

8 Calcula]i coeficien]ii Fourier pentru func]iile :

a) $x - [x]$	d) x^2 pe $[-1, 2]$
b) $ x $ pe $[-1, +1]$	e) $ \sin x $
c) $x \sin x$ pe $[-p, p]$	f) semn $\sin x$.

Indica]ie. Se recomand[trasarea graficului]i stabilirea perioadei. Aten]ie la paritate/imparitate pentru a nu face calcule inutile.

9 Se consider[func]ia $f: [0, 3] \rightarrow \mathbf{R}$ exprimat[prin

$$f(x) = \begin{cases} -x - 1 & \text{dac[} x \in [0, 1) \\ 2x - 4 & \text{dac[} x \in [1, 3] \end{cases}$$

a) S[se reprezinte grafic prelungirea periodic[a lui f , prelungirea periodic[par[ ]i cea impar[.

b) S[se scrie seriile Fourier reale]i complexe ata]ate func]iilor de la punctul a).

c) S[se determine 5 linii spectrale ale func]iei f , f_p]i f_i .

Indicație. Folosiți primitive $\int x \sin n\omega x dx$ și $\int x \cos n\omega x dx$ pentru a evalua integralele ce dau coeficienții Fourier. Atenție la descompunerea acestor integrale pe intervale, respectiv la paritate/imparitate.

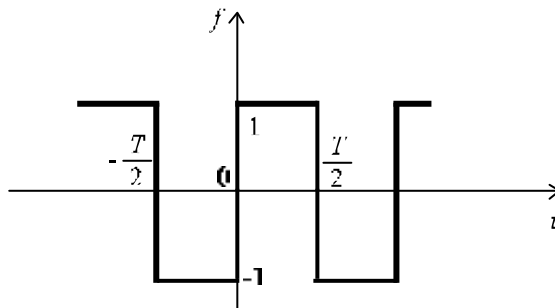
10 Semnalele periodice prezentate mai jos reprezintă idealizarea unor înregistrări pe osciloscop. Arătați în fiecare caz coeficienții Fourier ai acestora sunt cei menționați alături :

a) *Unda rectangulară antisimetrică*

$$a_n = 0 \quad (\forall n \in \mathbf{N});$$

$$b_n = 0 \quad \text{dacă } n = \text{par}$$

$$b_n = \frac{4}{n\pi} \quad \text{dacă } n = \text{impar}$$

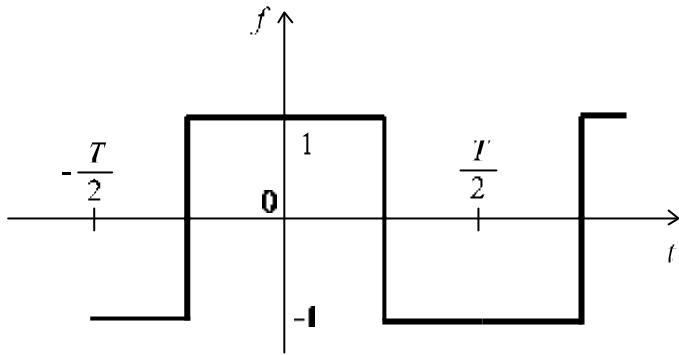

b) *Unda rectangulară simetrică*

$$b_n = 0 \quad (\forall n \in \mathbf{N});$$

$$a_0 = 0$$

$$a_n = \frac{4}{n\pi} \sin \frac{n\pi}{2}; \quad n = 1, 2, \dots$$

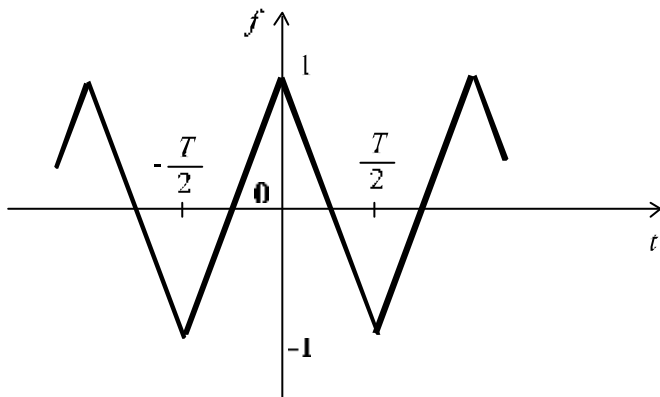
c) Unda triunghiular[

$$b_n = 0 \quad (\forall n \in \mathbf{N});$$

$$a_n = 0 \quad \text{pentru } n - \text{par};$$

$$a_n = \frac{8}{p^2 n^2} \quad \text{pentru } n - \text{impar}$$

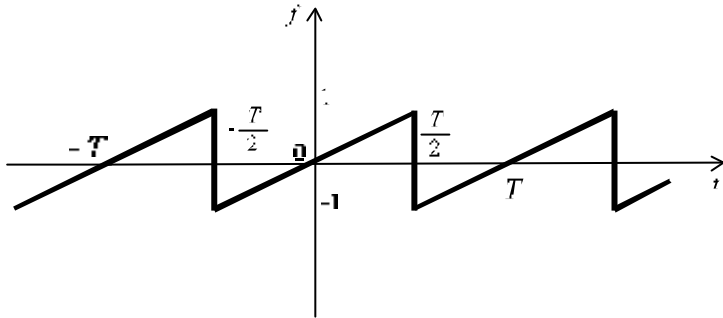
$$[a_n = \frac{4}{p^2 n^2} (1 - \cos np)]$$

d) Unda din li de fer[str[u

$$a_n = 0 \quad (\forall n \in \mathbf{N}) ;$$

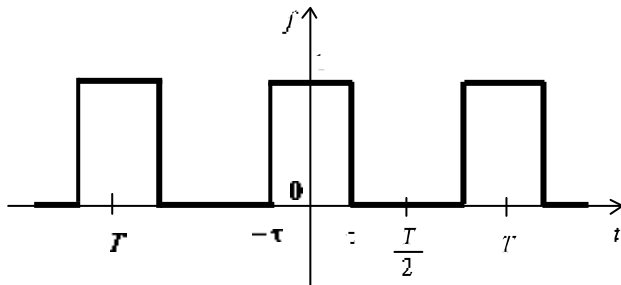
$$b_n = -\frac{2}{n\mathbf{p}} \cos n\mathbf{p} = \begin{cases} \frac{2}{n\mathbf{p}} & \text{pentru } n - \text{impar} \\ -\frac{2}{n\mathbf{p}} & \text{pentru } n - \text{par} \end{cases}$$

e) Trenul de impulsuri

$$b_n = 0 \quad (\forall n \in \mathbf{N}) ;$$

$$a_0 = \frac{4\mathbf{t}}{T}, \quad a_n = \frac{2}{n\mathbf{p}} \sin \frac{2\mathbf{p}}{T} n\mathbf{t}$$

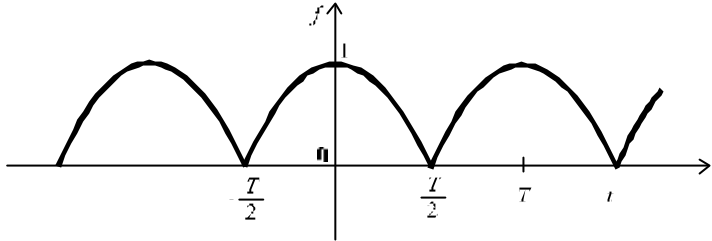

f) Semnalul cosinusoidal redresat

$$b_n = 0 \quad (\forall n \in \mathbf{N});$$

$$a_0 = \frac{4}{p} \quad \left(\frac{1}{2}a_0 = \text{termenul de curent continuu}\right).$$

$$a_n = -\frac{(-1)^n 4}{p(2n-1)(2n+1)}, \quad n \in \mathbf{N}$$

Indicație. Se exprimă analitic funcția ce reprezintă semnalul respectiv, de exemplu în cazul a),

$$f(x) = \text{semn} \sin \frac{2p}{T}x.$$

§4. Aproximarea în medie punctuală

În problemele practice, ca de exemplu analiza și sinteza unui semnal periodic, nu se poate conta decât pe identificarea, respectiv generarea unui număr finit de semnale fundamentale dintre cele indicate de dezvoltarea în serie Fourier a semnalului considerat. Cu alte cuvinte, semnalul f este aproximat cu o sumă parțială a seriei Fourier a sale, fapt ce justifică necesitatea studiului convergenței (problema B2).

Deoarece cadrul cel mai natural în care se face studiul seriilor Fourier este spațiul $L^2_T([a, b])$, care este un spațiu cu produs scalar, este normal ca prima abordare a problemei convergenței seriilor Fourier să fie realizată în structura metrică specifică, generată de propriul produs scalar. În acest sens vom aborda următoarele trei probleme, pe care le considerăm mai semnificative:

Problema 1. Dacă x este un element în spațiul cu produs scalar $(H, \langle \cdot, \cdot \rangle)$, iar $L \subset H$ este un subspațiu liniar, care este cea mai bună aproximație $y \in L$ a lui x ?

Problema 2. Ce tip de eroare se minimizează atunci când aproximarea unei funcții din L^2 se face cu sume parțiale ale seriei Fourier a sale?

Problema 3. Stabilirea unor criterii de convergență în sensul structurii de spațiu cu produs scalar.

Deșigur, rezolvarea completă a problemei convergenței seriilor Fourier (B2) presupune și raportarea la alte tipuri de

norme și metrici, specifice convergenței punctuale și uniforme. Un asemenea studiu se face în paragrafele următoare (vezi anexa I.1.).

Soluționarea primei probleme formulate mai sus se bazează pe noțiunea mai generală de distanță de la un punct la o mulțime, care poate fi considerată pe orice spațiu metric. În cazul unui spațiu cu produs scalar aceasta se particularizează după cum arată următoarea:

1. **Definiție.** Fie $(H, \langle \cdot, \cdot \rangle)$ un spațiu cu produs scalar, $x \in H$ și $L \subset H$ un subspațiu linear. Se numește **distanță de la x la L** numărul

$$d = \inf \{ \|x - y\| = \sqrt{\langle x - y, x - y \rangle} : y \in L \}.$$

Dacă înținem cont că orice spațiu normat este și spațiu metric, în care distanța dintre $x, y \in H$ este

$$d(x, y) = \|x - y\|,$$

putem spune că distanța de la x la L este infimumul distanțelor de la x la punctele ale lui L . Alternativ, în termeni de aproximare, aceasta înseamnă că distanța **d** reflectă **cea mai bună aproximare** în sensul metricii d . Vom vedea că realizarea acestei aproximări este deosebit de utilă relația de ortogonalitate proprie spațiului H , dar mai înainte trebuie să stabilim unele rezultate ajutoare.

2. **Lemă.** Pentru orice $x \in H$, $y_1, y_2 \in L$ și $\alpha \in \mathbb{C}$ avem:

$$\left| \langle x - y_1, x - y_2 \rangle - d^2 \right|^2 \leq \left[\|x - y_1\|^2 - d^2 \right] \left[\|x - y_2\|^2 - d^2 \right].$$

Demonstrație. Să considerăm pentru un anumit $I \neq 1$ și să observăm că potrivit definiției lui d , avem

$$\left\| x - \frac{1}{1-I}(y_1 - Iy_2) \right\| \geq d.$$

Dacă introducem notația $z_1 = x - y_1$, $z_2 = x - y_2$, aceasta se scrie

$$\|z_1 - Iz_2\|^2 \geq d^2 |1 - I|^2,$$

adică, ținând cont de expresia normei în H ,

$$\begin{aligned} & \left[\langle z_1, z_1 \rangle - d^2 \right] - \bar{I} \left[\langle z_1, z_2 \rangle - d^2 \right] - I \left[\langle z_2, z_1 \rangle - d^2 \right] + \\ & + I\bar{I} \left[\langle z_2, z_2 \rangle - d^2 \right] \geq 0. \end{aligned}$$

Deoarece această inegalitate are loc și în $I = 1$, deci pentru orice $I \in \mathbb{C}$, să înlocuim

$$I = \frac{\langle z_1, z_2 \rangle - d^2}{\langle z_2, z_2 \rangle - d^2}.$$

Se obține astfel (după schema $I = \frac{B}{C}$) că $A - \bar{I}B - I\bar{B} + I\bar{I}C \geq 0$ conduce la $|B|^2 \leq AC$:

$$\left| \langle z_1, z_2 \rangle - d^2 \right|^2 \leq \left[\langle z_1, z_1 \rangle - d^2 \right] \left[\langle z_2, z_2 \rangle - d^2 \right],$$

care este exact inegalitatea din enunț. $\square$

3. **Lemă**. (inegalitatea Beppo-Levi). Pentru orice $x \in H$ și $y_1, y_2 \in L$ avem:

$$\|y_1 - y_2\| \leq \sqrt{\|x - y_1\|^2 - d^2} + \sqrt{\|x - y_2\|^2 - d^2}.$$

Demonstratie. Cu notațiile din lema precedentă avem

$$\|y_1 - y_2\|^2 = \|z_1 - z_2\|^2 = \|z_1\|^2 + \|z_2\|^2 - [\langle z_1, z_2 \rangle + \langle z_2, z_1 \rangle] =$$

$$= \|z_1\|^2 - d^2 + \|z_2\|^2 - d^2 - 2 \operatorname{Re}[\langle z_1, z_2 \rangle - d^2]$$

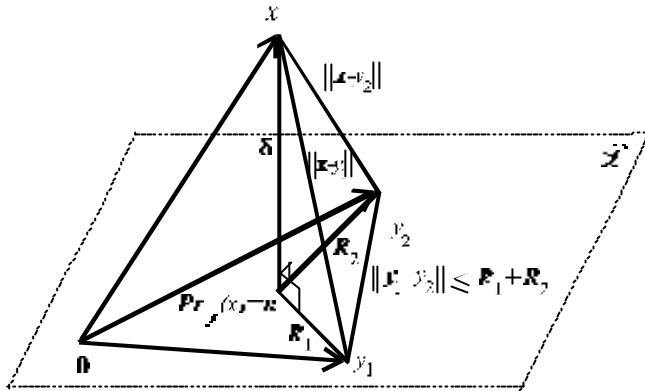
unde am ținut cont că $\langle z_2, z_1 \rangle = \overline{\langle z_1, z_2 \rangle}$, iar $a + \bar{a} = 2 \operatorname{Re} a$.

În continuare, deoarece $\operatorname{Re} a \leq |\operatorname{Re} a| \leq |a|$, rezultă că

$$\|y_1 - y_2\|^2 \leq \|z_1\|^2 - d^2 + \|z_2\|^2 - d^2 - 2|\langle z_1, z_2 \rangle - d^2|.$$

Introducând aici inegalitatea stabilită în lema precedentă, se obține inegalitatea anunțată. $\square$

Pentru a reține mai ușor inegalitatea Beppo-Levi, este utilă interpretarea geometrică în cazul $H = \mathbf{R}^3$, sugerată în figura 4.1.

$$R_1 = \sqrt{\|x - y_1\|^2 - d^2}; \quad R_2 = \sqrt{\|x - y_2\|^2 - d^2}$$

Fig.4.1.

Rezultatul fundamental pentru spațiile cu produs interior, ce va fi stabilit în teorema ce urmează, necesită proprietăți suplimentare ale spațiului H din punct de vedere topologic (în raport cu metrica d generată de $\langle \cdot, \cdot \rangle$ prin intermediul normei $\| \cdot \|$). În acest sens precizăm:

4. **Definiție.** Spunem despre un șir $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ din spațiul $(H, \langle \cdot, \cdot \rangle)$ că este **fundamental** (sau **Cauchy**) dacă pentru orice $\epsilon > 0$ există $n_0(\epsilon) \in \mathbb{N}$ astfel încât pentru orice $n, m > n_0(\epsilon)$ să avem $\|x_n - x_m\| < \epsilon$. Dacă orice șir fundamental este convergent, spunem că $(H, \langle \cdot, \cdot \rangle)$ este un **spațiu Hilbert** (sau **complet**).

Subspațiul $L \subset H$ este **închis** dacă pentru orice șir convergent $(y_n)_{n \in \mathbb{N}}$, din L , avem $\lim_{n \rightarrow \infty} y_n \in L$.

5. **Exemple.** (i) Spațiile finite dimensionale $\mathbb{R}^n$, $n \in \mathbb{N}^*$, dotate cu produsul scalar euclidian sunt spații Hilbert. Orice subspațiu liniar al acestora este închis.

(ii) Spațiul l^2 de șiruri $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$, pentru care există $\sum_{n \in \mathbb{N}} |x_n|^2 < \infty$, dotat cu produsul scalar

$$\langle (x_n)_{n \in \mathbf{N}}, (y_n)_{n \in \mathbf{N}} \rangle = \sum_{n \in \mathbf{N}} x_n \overline{y_n}$$

este un spațiu Hilbert.

(iii) Spațiul $L^2_{\mathbf{R}}([a, b])$ dotat cu produsul scalar

$$\langle f, g \rangle = \int_a^b f(t) \overline{g(t)} dt$$

este un spațiu Hilbert (demonstrația este mai pretențioasă și poate fi găsită în [13] etc).

(iv) Subspațiul $C_{\mathbf{R}}([a, b])$ al lui $L^2_{\mathbf{R}}([a, b])$ nu este închis deoarece un șir de funcții continue poate converge în norma lui L^2 către o funcție care nu este continuă (de exemplu în aproximarea cu serii Fourier). Orice subspațiu finit dimensional al acestuia este închis și poate fi considerat un subspațiu Hilbert.

(v) Spațiul $C_{\mathbf{R}}([a, b])$ este complet în norma *sup*, dar nu este un spațiu Hilbert în raport cu norma de spațiu L^2 din același motiv ca în exemplul (iv).

6. Teoremă. (de descompunere ortogonală). *Dacă L este un subspațiu liniar închis al spațiului Hilbert $(H, \langle \cdot, \cdot \rangle)$, atunci pentru orice $x \in H$ există $u \in L$ și $v \perp L$ astfel încât $x = u + v$.*

Demonstrație. Dacă $x \in L$, luăm $u = x$ și $v = 0$. Dacă $x \notin L$ avem $d = d(x, L) > 0$ deoarece L este închis. Fie $(y_n)_{n \in \mathbf{N}}$ un șir în L astfel încât $d = \lim_{n \rightarrow \infty} d(x, y_n)$. Folosind inegalitatea

Beppo-Levi, rezultă că $(y_n)_{n \in \mathbf{N}}$ este un șir fundamental. Deoarece $(H, \langle \cdot, \cdot \rangle)$ este complet, există

$$u = \lim_{n \rightarrow \infty} y_n,$$

iar deoarece L este închis, avem $u \in L$, ca în figura 4.2.

Să notăm $v = x - u$ și să arătăm că pentru orice $y \in L$ avem $v \perp y$. Pentru aceasta să observăm că orice $I \in \mathbb{C}$ avem $\|x - (u - Iy)\|^2 \geq d^2$, adică $\|v + Iy\|^2 \geq d^2$.

Dezvoltând norma, această inegalitate devine

$$\langle v, v \rangle + I \langle v, y \rangle + I \langle y, v \rangle + I I \langle y, y \rangle \geq d^2.$$

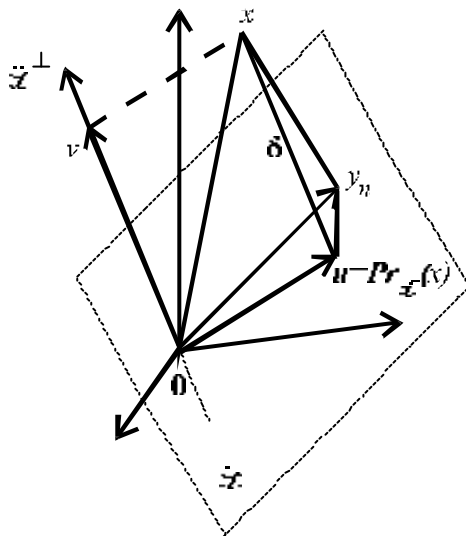

Fig.4.2.

#nlocuind aici $d = \|v\|$ și $I = -\langle v, y \rangle / \langle y, y \rangle$, rezultă

$$\frac{-\langle v, y \rangle^2}{\langle y, y \rangle} \geq 0,$$

adică $\langle v, y \rangle = 0$ pentru orice $y \in L \setminus \{0\}$.

□

7. **Observații.** (i) Elementele u și v din teorema precedentă sunt unice. Într-adevăr, dacă presupunem că $x = u' + v'$ pentru alți $u' \in L$ și $v' \perp L$, rezultă $u - u' \perp v' - v$, dar și $u - u' = v' - v$, deci în mod necesar $u - u' = v' - v = 0$.

(ii) Descompunerea lui x ca în teorema 5 poate fi extinsă la H și prezentată ca o **descompunere ortogonală** a elementului spațiului $H = L \oplus L^\perp$.

(iii) Elementul u se numește **proiecție** a lui x pe L și se notează $u = P_L(x)$.

(iv) În ceea ce privește problema 1, putem conchide că răspunsul este o simplă consecință a teoremei 5 și anume: cea mai bună aproximare a unui element x din spațiul Hilbert $(H, \langle \cdot, \cdot \rangle)$, conținut în subspațiul închis L , este $u = P_L(x)$.

(v) Practic, determinarea lui x se face folosind condiția $(x - u) \perp L$, în special dacă L este finit dimensional (vezi problemele de la sfârșitul paragrafului).

Pentru a răspunde la problema 2, vom preciza o noțiune specifică teoriei aproximării în spațiile $L^2_T([a, b])$:

8. **Definiție.** Pentru $f, g \in L^2_{\mathbf{R}}([a, b])$, se numește **abatere medie pătratică** a funcției g de la funcția f numărul:

$$A(f, g) = \int_a^b (f - g)^2 dt.$$

Dacă $\Gamma = \mathbf{C}$ trebuie luat $A(f, g) = \int_a^b |f - g|^2 dt$.

9. **Teorem[.** Fie $f \in L^2_{\mathbb{R}}([0, 2p])$ și g un polinom trigonometric. Pentru ca abaterea medie p[tratic[a lui g de la f să fie minim[este necesar și suficient ca g să fie exact coeficienții Fourier ai funcției f .

Demonstrație. Pentru comoditatea scrierii să notăm $g(t) = \sum_{k=1}^n a_k \mathbf{j}_k(t)$, unde $\mathbf{j}_k$ sunt funcții din sistemul trigonometric, iar a_k sunt numere reale fixate. Să mai notăm $\int_0^{2p} \mathbf{j}_k^2(t) dt = \|\mathbf{j}_k\|^2$, unde, așa cum am văzut la începutul paragrafului, $\|\mathbf{j}_k\|^2$ poate fi $2p$ (pentru funcția unitate), sau p (pentru celelalte funcții ale sistemului trigonometric). Pentru generalitate, putem folosi o singură notăție pentru coeficienții Fourier ai funcției f , și anume:

$$a_k = \frac{1}{\|\mathbf{j}_k\|^2} \int_0^{2p} f(t) \mathbf{j}_k(t) dt, \quad k \in \mathbb{N},$$

care există deoarece f este integrabil[(între funcțiile $\mathbf{j}_k$ este și una constant[).

Evaluăm acum abaterea medie p[tratic[:

$$A(f, g) = \int_0^{2p} [f(t) - \sum_{k=1}^n a_k \mathbf{j}_k(t)]^2 dt = \int_0^{2p} f^2(t) dt - 2 \sum_{k=1}^n a_k \int_0^{2p} f(t) \cdot \mathbf{j}_k(t) dt + \int_0^{2p} [\sum_{k=1}^n a_k \mathbf{j}_k(t)]^2 dt.$$

În continuare, folosind ortogonalitatea funcțiilor trigonometrice sau aplicând teorema lui Pitagora, ultima integrală se simplifică și obținem:

$$A(f, g) = \int_0^{2p} f^2(t) dt - 2 \sum_{k=1}^n a_k a_k \|j_k\|^2 + \sum_{k=1}^n a_k^2 \|j_k\|^2.$$

Refolosind un pătrat perfect din sumele de mai sus, putem scrie

$$A(f, g) = \int_0^{2p} f^2(t) dt - \sum_{k=1}^n a_k^2 \|j_k\|^2 + \sum_{k=1}^n (a_k - a_k)^2 \|j_k\|^2.$$

Fiind dată funcția f , sunt precizate coeficienții a_k , deci valoarea lui $A(f, g)$ depinde doar de ultima sumă. Se vede că valoarea minimă a lui $A(f, g)$ corespunde cazului când această sumă este nulă, adică $a_k = a_k$ pentru toți $k = 1, \dots, n$.

□

10. **Consecință** (Inegalitatea lui Bessel). Dacă $a_k, k \in \mathbb{N}$ sunt coeficienții Fourier ai unei funcții $f \in L^2_{\mathbb{R}}([0, 2p])$, atunci

$$\sum_{k=0}^{\infty} a_k^2 \|j_k\|^2 \leq \int_0^{2p} f^2(t) dt.$$

Demonstrație. Eroarea medie pătratică este un număr pozitiv, deci reluând ultima formulă a lui $A(f, g)$ în demonstrația propoziției precedente, și valoarea minimă a lui $A(f, g)$,

corespunzătoare cazului când $a_k = \mathbf{a}_k$ pentru toți $k = 0, 1, \dots, n$, este pozitivă, adică:

$$\sum_{k=0}^n a_k^2 \|j_k\|^2 \leq \int_0^{2p} f^2(t) dt.$$

Rămânem să înțelegem că $n \in \mathbb{N}$ este un număr arbitrar, iar sumele parțiale din membrul stâng sunt toate mărginite de integrala din membrul drept, care nu depinde de n , deci putem trece la limită după n .

□

11. Cazuri particulare. Înțelegem că de valorile normelor funcțiilor din sistemul trigonometric T_{2p} , inegalitatea lui Bessel devine:

$$\frac{a_0^2}{2} + \sum_{n=1}^{\infty} (a_n^2 + b_n^2) \leq \frac{1}{p} \int_0^{2p} f^2(t) dt.$$

Dacă $f \in L^2_{\mathbb{R}}([0, T])$, reținem că calculele obținem

$$\frac{a_0^2}{2} + \sum_{n=1}^{\infty} (a_n^2 + b_n^2) \leq \frac{2}{T} \int_0^T f^2(t) dt.$$

Pentru $f \in L^2_{\mathbb{C}}([0, T])$ inegalitatea se aplică cu $|f|^2$ în loc de f^2 sub integrală.

12. Observații. (i) Se vede că particularizarea coeficienților Fourier ai oricărei funcții de pătrat sumabil este în mod necesar convergentă la zero.

(ii) Concluzia în problema 2 este că aproximarea cu polinoame trigonometrice este recomandabilă atunci când se dorește minimizarea abaterii mediei pătratice. Pentru alte scheme de aproximare, de exemplu dacă se urmărește minimizarea normei "sup", sunt necesare alte tipuri de polinoame (vezi [20], [29], etc).

(iii) Abaterea medie pătratică a lui f de la g este chiar pătratul distanței dintre f și g în metrica d , generat de produsul scalar $\langle \cdot, \cdot \rangle$, adică

$$A(f, g) = d^2(f, g).$$

Importanța acestei metrici se vede și în rezolvarea problemei a treia, deoarece convergența în sens de spațiu L^2 înseamnă convergența în metrica d . Pentru a o deosebi de alte tipuri de convergențe ea se mai numește și **convergență în medie pătratică**.

Rezolvarea problemei 3 se face de obicei în spațiu Hilbert în care există sisteme ortogonale de un tip particular, precizat prin următoarea:

13. **Definiție.** Spunem despre sistemul ortogonal (numărabil) S din spațiul Hilbert $(H, \langle \cdot, \cdot \rangle)$ că este **complet** dacă singurul element din H , ortogonal pe toate elementele lui S , este vectorul nul. Sistemele ortogonale complete se mai numesc **baze**.

Desigur, deoarece orice sistem ortogonal se poate normaliza, definiția aceasta se poate referi la un sistem $S = \{e_n : n \in \mathbf{N}\}$ pentru care $\langle e_i, e_j \rangle = \delta_{ij}$ (Kronecker), înseamnă că $x \perp e_n$ pentru toți $n \in \mathbf{N}$ implică $x = 0$.

14. **Exemple.** 1°. Sistemul trigonometric T_T este complet în spațiul $C_{\mathbf{R}}^1([0, T])$. Mai mult, el este complet și în spațiul $L_{\mathbf{R}}^2([0, T])$, demonstrația fiind mai anevoioasă (vezi [13], etc).

2°. Sistemul Rademacher nu este complet deoarece pentru orice funcție Walsh W_n , cu $n \neq 2^k$ și orice $m=0, 1, 2, \dots$ avem (vezi [11])

$$\int_0^1 W_n(x) R_m(x) dx = 0.$$

3°. Sistemul Walsh este complet în spațiul $C_{\mathbf{R}}([0, 1]^*)$. Demonstrațiile sunt mai pretențioase, reducându-se la probleme de convergență punctuală și uniformă, studiate în paragrafele următoare.

Proprietatea unui sistem de a fi complet se poate exprima și în alți termeni, după cum se vede mai jos:

15. **Teoremă.** Fie S un sistem ortonormat (numărabil) în spațiul Hilbert $(H, \langle \cdot, \cdot \rangle)$. Următoarele condiții sunt echivalente :

(i) S este complet;

(ii) S este maximal (față de incluziunea din H);

(iii) orice element $x \in H$ este egal cu suma seriei Fourier

atațate $(x = \sum_{n=0}^{\infty} c_n e_n$ în sensul convergenței în medie

ptratică, unde $e_n \in S$ și $c_n = \langle x, e_n \rangle)$.

(iv) acoperirea liniară $\text{Lin } S$ este densă în H , adică

$\overline{\text{Lin } S} = H$ (în sensul topologiei lui d).

Demonstrație. Echivalențele (i) $\Leftrightarrow$ (ii), respectiv (iii) $\Leftrightarrow$ (iv) sunt imediate. De asemenea, se vede ușor că (iii) $\Leftrightarrow$ (i), deoarece

dacă $x = \sum_{n=0}^{\infty} c_n e_n$ presupunem $x \perp e_n$ pentru toți $n \in \mathbf{N}$, rezultă $x=0$, deci S este complet. Pentru a arăta că (i) $\Rightarrow$ (iii), fie $x \in H$ și $c_n = \langle x, e_n \rangle$ pentru toți $n \in \mathbf{N}$. Deoarece S este ortonormat, folosind inegalitatea lui Bessel, obținem

$$\left\| \sum_{n=0}^{\infty} c_n e_n \right\|^2 = \sum_{n=0}^{\infty} c_n^2 \leq \|x\|^2.$$

În consecință există $y = \sum_{n=0}^{\infty} c_n e_n$, pentru care, dacă presupunem că $y \neq x$, rezultă $\langle x - y, e_n \rangle = 0$ pentru orice $n \in \mathbf{N}$. Deoarece S este complet, rezultă $x=y$. $\square$

Răspunsul la problema 3 este o simplă reformulare a unei părți din teorema de mai sus, pentru cazul când $H = C_{\mathbf{R}}^1([0, T])$:

16. Corolar. *Seria Fourier a oricărei funcții netede, periodice, este convergentă în medie pătratică spre aceeași funcție f .*

Demonstrație. Sistemul trigonometric T_T fiind complet, afirmația se reduce la implicația (i) $\Rightarrow$ (iii) din teorema 15. $\square$

O altă proprietate a spațiilor Hilbert care admit baze este următoarea:

17. Propoziție (Egalitatea lui Parseval). *Dacă $S = \{e_n, n \in \mathbf{N}\}$ este o bază în spațiul Hilbert $(H, \langle \cdot, \cdot \rangle)$, atunci pentru orice $x \in H$, cu coeficienții Fourier $c_n = \langle x, e_n \rangle$, avem*

$$\sum_{n=0}^{\infty} |c_n|^2 = \|x\|^2.$$

Demonstratie. Conform teoremei 15 avem $x = \lim_{n \rightarrow \infty} s_n$,

unde

$$s_n = \sum_{k=0}^n c_k e_k.$$

Un calcul direct (ca în teorema lui Pitagora) arată că

$$\|s_n\|^2 = \sum_{k=0}^n |c_k|^2.$$

Prin urmare, trecem la limită în medie pentru

în particular avem:

18. Corolar. Dacă funcția $f \in C^1_{\mathbf{R}}([0, T])$ are coeficienții Fourier a_n și b_n , $n \in \mathbf{N}$, față de sistemul trigonometric T_T , atunci

$$\frac{a_0^2}{2} + \sum_{n=1}^{\infty} (a_n^2 + b_n^2) = \frac{2}{T} \int_0^T f^2(t) dt.$$

19. Observație. (i) Se poate arăta că egalitatea Parseval este suficientă pentru completitudinea sistemului S . În cazul mai general când sistemul ortogonal complet nu este numărabil este necesară înlocuirea seriilor Fourier cu familii sumabile (vezi de exemplu [8]). Egalitatea Parseval este utilă în evaluarea sumelor unor serii numerice (vezi problemele la sfârșitul paragrafului).

(ii) Consecințele 16 și 18 sunt valabile și pentru funcții de clasă integrabilă, dar demonstrațiile sunt mai dificile (vezi de exemplu [13], [17]).

PROBLEME

§ 1. 4.

1 G[si]li cea mai bun[ ]i aproximatie [ ]i medie p[ ]tratic[ ]a

functiei $f:[0,1] \rightarrow \mathbf{R}$, $f(x) = x^3$, cu polinoame de grad cel mult 2.

Este aceasta aproximatie cea mai bun[ ]i [ ]i [ ]i norma "sup"?
Acee[ ]i problem[ ] pentru $g(x) = e^x$.

Indicatie. Subspatiul $L = \text{Lin}\{1, x, x^2\}$ este [ ]chis [ ] $L^2_{\mathbf{R}}([a, b])$. Se determin[ ] $a, b, c \in \mathbf{R}$ [ ]c[ ]t elementul $u(x) = f(x) - (ax^2 + bx + c)$ s[ ] fie ortogonal pe functiile $1, x$ [ ]i x^2 .

2 G[si]li cea mai bun[ ]i aproximatie [ ]i medie p[ ]tratic[ ]a

functiei $f:[0, 2\pi] \rightarrow \mathbf{R}$, $f(x) = x$, cu polinoame trigonometrice de ordinul 1. Evalua[ ]i eroarea medie p[ ]tratic[ ]i pe cea [ ]i norma "sup".

Indicatie. a_0, a_1 [ ]i b_1 [ ]i cea mai bun[ ]i aproximatie [ ]i medie p[ ]tratic[ ], $\frac{a_0}{2} + a_1 \cos x + b_1 \sin x$, vor fi coeficien[ ]ii Fourier ai lui f .

3 Se consider[ ] [ ]irul de functii $f_n: \mathbf{R} \rightarrow \mathbf{R}$, $n \in \mathbf{N}$,

$$f_n(x) = \begin{cases} \frac{1}{n} & \text{dac[} |x| \leq n^2 \\ 0 & \text{dac[} |x| > n^2. \end{cases}$$

Ar[ta\i c[f_n tinde uniform la 0 pe $\mathbf{R}$, dar nu]i \u0103 medie p[tratic[. Este posibil[aceast[situa\ie pe un compact $[a, b] \subset \mathbf{R}$?

Indica\ie. $\sup_{x \in \mathbf{R}} |f_n(x)| = \frac{1}{n} \rightarrow 0$, \u0103 schimb abaterea medie p[tratic[dintre f_n]i 0 este

$$\int_{-\infty}^{+\infty} [f_n - 0]^2 dx = \int_{-n^2}^{n^2} \frac{1}{n^2} dx = 2.$$

Dac[\u0103 loc de $\mathbf{R}$ avem un segment $[a, b]$, convergen\la \u0103 norma "sup" implic[pe cea \u0103 medie p[tratic[deoarece

$$\int_a^b [f(x) - g(x)]^2 dx \leq (b - a) \sup_{x \in [a, b]} [f(x) - g(x)]^2.$$

4

Se consider[ ]irul de func\ii $f_n: [0, 1] \rightarrow \mathbf{R}$, $n = 2, 3, \dots$

unde

$$f_n(x) = \begin{cases} \sqrt{nx} & \text{dac} [0 \leq x \leq \frac{1}{n} \\ \sqrt{n\left(\frac{2}{n} - x\right)} & \text{dac} [\frac{1}{n} \leq x \leq \frac{2}{n} \\ 0 & \text{dac} [\frac{2}{n} \leq x \leq 1. \end{cases}$$

Ar[ta\i c[$\lim_{n \rightarrow \infty} f_n = 0$ punctual, dar nu]i uniform. Este acest]ir convergent @n medie p[tratic[?

Indicalie. Pentru orice]ir $x \in (0,1)$ exist[un $n_0 \in \mathbf{N}$ astfel @nc` t pentru orice $n > n_0$ s[avem $\frac{2}{n} \leq x$, deci $f_n(x) = 0$. Convergen\a nu este uniform[deoarece $\sup_{x \in [0,1]} |f_n(x) - 0| = 1$ pentru to\i $n \geq 2$. Convergen\a @n medie p[tratic[rezult[din

$$\int_0^1 [f_n(x) - 0]^2 dx = \frac{1}{n} \rightarrow 0.$$

5 Not[m $f(x) = e^{\cos x} \cdot \cos(\sin x)$]i

$$g(x) = e^{\cos x} \sin(\sin x). \text{ Ar[ta\i c[} f(x) = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{\cos nx}{n!}$$

]i $g(x) = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{\sin nx}{n!}$ @n sensul convergen\ei uniforme pe $\mathbf{R}$. Cu ce

eroare se ob\in valorile integralelor $\int_0^{2p} f^2(x) dx$]i $\int_0^{2p} g^2(x) dx$

dac[@n formula lui Parseval se re\in primii trei termeni?

Indicație. #n seria $e^z = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{z^n}{n!}$ se aplică la $z = e^{ix}$,

convergența fiind uniformă pe $x \in \mathbf{R}$. Se aproximează

$$\int_0^{2p} f^2(x) dx \approx p \left[2 + 1^2 + \left(\frac{1}{2!} \right)^2 \right].$$

6 Să se dezvolte în serie Fourier funcția

$f: [0, 2p] \rightarrow \mathbf{R}$, unde $f(x) = \frac{1}{2}[p-x]$ și se deducă

suma seriei $\sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{n^2}$.

Indicație. $a_n = 0$ pentru toți $n=0, 1, \dots$ iar $b_n = \frac{(-1)^n}{n}$, apoi se

aplică egalitatea lui Parseval și se obține

$$\sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{n^2} = \frac{1}{4p} \int_0^{2p} [p-x]^2 dx = \frac{p^2}{6}.$$

7 Fie $f: \mathbf{R} \rightarrow \mathbf{R}$ o funcție netedă și periodică, cu

perioada $2p$, pentru care notăm coeficienții Fourier

cu $a_n(f)$ și respectiv $b_n(f)$, $n=0, 1, \dots$. Arătați că:

(i) $a_n(f') = nb_n(f)$ și $b_n(f') = -na_n(f)$ pentru orice $n \in \mathbf{N}$.

(ii) $|a_n(f)| + |b_n(f)| \leq \frac{1}{2}[a_n(f')]^2 + \frac{1}{2}[b_n(f')]^2 + \frac{1}{n^2}$.

(iii) Seriiile numerice $\sum_{n=0}^{\infty} a_n(f)$ și $\sum_{n=0}^{\infty} b_n(f)$ sunt absolut

convergente.

Indicalie. (i) Se integreaz[prin p[r]i @n expresiile coeficien\ilor Fourier pentru f' .

(ii) Din $\left(|a_n(f')| - \frac{1}{n}\right)^2 \geq 0$ rezult[c[

$$\frac{2}{n}|a_n(f')| \leq |a_n(f')|^2 + \frac{1}{n^2}.$$

(iii) Se aplic[inegalitatea lui Bessel func\iei f' , apoi se folose]te criteriul de compara\ie.

8

S[se dezvolt[func\ia $f(x) = \text{sign} \sin x$ @n serie Fourier

]i s[se deduc[sumele seriilor

$$S_1 = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{1}{(2n+1)^2} = \frac{p^2}{8} \quad]i \quad S_2 = \sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{n^2} = \frac{p^2}{6}.$$

Indicalie. Seria Fourier ata]at[lui f este

$$\frac{-4}{\sqrt{p}} \sum_{k=1}^{\infty} \frac{1}{2k+1} \sin(2k+1)x.$$

Se aplic[egalitatea lui Parseval]i se deduce prima sum[.

Pentru a doua sum[observ[m c[$S_2 = \frac{1}{4}S_2 + S_1$.

§5. Lemele fundamentale

Rezultatele ce vor fi stabilite în acest paragraf oferă câteva instrumente de demonstrație a criteriilor de convergență punctuală a seriilor Fourier, care vor fi studiate ulterior. Fiind vorba de proprietăți calitative, vom considera $T = 2p$.

1. **Lemma** (Integrala lui Dirichlet). *Sumele parțiale ale seriei Fourier atașate funcției $f: [0, 2p] \rightarrow \mathbf{R}$, integrabile pe $[0, 2p]$, au expresia*

$$s_n(f, x) = \frac{1}{2p} \int_0^p [f(x+t) + f(x-t)] \frac{\sin(n + \frac{1}{2})t}{\sin \frac{t}{2}} dt \quad (1)$$

pentru orice $x \in \mathbf{R}$ (numită **integrala Dirichlet**).

Demonstrație. Înlocuind coeficienții Fourier în suma parțială obținem (prin schimbarea ordinei dintre $\sum$ și $\int$):

$$\begin{aligned} s_n(f, x) &= \frac{1}{2p} \int_0^{2p} f(u) du + \\ &+ \frac{1}{p} \sum_{k=1}^n \int_0^{2p} f(u) [\cos ku \cos kx + \sin ku \sin kx] du = \\ &= \frac{1}{p} \int_0^{2p} f(u) \left[\frac{1}{2} + \sum_{k=1}^n \cos k(u-x) \right] du . \end{aligned}$$

Pentru calculul sumei de sub integral[exist[mai multe metode; de exemplu s[consider[m sumele auxiliare

$$s_n = 1 + \cos t + \cos 2t + \dots + \cos nt$$

$$S_n = \sin t + \sin 2t + \dots + \sin nt.$$

Not`nd $z = \cos t + i \sin t = e^{it}$, se vede c[$s_n + iS_n = 1 + z + \dots + z^n = \frac{z^{n+1} - 1}{z - 1} = \frac{\cos(n+1)t - 1 + i \sin(n+1)t}{\cos t - 1 + i \sin t}$. Deoarece s_n este partea real[a acestei expresii, amplific[m mai mult cu conjugata numitorului]i ob[inem

$$s_n = \frac{\cos nt - \cos(n+1)t + (1 - \cos t)}{2(1 - \cos t)} = \frac{1}{2} + \frac{\cos nt - \cos(n+1)t}{2(1 - \cos t)}.$$

in`nd cont de formulele $\cos a - \cos b = -2 \sin \frac{a+b}{2} \sin \frac{a-b}{2}$]i $2 \sin^2 \frac{t}{2} = 1 - \cos t$, rezult[

$$s_n = \frac{1}{2} + \frac{\sin(n + \frac{1}{2})t}{2 \sin \frac{t}{2}}.$$

#n suma care ne intereseaz[avem $t = u - x$, deci

$$s_n(f, x) = \frac{1}{2p} \int_0^{2p} f(u) \frac{\sin(n + \frac{1}{2})(u - x)}{\sin \frac{1}{2}(u - x)} du.$$

Revenind sub integral[la variabila $t = u - x$] i \in`nd cont de propozitia 6, §1, privind modificarea intervalului de integrare, rezult[:

$$s_n(f, x) = \frac{1}{2p} \int_{-p}^p f(x+t) \frac{\sin(n + \frac{1}{2})t}{\sin \frac{t}{2}} dt. \quad (2)$$

Aceast[integral[se descompune \in tr-o sum[de integrale de acela]i tip

$$s_n(f, x) = \frac{1}{2p} \int_0^p f(x+t) \frac{\sin(n + \frac{1}{2})t}{\sin \frac{t}{2}} dt + \\ + \frac{1}{2p} \int_{-p}^0 f(x+t) \frac{\sin(n + \frac{1}{2})t}{\sin \frac{t}{2}} dt,$$

astfel c[formula din enun\ se obline f[c`nd \in ultima integral[schimbarea de variabil[$t = -v$. $\square$

2. **Definiie.** Funcia $D_n: \mathbf{R} \setminus \{2kp : k \in \mathbf{Z}\} \rightarrow \mathbf{R}$, care apare \in integrala lui Dirichlet, exprimat[prin

$$D_n(t) = \frac{\sin(n + \frac{1}{2})t}{2p \sin \frac{t}{2}}, \quad n \in \mathbf{N},$$

se nume]te **nucleul lui Dirichlet**

Men\ion[m c`teva propriet[\i ale nucleului lui Dirichlet:

3. **Propoziție.** Funcția D_n este pară, periodică, cu perioada $2p$, local integrabilă (în sens impropriu), iar

$$\int_0^{2p} D_n(t) dt = 1 \quad (3)$$

pentru orice $n \in \mathbf{N}$.

Demonstrație. Paritatea și periodicitatea se verifică folosind direct expresia lui D_n . Integrala este improprie deoarece numitorul se anulează în punctele $2kp$, $k \in \mathbf{Z}$. Ea este totuși convergentă (deci funcția D_n este local integrabilă), așa cum reiese din formula

$$s_n(f, x) = \int_{-p}^p f(x+t) D_n(t) dt \quad (2')$$

stabilită în demonstrația lemei 1. Într-adevăr, datorită periodicității funcției de integrat, integrala se poate lua între limitele 0 și $2p$, iar dacă $f(x) \equiv 1$, avem și $s_n(f, x) \equiv 1$ pentru orice $n \in \mathbf{N}$. $\square$

4. **Observații.** 1°. Trecerea la limită când $n \rightarrow \infty$ nu este posibilă în formulele (1) sau (2) deoarece integralele respective sunt improprii, și nici nu există limita funcției de integrat (respectiv nu există $\lim_{n \rightarrow \infty} D_n(t)$).

2°. Nucleul lui Dirichlet permite scrierea sumelor parțiale din formulele (1) și (2) ca niște **produse de convoluție**. (vezi [4],[9], etc.). Alte deosebiri formale față de unele tratate constau în scrierea nucleului lui Dirichlet, sau a condiției de normare (3).

Astfel, dac[n formula (1) (sau (2)) vrem s[evit[m multiplul semi[ntreg de sub sinus, facem schimbarea de variabil[$t = 2s$]i ob[inem:

$$s_n(f, x) = \frac{1}{P} \int_0^{\frac{P}{2}} [f(x + 2s) + f(x - 2s)] \frac{\sin(2n + 1)s}{\sin s} ds,$$

ceea ce conduce la alte expresii pentru nucleul lui Dirichlet etc.

#n continuare vom da a doua lem[fundamental[.

5. **Lem[** (Riemann). *Pentru orice func[ie $g: [a, b] \rightarrow \mathbf{R}$, absolut integrabil[pe acest segment, avem*

$$\lim_{p \rightarrow \infty} \int_a^b g(t) \sin pt \, dt = 0, \quad \lim_{p \rightarrow \infty} \int_a^b g(t) \cos pt \, dt = 0.$$

Demonstra[ie. Faptul c[g este absolut integrabil[nsemneaz[c[exist[$\int_a^b |g(t)| dt$ n sens propriu sau impropriu, adic[$g \in L^1_{\mathbf{R}}([a, b])$ (vezi [16], [22], etc). Demonstra[ia o vom face n trei etape]i doar pentru prima limit[din enun[, cealalt[trat[ndu-se n mod asem[n[tor.

Etapa 1. Dac[$g = 1$, rezult[prin calcul direct c[

$$\left| \int_a^b \sin pt \, dt \right| = \left| \frac{1}{p} (\cos ap - \cos bp) \right| \leq \frac{2}{p} \rightarrow 0.$$

Etapa 2. Dacă g este integrabil în sens propriu pe $[a, b]$, facem o diviziune $\mathbf{d}$ a acestui segment prin punctele $a = t_0 < t_1 < \dots < t_n = b$ și descompunem integrala

$$I_p = \int_a^b g(t) \sin pt \, dt = \sum_{k=0}^{n-1} \int_{t_k}^{t_{k+1}} g(t) \sin pt \, dt.$$

Notăm $m_k = \inf \{g(t) : t \in [t_k, t_{k+1}]\}$,

$M_k = \sup \{g(t) : t \in [t_k, t_{k+1}]\}$ și $w_k = M_k - m_k$ pentru $k = 0, 1, \dots, n-1$ (w_k fiind **oscilația** funcției g pe segmentul $[t_k, t_{k+1}]$). Cu aceste notații putem scrie

$$I_p = \sum_{k=0}^{n-1} \int_{t_k}^{t_{k+1}} [g(t) - m_k] \sin pt \, dt + \sum_{k=0}^{n-1} m_k \int_{t_k}^{t_{k+1}} \sin pt \, dt.$$

Înțind cont că $g(t) - m_k \leq w_k$ pentru toți $k = 0, 1, \dots, n-1$, și folosind majorarea stabilită în prima etapă, evaluăm:

$$|I_p| \leq \sum_{k=0}^{n-1} w_k \Delta t_k + \frac{2}{p} \sum_{k=0}^{n-1} |m_k|,$$

unde $\Delta t_k = t_{k+1} - t_k$.

Fie acum un $\epsilon > 0$, arbitrar, dat. Deoarece funcția g este integrabilă, conform criteriului general al lui Darboux, va exista o diviziune suficient de fină $\mathbf{d}_\epsilon$ a segmentului $[a, b]$, încât pentru toate diviziunile mai fine decât aceasta (și le notăm tot $\mathbf{d}$), să avem:

$$\sum_{k=0}^{n-1} w_k \Delta t_k < \frac{\epsilon}{2}.$$

Pentru o asemenea diviziune putem calcula $M_d = \sum_{k=0}^{n-1} |m_k|$, astfel c[putem determina $p_0 \in \mathbf{R}$, $\forall p \geq p_0$ s[avem

$$\frac{2}{p} \sum_{k=0}^{n-1} |m_k| < \frac{\epsilon}{2}.$$

#n consecin[, pentru orice $\epsilon > 0$ am determinat $p_0 \in \mathbf{R}$ $\forall p \geq p_0$, $|I_p| < \epsilon$, adic[$\lim_{p \rightarrow \infty} I_p = 0$.

Etapa 3. S[presupunem c[g este integrabil[$\forall$ sens impropriu pe $[a, b]$,]i anume, pentru precizare, s[consider[m c[integrala este impropriu $\forall b$.

Avem deci

$$\int_a^b g(t) dt = \lim_{\substack{h \rightarrow 0 \\ h > 0}} \int_a^{b-h} g(t) dt < \infty,$$

adic[pentru orice $\epsilon > 0$ g[sim un $h_0 > 0$ $\forall 0 < h < h_0$ s[avem

$$\int_{b-h}^b |g(t)| dt < \frac{\epsilon}{2}.$$

Se vede $\forall s$ c[vom avea]i

$$\left| \int_{b-h}^b g(t) \sin pt dt \right| < \frac{\epsilon}{2},$$

astfel c[pentru a majora pe I_p este suficient s[determin[m $p_0 \in \mathbf{R}$ c[la etapa a 2-a, $\forall p \geq p_0$ s[avem

$$\int_a^{b-h} g(t) \sin pt \, dt < \frac{\epsilon}{2},$$

ceea ce este posibil deoarece g este integrabil[pe $[a, b-h]$ în sens propriu. În concluzie, pentru orice $\epsilon > 0$ putem determina din nou $p_0 \in \mathbf{R}$ astfel încât pentru $p \geq p_0$ să avem $|I_p| < \epsilon$.

□

Lema lui Riemann are două consecințe imediate remarcabile, precum și o utilitate deosebită în studiul convergenței (ceea ce se va vedea mai târziu).

6. Consecință (privind comportarea coeficienților Fourier).
Coeficienții Fourier ai oricărei funcții integrale $f: [0, 2p] \rightarrow \mathbf{R}$ formează șiruri convergente la zero, adică

$$\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = 0 \text{ și } \lim_{n \rightarrow \infty} b_n = 0.$$

Demonstrație. Coeficienții a_n și b_n au forma integralelor din lema lui Riemann, cu $p = n$ și $a = 0$, $b = 2p$. □

Desigur, această proprietate a coeficienților nu este suficientă pentru convergența seriei Fourier.

7. Consecință (Principiul localizării). *Comportarea (adică faptul că este convergentă sau divergentă) seriei Fourier atașate unei funcții integrabile, $f: [0, 2p] \rightarrow \mathbf{R}$, depinde doar de valorile acestei funcții într-o vecinătate a acestui punct (oricât de mică ar fi aceasta).*

Demonstrație. Suma parțială dată de (1) poate fi scrisă în forma

$$s_n(f, x) = \frac{1}{2p} \int_d^p \frac{f(x+t) + f(x-t)}{\sin \frac{t}{2}} \sin\left(n + \frac{1}{2}\right)t dt + \int_0^d [f(x+t) + f(x-t)] D_n(t) dt,$$

oricare ar fi $d \in (0, p)$. Desigur, $\frac{f(x+t) + f(x-t)}{\sin \frac{t}{2}}$ este

integrabil[

pe $[d, p]$, deoarece f este integrabil[, iar numitorul nu se anuleaz[

pe acest segment, deci $\frac{1}{\sin \frac{t}{2}}$ este continu[.

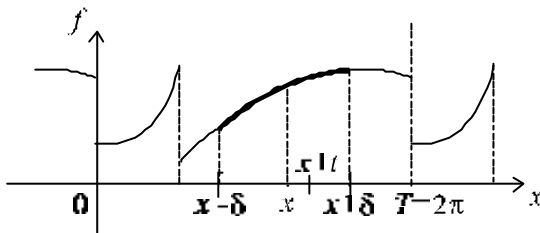

Fig. 5.1.

Aplic`nd lema lui Riemann, prima integral[ poate fi neglijat[, astfel c[ existen`a]i valoarea limitei $\lim_{n \rightarrow \infty} s_n(f, x)$ este

determinat[de existen`a]i valoarea limitei celei de a doua integrale

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \int_0^d [f(x+t) + f(x-t)] D_n(t) dt.$$

Se vede c[ns[c[aceast[limit[depinde de valorile lui f n[vecin[tatea $[x-d, x+d]$ a lui x , deoarece $t \in [0, d]$ implic[$x \pm t \in [x-d, x+d]$, ca n[figura 5.1. $\square$

#n alt[formulare a principiului localiz[rii, putem spune c[dac[dou[func\ii integrabile $f, g: [0, 2p] \rightarrow \mathbf{R}$ au valori egale n[tr-o vecin[tate a unui punct $x \in (0, 2p)$, atunci seriile Fourier ata]ate lor au aceea[i comportare n[punctul x , iar dac[converg au aceea[i sum[, de]i n[general coeficien\ii lor Fourier difer[(depinz`nd de toate valorile func\iilor).

P R O B L E M E

§ 1. 5.

1 Ar[ta[i c[pentru o func\ie integrabil[, de perioad[T ,

formula lui Dirichlet este:

$$s_n(f, x) = \frac{1}{T} \int_0^T f(x+t) \frac{\sin(n + \frac{1}{2})\omega t}{\sin \frac{\omega t}{2}} dt .$$

Se poate evalua limita c`nd $n \rightarrow \infty$ folosind lema lui Riemann?
Se poate da o formul[aproximativ[a lui $s_n(f, x)$ pentru cazul c`nd $T \gg 2n+1$?

Indica\ie. Se repet[calculele din cazul $T=2p$, sau se schimb[variabila $t = \omega u$ n[formula lui Dirichlet (dar nu n[fl).

Lema lui Riemann nu se poate aplica decât dacă $\frac{f(x+t)}{\sin \frac{wt}{2}}$ este integrabil pe $[0, T]$, eventual în sens impropriu în 0. Pentru $T \gg 2n+1$, w este mic, dar pentru t în vecinătatea lui T variabilele funcțiilor sin pot fi considerabil de mari, deci nu se poate conta pe o aproximare a sumei parțiale.

2 Arătați că

$$\int_0^p \frac{\sin(n + \frac{1}{2})t}{\sin \frac{t}{2}} dt = p.$$

Indicație. Se aplică formula lui Dirichlet funcției $f(x) \equiv 1$. Este posibil și calculul direct: după dezvoltarea sinusului se reduce problema la

$$p = \int_0^p \sin nt \frac{\cos \frac{t}{2}}{\sin \frac{t}{2}} dt$$

și apoi

$$2p = \int_0^{2p} \frac{\sin nt}{\sin t} (1 + \cos t) dt.$$

Aici se pot folosi formulele Euler, notând $e^{it} = z$, iar în final se aplică teorema reziduurilor (reziduul în 0 se calculează evaluând coeficientul lui $\frac{1}{z}$ direct după cum n este par sau impar).

3

Ar[ta]i c[dac[$f: [a, b] \rightarrow \mathbf{R}$ este neted[, atunci

$$\lim_{l \rightarrow \infty} \int_a^b f(x) \cos(\mathbf{L}x + \mathbf{j}) dx = 0 \text{]i}$$

$$\lim_{l \rightarrow \infty} \int_a^b f(x) \sin(\mathbf{L}x + \mathbf{j}) dx = 0 \text{ .}$$

R[m`ne proprietatea aceasta adev[rat[dac[f este neted[pe por[iuni?

Indica]ie. Se integreaz[prin p[ri]i se vine cont de major[ri pentru f]i f' . Dac[f este neted[pe por[iuni se descompune integrala]ntr-o sum[de integrale pe por[iunile de netezime. Formulele men]ionate se pot deduce]i aplic`nd lema lui Riemann integralelor ce rezult[prin dezvoltarea lui sin]i cos de $\mathbf{L}x + \mathbf{j}$.

4

Care dintre perechile de]iruri (a_n)]i (b_n) de mai jos

pot reprezenta coeficien]ii Fourier ata]ali unei func]ii integrabile (periodice)?

(i) $a_n = 0, b_n = 1$ (iv) $a_n = \cos n\mathbf{j}, b_n = \sin n\mathbf{j}$

(ii) $a_n = 1, b_n = -1$ (v) $a_n \cdot b_n = 1$

(iii) $a_n = n, b_n = 0$ (vi) $a_n = b_n = \frac{1}{2^n}$

#n caz afirmativ g[si]i suma seriei Fourier ata]ate.

Indica]ie. #n exemplele (i)-(v)]irurile (a_n)]i (b_n) nu tind la zero, deci nu pot fi formate din coeficien]i Fourier ai unei func]ii integrabile.

#n cazul (vi) se @nsumeaz[separat

$$\sum_{k=0}^{\infty} \frac{\cos kx}{2^k} \quad]i \quad \sum_{k=1}^{\infty} \frac{\sin kx}{2^k}$$

reduc`nd problema la seria geometric[complex[$\sum_{k=0}^{\infty} \left(\frac{z}{2}\right)^k$,

unde $z = \cos x + i \sin x$.

5

Fie a_n]i b_n , $b_n \neq 0$, coeficien\ii Fourier ai func\iei

$f: [0, 2p] \rightarrow \mathbf{R}$, $f(x) = \sin x$. Calcula\ii $I = \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{a_n}{b_n}$.

Indica\ie. Conform lemei lui Riemann, I este o nedeterminare de forma $\frac{0}{0}$. Folosind regula l'Hospital, se g[se]te:

$$I = -\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{\int_0^{2p} \sin nt \, dt}{\int_0^{2p} \cos nt \, dt},$$

unde integralele se pot calcula prin p[r]i.

§6. Criterii de convergență punctuală

În acest paragraf vom stabili criteriul general de convergență punctuală al lui Dini și alte criterii mai particulare care rezultă din acesta, precum și criteriul de convergență pentru seriile Fourier ale funcțiilor monotone pe porțiuni.

1. **Notății.** Funcțiile considerate vor fi de clasă $L^1([0, 2p])$, periodice, cu perioada $2p$. Pentru fiecare $x \in [0, 2p]$ și $S \in \mathbf{R}$ definim funcția $j_{x,S}: \mathbf{R} \rightarrow \mathbf{R}$ prin formula

$$j_{x,S}(t) = \frac{1}{2} [f(x+t) + f(x-t)] - S. \quad (1)$$

Evident, $j_{x,S}$ este tot de clasă $L^1([0, 2p])$.

2. **Criteriul lui Dini.** Dacă există $h > 0$ astfel încât integrala

$$\int_0^h \frac{1}{t} |j_{x,S}(t)| dt \quad (2)$$

să fie convergentă, atunci seria Fourier ale funcției f este convergentă în punctul x către numărul S .

Demonstrație. Conform formulei integrale a lui Dirichlet (§5) avem

$$s_n(f, x) = \frac{1}{p} \int_0^p \frac{1}{2} [f(x+t) + f(x-t)] \frac{\sin(n + \frac{1}{2})t}{\sin \frac{t}{2}} dt. \quad (3)$$

Tot în §5, formula (3), am văzut că nucleul lui Dirichlet are proprietatea că

$$\int_{-p}^p D_n(t) dt = 1$$

și este o funcție pară, deci

$$\int_0^p D_n(t) dt = \frac{1}{2}.$$

Avem deci :

$$\frac{1}{p} \int_0^p \frac{\sin(n + \frac{1}{2})t}{\sin \frac{t}{2}} dt = 1. \quad (4)$$

Vom amplifica relația (4) cu numărul S și o vom scădea din (3), punând în evidență funcția $j_{x,S}$ introdusă prin notația (1):

$$s_n(f, x) - S = \frac{1}{p} \int_0^p j_{x,S}(t) \frac{\sin(n + \frac{1}{2})t}{\sin \frac{t}{2}} dt. \quad (5)$$

Demonstrarea criteriului se obține prin modificarea formei formulei (5) în așa fel încât să se poată folosi existența integralei (2), anume :

$$s_n(f, x) - S = \frac{2}{p} \int_0^{\frac{p}{2}} \frac{1}{t} j_{x,S}(t) \frac{t}{2} \frac{\sin(n + \frac{1}{2})t}{\sin \frac{t}{2}} dt +$$

$$+ \frac{1}{p} \int_h^p \frac{j_{x,S}(t)}{\sin \frac{t}{2}} \sin(n + \frac{1}{2})t dt,$$

Ji aplicarea lemei lui Riemann fiec[reia dintre integralele ob[lnute.

#ntradev[r, prima integral[are limita zero c[nd

$p = n + \frac{1}{2} \rightarrow \infty$, deoarece $g_1(t) = \frac{1}{t} j_{x,S}(t) \cdot \frac{t}{\sin \frac{t}{2}}$ este integrabil[

en sens impropriu pe $[0, h]$, iar a dou[integral[are limita nul[

pentru acela[i $p = n + \frac{1}{2} \rightarrow \infty$, deoarece $g_2(t) = \frac{j_{x,S}(t)}{\sin \frac{t}{2}}$ este

integrabil[(en sens propriu) pe $[h, p]$. #n concluzie $S = \lim_{n \rightarrow \infty} s_n(f, x)$, adic[seria Fourier ata[at func[iei f converge

en punctul x c[tre num[rul S . □

3. **Observa[ie.**1°. Criteriul lui Dini prezint[o mare generalitate prin faptul c[cere o condi[ie relativ slab[: integrabilitatea lui $\frac{1}{t} j_{x,S}(t)$. De[i este foarte util din punct de vedere teoretic, en practic[el este mai greu de aplicat deoarece en fiecare punct ar trebui studiat[c[te o func[ie de forma (1). De aceea este util[cunoa[terea unor criterii mai particulare, dar mai u[or de aplicat.

2°. #n criteriul lui Dini se vede c[en general $S \neq f(x)$, adic[seria Fourier ata[at func[iei f nu converge neap[rat c[tre f . Totu[i, dac[exist[$f(x+0) = \lim_{t \rightarrow 0} f(x+t)$]i $f(x-0) = \lim_{t \rightarrow 0} f(x-t)$, iar existen[ta

integralei (2) este asigurat[prin aceea c[exist[$f'_s(x), f'_d(x)$]i $\lim_{t \rightarrow 0} j_{x,S}(t) = 0$, rezult[c[:

$$S = \frac{1}{2}[f(x+0) + f(x-0)], \quad (6)$$

adic[seria Fourier ata]at[funcției f converge @n punctul x c[tre media aritmetic[a limitelor laterale ale lui f @n acest punct.

#n particular, dac[@n plus f este continu[@n acest punct, adic[$f(x+0) = f(x-0) = f(x)$, seria Fourier ata]at[funcției f converge @n punctul x chiar c[tre $f(x)$, adic[$S = f(x)$.

4. **Criteriul lui Lipschitz.** Dac[funcția $f \in L^1([0, 2p])$, de perioad[$2p$, satisface @n punctul x condiția lui Lipschitz, adic[exist[$L > 0$ @nc` t pentru orice $t > 0$ s[avem

$$|f(x \pm t) - f(x)| \leq L \cdot t, \quad (7)$$

atunci seria Fourier ata]at[funcției f converge @n punctul x c[tre $f(x)$.

Demonstratie. Pentru $S = f(x)$, formula (1) devine:

$$j_{x,S}(t) = \frac{1}{2}[f(x+t) - f(x)] + \frac{1}{2}[f(x-t) - f(x)],$$

deci conform (7), avem $\frac{1}{t}|j_{x,S}(t)| \leq L$ pentru orice $t \in (0, p)$.

Deoarece $j_{x,S}$ este local integrabil[, rezult[c[integrala (2) exist[pentru $h = p$.

Relu`nd formula (5) sub forma

$$s_n(f, x) - f(x) = \frac{2}{p} \int_0^p \frac{1}{t} \mathbf{j}_{x,S}(t) \frac{\frac{t}{2} \sin(n + \frac{1}{2})t}{\sin \frac{t}{2}} dt$$

Îi aplicăm lui lema lui Riemann pentru $g(t) = \frac{1}{t} \mathbf{j}_{x,S}(t) \frac{\frac{t}{2}}{\sin \frac{t}{2}}$]i

$p = n + \frac{1}{2} \rightarrow \infty$, rezultă că $\lim_{n \rightarrow \infty} s_n(f, x) = f(x)$.

□

Ca altă cale de demonstrație, puteam aplica criteriul lui Dini în condițiile observației 3, pct. 2°.

5. Criteriul netezimii pe porțiuni. Dacă $f \in C^1([0, 2p]^*)$ este periodică, de perioadă $2p$, atunci seria sa Fourier converge în fiecare punct $x \in \mathbf{R}$ către :

a) $S = \frac{1}{2}[f(x+0) + f(x-0)]$ (ca în formula (6)), dacă f este discontinuă în x ;

b) $S = f(x)$, dacă f este continuă în x .

Demonstrație. Pentru orice punct $x \in \mathbf{R}$ sunt posibile trei situații :

Cazul I. Dacă x este pe un interval de **netezime** al funcției f , în acest punct se poate aplica criteriul lui Lipschitz, deoarece, așa cum am mai văzut $C^1([0, 2p]^*) \subset Lip([0, 2p]^*)$.

Cazul II. Dacă x este un punct **unghiular** pentru f , aplicăm tot criteriul lui Lipschitz, deoarece inegalitatea (7) va fi verificată, separat la stânga și la dreapta, cu constantele L_1 și L_2 ,

adică $|f(x+t) - f(x)| \leq L_1 t$ și $|f(x-t) - f(x)| \leq L_2 t$, deci putem lua $L = \max\{L_1, L_2\}$. În aceste două cazuri avem $S = f(x)$.

Cazul III. Dacă x este un punct de **discontinuitate** de prima spelei și luăm S ca în formula (6), pentru $J_{x,S}$ rezultă :

$$J_{x,S}(t) = \frac{1}{2}[f(x+t) - f(x+0)] + \frac{1}{2}[f(x-t) - f(x-0)].$$

Aplicând teorema criteriilor finite prelungirilor lui f prin continuitate la stânga și la dreapta lui x , obținem :

$$\begin{aligned} f(x+t) - f(x+0) &= f'(c_1)t \\ f(x-t) - f(x-0) &= f'(c_2)t, \end{aligned}$$

unde $c_1 \in (x, x+t)$ și $c_2 \in (x-t, x)$. Notând

$$L = \max\{|f'(c_1)|, |f'(c_2)|\},$$

obținem din nou $\frac{1}{t}|J_{x,S}(t)| \leq L$, deci cum $J_{x,S}$ este local integrabil, rezultă existența integralei (2).

În concluzie, conform criteriului lui Dini, seria Fourier atașată funcției f va converge în punctul x cître S din cazul a).

□

6. Observație. Dintre criteriile de mai sus, cel mai ușor de aplicat în practică este criteriul netezimii. Condiția de existență și continuitate a derivatei f' este însă destul de restrictivă pentru convergența unei serii Fourier atașate funcției f ; se cunosc și criterii care cer condiții mai slabe, ca de exemplu monotonia sau variație mărginită. În continuare ne vom ocupa de asemenea

criterii, după ce vom stabili câteva rezultate ajutoare, anume formula lui Bonnet și lema lui Dirichlet (vezi [13]; pentru alte condiții de obținere a acestor criterii vezi [17]).

7. Lemă. (Formula de medie a lui Bonnet). Fie $f: [a, b] \rightarrow \mathbf{R}$, $a < b$, o funcție pozitivă și crescătoare pe $[a, b]$ și fie $g: [a, b] \rightarrow \mathbf{R}$ o funcție integrabilă în sens propriu pe acest segment. Atunci va exista $c \in (a, b)$ astfel

$$\int_a^b f(x)g(x)dx = f(c) \int_a^b g(x)dx. \quad (8)$$

Demonstrație. Observăm mai întâi că integralele scrise au sens deoarece funcțiile monotone sunt integrabile. Să considerăm o diviziune $\mathbf{d} = \{x_0 = a, x_1, \dots, x_n = b : x_0 < x_1 < \dots < x_n\}$ a segmentului $[a, b]$ și să scriem prima integrală din (8), sub forma

$$I = \int_a^b f(x)g(x)dx = \sum_{k=0}^{n-1} f(x_{k+1}) \int_{x_k}^{x_{k+1}} g(x)dx + \sum_{k=0}^{n-1} \int_{x_k}^{x_{k+1}} [f(x) - f(x_{k+1})]g(x)dx = S_1 + S_2,$$

unde S_1 și S_2 sunt notații pentru cele două sume puse în evidență.

Vom arăta mai întâi că cea de a doua sumă poate fi neglijată când norma diviziunii $\mathbf{d}$ este suficient de mică. Într-adevăr, funcția g fiind integrabilă în sens propriu pe $[a, b]$, va fi

m[rginit[, deci exist[$L > 0$ @nc` t pentru orice $x \in [a, b]$ s[avem $|g(x)| \leq L$.

Dac[mai not[m cu $w_k = f(x_{k+1}) - f(x_k)$, $k = 0, \dots, n-1$, **oscilalia** func[iei (cresc[toare!) f pe interval $[x_k, x_{k+1}]$, ob[inem majorarea

$$|S_2| \leq \sum_{k=0}^{n-1} \int_{x_k}^{x_{k+1}} |f(x) - f(x_{k+1})| |g(x)| dx \leq L \sum_{k=0}^{n-1} w_k \Delta x_k,$$

unde $\Delta x_k = x_{k+1} - x_k$ este lungimea intervalului $[x_k, x_{k+1}]$.

Aplic[nd criteriul general de integrabilitate al lui Darboux func[iei monotone f , rezult[c[pentru orice $\epsilon > 0$ putem determina un num[r $n_0 > 0$ astfel @nc` t pentru orice diviziune d cu norma $n(d) < n_0$ s[avem

$$\sum_{k=0}^{n-1} w_k \Delta x_k < \epsilon.$$

Pentru asemenea diviziuni vom avea $|S_2| \leq L\epsilon$.

Pentru a evalua suma S_1 s[not[m $G(x) = \int_x^b g(t) dt$, astfel

c[suma S_1 s[se poat[scrie @n forma

$$\begin{aligned} S_1 &= \sum_{k=0}^{n-1} f(x_{k+1}) [G(x_k) - G(x_{k+1})] = \\ &= f(x_1)G(a) + \sum_{k=1}^{n-1} G(x_k) [f(x_{k+1}) - f(x_k)]. \end{aligned}$$

Se știe că funcția G este continuă pe $[a, b]$, deci există $m = \inf_{x \in [a, b]} G(x)$ și $M = \sup_{x \in [a, b]} G(x)$. Deoarece în ultima sumă avem $f(x_{k+1}) - f(x_k) \geq 0$ pentru toți $k = 1, \dots, n-1$, înlocuind $G(x_k)$ cu m , respectiv cu M , obținem dubla inegalitate

$$mf(b) \leq S_1 \leq Mf(b).$$

Dacă înținem cont și de faptul că S_2 este neglijabilă pentru diviziuni fine ale lui $[a, b]$, rezultă că există $m \in [m, M]$ astfel încât să avem $I = mf(b)$. Pe de altă parte, pe baza continuității lui G , există $c \in [a, b]$ astfel încât $m = G(c)$, deoarece m este o mulțime de valori ale lui G pe $[a, b]$. În concluzie $I = f(b)G(c)$, ceea ce demonstrează relația (8).

□

8. **Lemă** (Dirichlet). Dacă $g: [0, h] \rightarrow \mathbf{R}$, $h > 0$, este o funcție crescătoare, atunci avem

$$\lim_{p \rightarrow \infty} \int_0^h g(t) \frac{\sin pt}{t} dt = \frac{p}{2} g(0+). \quad (9)$$

Demonstratie. Integrala din enunț se poate scrie sub forma

$$I = \int_0^h g(t) \frac{\sin pt}{t} dt = g(0+) \int_0^h \frac{\sin pt}{t} dt + \int_0^h [g(t) - g(0+)] \frac{\sin pt}{t} dt$$

Folosind substituția $pt = z$ se obține

$$\int_0^h \frac{\sin pt}{t} dt = \int_0^{ph} \frac{\sin z}{z} dz$$

care se ține că are limita $\frac{p}{2}$ când $p \rightarrow \infty$. În concluzie, pentru a obține formula (9) este suficient să arătăm că

$$\lim_{p \rightarrow \infty} \int_0^h [g(t) - g(0+)] \frac{\sin pt}{t} dt = 0.$$

Pentru aceasta considerăm un $\epsilon > 0$, dat, și pe $d > 0$, care-i corespunde în baza existenței limitei $g(0+)$, astfel încât

$$g(t) - g(0+) < \frac{\epsilon}{2L},$$

unde $L = \sup_{t > 0} \left| \int_0^t \frac{\sin z}{z} dz \right|$. (Evident $L < \infty$ deoarece integrala

respectiv este convergentă.) Putem scrie:

$$\begin{aligned} \int_0^h [g(t) - g(0+)] \frac{\sin pt}{t} dt &= \int_0^d [g(t) - g(0+)] \frac{\sin pt}{t} dt + \\ &+ \int_d^h \frac{g(t) - g(0+)}{t} \sin pt dt, \end{aligned}$$

unde am presupus că $0 < d < h$, ceea ce este totdeauna realizabil.

Deoarece $\frac{g(t) - g(0+)}{t}$ este o funcție integrabilă pe $[d, h]$, conform lemei lui Riemann obținem

$$\lim_{p \rightarrow \infty} \int_d^h \frac{g(t) - g(0+)}{t} \sin pt dt = 0.$$

Pentru integrala pe $[0, d]$ vom aplica lema anterioară (formula lui Bonnet), deoarece $g(t) - g(0+)$ este pozitiv și crescătoare, iar $\frac{\sin pt}{t}$ este integrabil pe $[0, d]$ în sens propriu, 0 fiind o singularitate aparentă a acestei funcții; obținem astfel:

$$\int_0^d [g(t) - g(0+)] \frac{\sin pt}{t} dt = [g(d) - g(0+)] \int_c^d \frac{\sin pt}{t} dt,$$

unde $c \in [0, d]$. Dacă vom lua în seamă că $|g(d) - g(0+)| < \frac{\epsilon}{2L}$ și

$$\left| \int_c^d \frac{\sin pt}{t} dt \right| = \left| \int_0^d \frac{\sin pt}{t} dt - \int_0^c \frac{\sin pt}{t} dt \right| \leq 2L, \text{ rezultă că}$$

$$\left| \int_0^d [g(t) - g(0+)] \frac{\sin pt}{t} dt \right| < \epsilon. \quad \square$$

9. Criteriul Dirichlet-Jordan. Fie $f \in L^1([0, 2p])$, periodică, de perioadă $2p$, și $x \in \mathbf{R}$. Dacă există $h > 0$ astfel încât f să fie cu variație mărginită pe intervalul $[x-h, x+h]$, atunci seria Fourier a funcției f converge în punctul x către $\frac{1}{2}[f(x+0) + f(x-0)]$ (și deci către $f(x)$ dacă f este continuă în x).

Demonstrație. Să considerăm formula lui Dirichlet (3) pentru sumele parțiale ale seriei Fourier a funcției f în punctul x , pe care o descompunem folosind numărul $h > 0$ din ipoteză:

$$s_n(f, x) = \frac{1}{p} \int_0^p \frac{1}{2} [f(x+t) + f(x-t)] \frac{\sin(n + \frac{1}{2})t}{\sin \frac{t}{2}} dt =$$

$$= \frac{1}{\mathbf{P}_0} \int_0^h [f(x+t) + f(x-t)] \frac{\frac{t}{2} \sin(n + \frac{1}{2})}{\sin \frac{t}{2} t} dt +$$

$$+ \frac{1}{2\mathbf{P}_h} \int_h^p \frac{f(x+t) + f(x-t)}{\sin \frac{t}{2}} \sin(n + \frac{1}{2})t dt .$$

Dacă \(\lim_{n \rightarrow \infty} s_n(f, x)\) este clar că ultima integrală poate fi neglijată când \(n \rightarrow \infty\), deci comportarea lui \(s_n(f, x)\) este determinată de penultima integrală. În această integrală funcția \(f(x+t) + f(x-t)\) este cu variație mărghinită pe segmentul \([0, h]\), iar funcția \(\frac{\frac{t}{2}}{\sin \frac{t}{2}}\) este crescătoare (chiar pe \([0, p]\), dar putem presupune \(h < p\)). În consecință funcția

$$g(t) = [f(x+t) + f(x-t)] \frac{\frac{t}{2}}{\sin \frac{t}{2}}$$

este cu variație mărghinită pe \([0, h]\). Conform teoremei lui Jordan (vezi [13], etc), putem scrie \(g = g_1 - g_2\), unde \(g_1\) și \(g_2\) sunt pozitive și crescătoare. Avem deci:

$$\frac{1}{\mathbf{P}_0} \int_0^h [f(x+t) + f(x-t)] \frac{\frac{t}{2} \sin(n + \frac{1}{2})t}{\sin \frac{t}{2} t} dt =$$

$$= \frac{1}{p} \int_0^h g_1(t) \frac{\sin pt}{t} dt - \frac{1}{p} \int_0^h g_2(t) \frac{\sin pt}{t} dt,$$

unde am notat $p = n + \frac{1}{2}$. Aplicând ultimelor două integrale lema lui Dirichlet, această expresie este egală cu

$$\frac{1}{p} g_1(0+) - \frac{1}{p} g_2(0+) = \frac{1}{2} g(0+).$$

Rămânem să luăm cont de expresia lui g .

□

10. **Observație.** Condiția de mărșinire a variației, care apare în criteriul anterior, este relativ greu de verificat în general; ea se verifică totuși uor când funcția prezintă monotonie pe intervale, în particular funcțiile monotone având variație mărșinită. Pe baza acestui fapt se poate formula un criteriu ceva mai restrâns decât cel anterior dar mai uor de utilizat.

11. **Criteriul monotoniei (Dirichlet).** Fie $f \in L^1([0, 2p])$ o funcție periodică, cu perioada $2p$, monotonă pe un interval $(a, b) \subset \mathbf{R}$. Atunci pentru orice $x \in (a, b)$, seria Fourier atăat funcției f converge către $\frac{1}{2}[f(x+0) + f(x-0)]$, respectiv către $f(x)$, dacă f este continuă în x .

Demonstratie. Dacă $x \in (a, b)$, va exista $h > 0$ încât pe intervalul $[x-h, x+h]$ funcția să fie monotonă, deci cu variație mărșinită. Aplicăm criteriul Dirichlet-Jordan. □

PROBLEME

§ 1. 6.

1 Se consider[func\ia $f:(-p, p) \rightarrow \mathbf{R}$;
 $f(x) = \text{sign } x$.

S[se dezvolt[f \u00een serie Fourier]i s[se deduc[suma seriei lui Leibniz.

$$L = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{(-1)^n}{2n+1}.$$

Indicalie. Avem $a_n = 0$ pentru to\i $n \in \mathbf{N}$]i $b_n = 0$ pentru to\i indicii pari, deci

$$\text{sign } x \sim \frac{4}{p} \sum_{m=1}^{\infty} \frac{\sin(2m-1)x}{2m-1}.$$

\#n punctul $x = \frac{p}{2}$ are loc egalitatea]i se ob\ine suma seriei lui Leibniz $L = \frac{p}{4}$.

2 Se consider[func\ia $f:[-1, 1] \rightarrow \mathbf{R}$, $f(x) = |x|$]i se cere:

- S[se scrie seria Fourier ata[at];
- S[se studieze convergen\la seriei respective \u00een punctul $x = 1$;
- S[se deduc[sumele urm[toarelor serii:

$$s = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{1}{(2n+1)^2} \text{]i } S = \sum_{k=0}^{\infty} (-1)^k \frac{2k+1}{(4k+1)^2(4k+3)^2}.$$

Indicalie. a) f este par[, iar seria Fourier ata[at[este

$$|x| \sim \frac{1}{2} - \frac{4}{p^2} \sum_{m=0}^{\infty} \frac{\cos p(2m-1)x}{(2m-1)^2}.$$

b) Convergen\la @n $x=1$ rezult[din criteriul lui Lipschitz.

c) Pentru $x=1$ se g[se]te $s = \frac{p^2}{8}$, iar pentru $x = \frac{1}{4}$ ob\linem

$$S = \frac{p^2}{32\sqrt{2}}.$$

3

Se consider[func\ia $f:[0, p] \rightarrow \mathbf{R}$, $f(x) = x \sin x$.
S[

se arate c[are loc egalitatea

$$f(x) = \frac{p}{2} \sin x - \frac{16}{p} \sum_{m=1}^{\infty} \frac{m}{(4m^2 - 1)^2} \sin 2mx$$

pentru orice $x \in [0, p]$. Ce serie numeric[se ob\line c`nd $x = \frac{p}{4}$?

Dar c`nd $x = \frac{p}{2}$?

Indicalie. Se prelunge]te f prin imparitate]i se aplic[criteriul netezimii pe por\iuni. Pentru $x = \frac{p}{4}$]i $m=2p+1$ avem $\sin 2mx = (-1)^p$ deci se ob\line o serie alternat[. Pentru $x = \frac{p}{2}$ to\i termenii seriei se anuleaz[.

4

Se consideră funcția $f: [0,1] \rightarrow \mathbf{R}$, de valori
 $f(x) = x^2$.

Se cere:

- Se dezvoltă în serie de cosinusuri;
- Se studiază convergența seriei respective;
- Se găsește suma $S = \sum_{k=1}^{\infty} (-1)^{k+1} \frac{1}{k^2}$ și $s = \sum_{k=1}^{\infty} \frac{1}{k^2}$.

Indicație. Prelungirea parțială $f_p: (-1, +1) \rightarrow \mathbf{R}$, $f_p(x) = x^2$, are
 prelungirea periodică continuă pe $\mathbf{R}$. Conform criteriului de
 netezime pe porțiuni, avem

$$\frac{1}{3} + \frac{4}{p^2} \sum_{k=1}^{\infty} \frac{(-1)^k}{k^2} \cos kpx = \begin{cases} f(x) & x \in [0,1) \\ 1 & x = 1 \end{cases}.$$

Pentru $x = \frac{1}{2}$ găsim $S = \frac{p^2}{12}$, iar pentru $x = 1$ rezultă $s = \frac{p^2}{6}$.

5

Funcția $f: \mathbf{R} \rightarrow \mathbf{R}$ este periodică, de perioadă $2p$,
 iar pe intervalul $(0, 2p)$ are valorile $\frac{1}{2}(p-x)$. Câte

câte converge seria Fourier a acestei funcții? Studiați în
 particular suma seriei în $x = \frac{p}{2}$.

Indicație. Suma seriei $\sum_{n=1}^{\infty} \frac{\sin nx}{n}$ este

$$s(x) = \begin{cases} f(x) & \text{dacă } x \in (2kp, 2(k+1)p), k \in \mathbf{Z} \\ 0 & \text{dacă } x = 2kp, k \in \mathbf{Z}, \end{cases}$$

indiferent de valorile $f(2k\mathbf{p})$, conform criteriului netezimii pe porțiuni. Pentru $x = \frac{\mathbf{p}}{2}$ obținem $\sum_{p=0}^{\infty} \frac{(-1)^p}{2p+1} = \frac{\mathbf{p}}{4}$, după notația $n = 2p+1$.

6 Arătați că pentru orice $x \in (0, 2\mathbf{p})$ și $a \neq 0$ avem:

$$pe^{ax} = (e^{2a\mathbf{p}} - 1) \left(\frac{1}{2a} + \sum_{k=1}^{\infty} \frac{a \cos kx - k \sin kx}{k^2 + a^2} \right).$$

#n particular deduceți convergența și valoarea sumei $\sum_{k=1}^{\infty} \frac{(-1)^k}{k^2 + a^2}$.

Indicație. Se dezvoltă în serie Fourier cu perioada $2\mathbf{p}$ funcția e^{ax} , egalitatea fiind consecință a criteriului netezimii. Seria numerică particulară se obține pentru $x = \mathbf{p}$, și este $\frac{1}{2a} \left(\frac{\mathbf{p}}{\operatorname{sh} a\mathbf{p}} - \frac{1}{a} \right)$.

7 Arătați că pentru orice $x \in (0, 2\mathbf{p})$ și $a \notin \mathbf{Z}$ avem:

$$p \cos ax = \frac{\sin 2a\mathbf{p}}{2a} + \sum_{k=1}^{\infty} \frac{a \sin 2a\mathbf{p} \cos kx + k(\cos 2a\mathbf{p} - 1) \sin kx}{a^2 - k^2}.$$

Deduceți apoi egalitatea:

$$\frac{ap}{\sin ap} = 1 + 2a^2 \sum_{k=1}^{\infty} \frac{(-1)^k}{a^2 - k^2}.$$

Indicație. Se aplică criteriul netezimii funcției $\cos ax$. În particular se ia $x = p$.

8

Studiați convergența seriei Fourier a funcției $f: [-p, p] \rightarrow \mathbf{R}$,

$$f(x) = \begin{cases} -x - p & \text{dacă } x \in [-p, -\frac{p}{2}) \\ x & \text{dacă } x \in [-\frac{p}{2}, \frac{p}{2}] \\ -x + p & \text{dacă } x \in (\frac{p}{2}, p] \end{cases}$$

și deduceți suma seriei numerice $\sum_{n=0}^{\infty} \frac{1}{(2n+1)^2}$.

Indicație. Se aplică criteriul netezimii pe porțiuni. În calculul coeficienților este utilă primitiva:

$$\int x \sin nx dx = -\frac{x}{n} \cos nx + \frac{1}{n^2} \sin nx.$$

§7. Criterii de convergență uniformă

Pentru funcții $f \in L^1([0, 2\pi])$ vom studia problema convergenței uniforme a seriei Fourier atașate, pe un segment $[a, b] \subseteq [0, 2\pi]$.

1. **Observație.** În toate criteriile de convergență punctuală, studiate în paragraful anterior, s-a văzut că seria Fourier atașată funcției f converge într-un punct x către $f(x)$ numai dacă f este continuă în acest punct. De exemplu, dacă $f \in C^0([0, 2\pi]^*)$ satisface pe un interval $I = (x_0 - d, x_0 + d)$ condițiile unuia dintre criterii (să zicem criteriul lui Lipschitz), și este continuă pe $I \setminus \{x_0\}$, având $f(x_0 + 0) \neq f(x_0 - 0)$, atunci seria Fourier atașată lui f va converge către o funcție discontinuă pe I . Analizând convergența seriilor Fourier în vecinătatea punctelor de discontinuitate, inclusiv fenomenul lui Gibbs (vezi [13], vol.III), se poate constata că această situație este generală. Rezultă astfel că într-un interval de forma lui I convergența seriei nu poate fi uniformă, deoarece sumele parțiale ale seriei Fourier sunt de clasă C^∞ . În concluzie, problema convergenței uniforme se pune (cu șanse de rezolvare pozitivă) dar pe intervale pe care funcția este continuă, sau, cu alte cuvinte, pentru funcții cel puțin de clasă $C^0([0, 2\pi]^*)$.

Vom da câteva criterii de convergență uniformă a seriilor Fourier, care pot fi obținute din criteriile de convergență punctuală, prin "uniformizarea" condițiilor ce figurează în ipoteză. Deși există posibilitatea formulării criteriului general al lui Dini pentru convergența uniformă (vezi [13]), considerăm că

În practică este mai greu de verificat integrabilitatea unei funcții uniform în raport cu un parametru, astfel că ne vom ocupa doar de criteriul Lipschitz și de alte criterii mai particulare.

2. **Criteriul lui Lipschitz.** Dacă $f \in \text{Lip}([0, 2\pi]^*)$, atunci seria Fourier a funcției f converge aproape uniform pe toate intervalele pe care este verificată condiția lui Lipschitz, către funcția f .

Demonstrație. Fie $I_k = (x_k, x_{k+1})$ un interval pe care funcția f îndeplinește condiția lui Lipschitz și fie $K \subset I_k$ un compact arbitrar. Va exista atunci $L > 0$ și $h > 0$ astfel încât pentru orice $x \in K$ și orice $t \in [0, h]$ să avem

$$|f(x \pm t) - f(x)| \leq L \cdot t.$$

Pentru acest $h > 0$ reluăm descompunerea expresiei (5) din §6 și obținem:

$$s_n(f, x) - S = \frac{2}{\pi} \int_0^h \frac{1}{t} \mathbf{j}_{x,S}(t) \frac{t}{\sin \frac{t}{2}} \sin\left(n + \frac{1}{2}\right)t dt +$$

$$+ \frac{1}{\pi} \int_h^\pi \frac{\mathbf{j}_{x,S}(t)}{\sin \frac{t}{2}} \sin\left(n + \frac{1}{2}\right)t dt.$$

Un calcul simplu ne arată că pentru $S = f(x)$ avem $\left| \frac{1}{t} \mathbf{j}_{n,S}(t) \right| \leq L$, oricare ar fi $x \in I_k$ și $t \in (0, h)$. Pe de altă parte, $\mathbf{j}_{n,S}$ este mărginit în sensul că există $M > 0$ astfel încât pentru orice

$(x, t) \in I_k \times [h, p]$ avem $|j_{n,S}(t)| \leq M$, deoarece $j_{n,S}(t)$ este continuu în raport cu variabilele x și t , iar $I_k \times [h, p]$ este un compact.

Aplicând o teoremă de medie integralelor de mai sus, obținem

$$s_n(f, x) - S = \frac{2}{p} m_1(x) \int_0^h \frac{\frac{t}{2}}{\sin \frac{t}{2}} \sin\left(n + \frac{1}{2}\right)t dt +$$

$$+ \frac{1}{p} m_2(x) \int_h^p \frac{1}{\sin \frac{t}{2}} \sin\left(n + \frac{1}{2}\right)t dt,$$

unde $m_1(x)$ este o valoare medie a funcției $\frac{1}{t} j_{x,S}(t)$ pe intervalul $(0, h]$, iar $m_2(x)$ este o valoare medie a funcției $j_{x,S}$ pe intervalul $[h, p]$. Ținând cont de majorările obținute, putem evalua

$$|s_n(f, x) - f(x)| \leq \frac{2L}{p} \left| \int_0^h \frac{\frac{t}{2}}{\sin \frac{t}{2}} \sin\left(n + \frac{1}{2}\right)t dt \right| +$$

$$+ \frac{M}{p} \left| \int_h^p \frac{1}{\sin \frac{t}{2}} \sin\left(n + \frac{1}{2}\right)t dt \right|.$$

Caracterul uniform al convergenței se vede deja în faptul că majorarea obținută este aceeași pentru toți $x \in K$. Folosind lema lui Riemann, dacă se dă $\epsilon > 0$, putem determina $n_0 \in \mathbf{R}$ astfel încât pentru $n > n_0$ să majorăm modulul primei integrale cu $\frac{\rho\epsilon}{4L}$, iar modulul celei de a doua integrale cu $\frac{\rho\epsilon}{2M}$. Evident, pentru $n > n_0$ vom avea

$$\rho_K (s_n(f, \cdot) - f) < \epsilon,$$

ceea ce dovedește convergența uniformă pe K a seriei Fourier atașate funcției f . $\square$

3. **Consecință.** Dacă $f \in Lip([0, 2p])$ și $f(0) = f(2p)$, atunci seria Fourier atașată funcției f converge uniform pe $\mathbf{R}$ către prelungirea prin periodicitate a lui f .

Demonstrație. Condiția lui Lipschitz se verifică pe toată dreapta reală. Se reia demonstrația criteriului precedent pe intervalul $I = (-d, 2p + d)$, care conține compactul $K = [0, 2p]$, apoi ținem cont de periodicitate.

$\square$

4. **Criteriul netezimii.** Dacă $f \in C^1([0, 2p]^*)$, atunci seria Fourier atașată ei converge aproape uniform pe toate intervalele de netezime, către funcția f .

Demonstrație. Aplicăm criteriul lui Lipschitz de convergență uniformă, deoarece $C^1([0, 2p]^*) \subset Lip([0, 2p]^*)$.

$\square$

5. **Consecin**. *Dac[$f \in C^1([0, 2p]^*) \cap C^0([0, 2p])$]i $f(0) = f(2p)$, atunci seria sa Fourier converge uniform pe $\mathbf{R}$ c[tre prelungirea prin periodicitate a lui f .*

Demonstratie. Se aplic[consecin\la 3 de mai sus, func\ia fiind lipschitzian[pe toat[dreapta real[.

□

6. **Criteriul Dirichlet-Jordan.** *Dac[func\ia $f \in L^1([0, 2p])$ este continu[ ]i cu varia\ie m[rginit[pe un interval $I = (a, b)$ m[rginit, atunci seria Fourier ata[at[func\iei f converge aproape uniform pe I c[tre f .*

Demonstratie. Fie K un compact din I i $h > 0$ astfel nc[pentru orice $x \in K$ s[avem $(x-h, x+h) \subset I$. Folosind acest h vom descompune integrala lui Dirichlet pentru sumele par\iale ale seriei Fourier ata[ate func\iei f n[punctul $x \in K$:

$$s_n(f, x) \leq \frac{1}{p} \int_0^h [f(x+t) + f(x-t)] \frac{\sin(n + \frac{1}{2})t}{2 \sin \frac{t}{2}} dt +$$

$$+ \frac{1}{p} \int_h^p [f(x+t) + f(x-t)] \frac{\sin(n + \frac{1}{2})t}{2 \sin \frac{t}{2}} dt = I_1(x) + I_2(x),$$

unde I_1 i I_2 sunt nota\ii pentru cele dou[integrale.

Etapa 1. Vom ar[ta c[I_2 poate fi neglijat[c[nd n ia valori mari. n[tr-adev[r, func\ia $g: [h, p] \rightarrow \mathbf{R}$, cu valorile de forma $g(t) = \frac{1}{2p} \frac{1}{\sin \frac{t}{2}}$, este descresc[toare]i pozitiv[; n[plus f este

local integrabil[, deci putem aplica formula de medie a lui Bonet astfel:

$$\int_0^h f(x+t) g(t) \sin\left(n + \frac{1}{2}\right)t dt = g(h) \int_h^{p-d_1} f(x+t) \sin\left(n + \frac{1}{2}\right)t dt$$

$$\int_0^h f(x-t) g(t) \sin\left(n + \frac{1}{2}\right)t dt = g(h) \int_h^{p-d_2} f(x-t) \sin\left(n + \frac{1}{2}\right)t dt$$

unde $0 < d_1, d_2 < p-h$ (formularea este dat[de duala lemei 7, vezi [13]). Pe de alt[parte, f fiind local integrabil[putem scrie

$$\begin{aligned} \int_h^{p-d_1} f(x+t) \sin pt dt &= \cos px \int_{x+h}^{x+p-d_1} f(u) \sin pu du - \\ &- \sin px \int_{x+h}^{x+p-d_1} f(u) \cos pu du . \end{aligned}$$

Se observ[c[mulimea $K' = \{u \in [x+h, x+p] : x \in K\}$ este un compact, deci exist[$a = \text{cel mai mic element } \in K'$. Dac[not[m cu $F: K' \rightarrow \mathbf{R}$ func[ia $F(v) = \int_a^v f(u) \sin pu du$, se vede c[F este continu[, chiar uniform, pe K' . (Riguros vorbind, d_1 i d_2 depind de x , dar aici se vede c[nu este important cum, ci doar faptul c[se g[tesc @ntre 0 i $p-h$). Deoarece

$$F^*(x) = \int_{x+h}^{x+p-d_1} f(u) \sin pu du = F(x+p-d_1) - F(x+h)$$

va fi și ea (uniform) continuă pe K , va exista $x_0 \in K$ astfel încât $|F^*(x_0)| = p_{K'}(F^*)$. Aplicând lema lui Riemann integralei $F^*(x_0)$, pentru orice $\epsilon > 0$ determinăm un rang p_1 , astfel încât dacă $p > p_1$ și avem $p_{K'}(F^*) < \epsilon$. Procedem la fel cu integrala

$$\int_{x+h}^{x+p-d_1} f(u) \cos pu \, du$$

și apoi reluând raționamentul pentru integrala

$$\int_h^{p-d_2} f(x-t) \sin\left(n + \frac{1}{2}\right)t \, dt,$$

se constată că $p_K(I_2)$ poate fi neglijată, adică și $I_2(x)$ poate fi neglijată uniform în raport cu $x \in K$, dacă n este suficient de mare.

Etapa II. Vom descompune pe $I_1(x)$ într-o sumă de integrale

$$I_1(x) = \frac{1}{p_0} \int_h^h [f(x+t) + f(x-t)] \frac{\sin\left(n + \frac{1}{2}\right)}{t} dt +$$

$$+ \frac{1}{p_0} \int_0^h [f(x+t) + f(x-t)] \left(\frac{1}{2 \sin \frac{t}{2}} - \frac{1}{t} \right) \sin\left(n + \frac{1}{2}\right)t \, dt =$$

$$= J_1(x) + J_2(x),$$

unde J_1 și J_2 sunt de asemenea notații pentru integralele scrise. În această etapă vom arăta că și integrala J_2 poate fi neglijată, dacă n este suficient de mare. Pentru aceasta să observăm că funcția $j: (-2p, +2p) \rightarrow \mathbf{R}$, de valori

$$j(t) = \begin{cases} \frac{1}{2} \sin \frac{t}{2} - \frac{1}{t} & \text{dacă } t \neq 0 \\ 0 & \text{dacă } t = 0 \end{cases}$$

este analitic pe acest interval, adică 0 nu este de fapt punct singular pentru j (sau mai exact este singularitate aparentă). Într-adevăr, se constată că dezvoltarea în serie de puteri pentru j în jurul originii este

$$j(t) = \frac{1}{12}t + \frac{37}{5760}t^3 + \dots$$

Deoarece f este continuă pe I , iar $K_h = \bigcup_{x \in K} [x-h, x+h]$ este un compact, rezultă că există $M > 0$ astfel încât $|f(x+t) + f(x-t)| \leq M$ pentru orice $x \in K$ și $t \in [0, h]$. Aplicând integralei J_2 teorema de medie și apoi lema lui Riemann, obținem, pentru orice $\epsilon > 0$,

$$|J_2(x)| \leq \frac{M}{P} \left| \int_0^h j(t) \sin\left(n + \frac{1}{2}\right)t dt \right| < \epsilon,$$

dacă n este suficient de mare. Deoarece x este arbitrar în K , rezultă $\mathbf{p}_K(J_2) < \epsilon$, ceea ce ne-am propus.

Etapa III. Vom arăta că J_1 tinde uniform către f pe K . Pentru aceasta să observăm mai întâi că deoarece f este cu variație mărginită pe I , conform teoremei lui Jordan putem considera că $f = f_1 - f_2$, unde f_1 și f_2 sunt crescătoare; în plus, f fiind continuă, f_1 și f_2 vor fi și ele continue. Vom descompune pe J_1 în patru integrale:

$$J_1(x) = \frac{1}{\mathbf{p}_0} \int_0^h f_1(x+t) \frac{\sin pt}{t} dt - \frac{1}{\mathbf{p}_0} \int_0^h f_2(x+t) \frac{\sin pt}{t} dt + \\ + \frac{1}{\mathbf{p}_0} \int_0^h f_1(x-t) \frac{\sin pt}{t} dt - \frac{1}{\mathbf{p}_0} \int_0^h f_2(x-t) \frac{\sin pt}{t} dt.$$

Observăm că pentru fiecare dintre fiecare dintre aceste integrale este aplicabilă lema lui Dirichlet (pct. 8, §6), chiar uniform în raport cu $x \in K$. Astfel, reluând pentru prima integrală (ca model) demonstrația lemei lui Dirichlet, putem scrie:

$$\frac{1}{\mathbf{p}_0} \int_0^h f_1(x+t) \frac{\sin pt}{t} dt = \frac{1}{\mathbf{p}} f_1(x) \int_0^h \frac{\sin pt}{t} dt + \\ + \frac{1}{\mathbf{p}_0} \int_0^h [f_1(x+t) - f_1(x)] \frac{\sin pt}{t} dt,$$

sau, ceea ce este același lucru:

$$-\frac{1}{2} f_1(x) + \frac{1}{\mathbf{p}_0} \int_0^h f_1(x+t) \frac{\sin pt}{t} dt = \frac{1}{\mathbf{p}} f_1(x) \left[-\frac{\mathbf{p}}{2} + \int_0^h \frac{\sin pt}{t} dt \right] +$$

$$+ \frac{1}{p} \int_0^h [f_1(x+t) - f_1(x)] \frac{\sin pt}{t} dt = E_1(x) + E_2(x).$$

Deoarece f_1 este continu[pe K_h , va exista $M_1 > 0$ [nc` t $|f_1(x)| \leq M_1$ pentru orice $x \in K$. Folosind faptul c[

$$\lim_{p \rightarrow \infty} \int_0^h \frac{\sin pt}{t} dt = \frac{p}{2},$$

independent de x , rezult[c[pentru $\epsilon > 0$ se poate determina $p_0 \in \mathbf{R}$ [nc` t pentru $p > p_0$ s[avem

$$\left| \frac{1}{p} f_1(x) \left[-\frac{p}{2} + \int_0^h \frac{\sin pt}{t} dt \right] \right| < \epsilon,$$

adic[$p_K(E_1) < \epsilon$.

Deoarece f_1 este uniform continu[pe K , pentru orice $\epsilon > 0$ va exista $d > 0$, [nc` t dac[$t \in [0, d]$ s[avem $|f(x+t) - f(x)| < \epsilon$, oricare ar fi $x \in K$. Descompunem pe E_2 astfel :

$$E_2(x) = \frac{1}{p} \int_0^d [f_1(x+t) - f_1(x)] \frac{\sin pt}{t} dt +$$

$$+ \frac{1}{p} \int_d^h \frac{f_1(x+t) - f_1(x)}{t} \sin ptdt$$

Integralei pe $[0, d]$ și aplicăm formula lui Bonnet, iar integralei pe $[d, h]$ și aplicăm o teoremă de medie și apoi lema lui Riemann.

Rezultatul astfel că pentru orice $\epsilon > 0$ se poate scrie $\mathbf{p}_K(E_2) < \epsilon$ dacă p este suficient de mare.

În concluzie, avem

$$\lim_{p \rightarrow \infty} \frac{1}{p} \int_0^h f_1(x+t) \frac{\sin pt}{t} dt = \frac{1}{2} f_1(x)$$

uniform în raport cu $x \in K$, adică în seminorma $\mathbf{p}_K$.

Aplicând acest rezultat și celorlalte integrale ce intervin în J_1 , putem încheia demonstrația deoarece rezultatul că J_1 converge uniform către f , când $n \rightarrow \infty$, pe compactul K .

□

7. Consecință. Dacă $f \in BV([0, 2p]) \cap C^0([0, 2p])$ și $f(0) = f(2p)$, atunci seria Fourier atașată lui f converge uniform pe $\mathbf{R}$ către prelungire prin periodicitate a funcției f .

Demonstrație. Din ipoteză rezultatul că prelungirea prin continuitate a lui f este continuă și cu variație mărginită și pe un interval mărginit ce conține strict pe $[0, 2p]$. În plus $f \in L^1([0, 2p])$, deci putem aplica criteriul Dirichlet - Jordan de convergență

uniformă.

□

8. Criteriul monotoniei. Dacă $f \in L^1([0, 2p])$ este continuă și monotonă pe porțiuni pe intervalul $J = (a, b)$

m[rginit, atunci seria Fourier ata]at[func]iei f converge aproape uniform pe J c[tre f .

Demonstratie. Monotonia pe por]iuni implic[m[rginirea varia]iei lui f pe J , deci aplic[m criteriul Dirichlet-Jordan de convergen]a aproape uniform[.

□

9. Consecin]a. *Dac[$f \in C^o([0, 2p])$ este monoton[pe por]iuni]i $f(0) = f(2p)$, atunci seria Fourier ata]at[ei converge uniform pe $\mathbf{R}$ c[tre prelungirea prin periodicitate a lui f .*

Demonstratie. Aplic[m criteriul monotoniei pentru convergen]a aproape uniform[pe un interval J m[rginit, ce con]ine pe $[0, 2p]$, ceea ce este posibil deoarece func]iile monotone pe por]iuni au varia]ie m[rginit[.

□

PROBLEME

§ 1. 7.

1 Fie $f: \mathbf{R} \rightarrow \mathbf{R}$ periodic[, $T = 2p$, neted[pe por\iuni

]i continu[. Ar[ta\i c[seria ei Fourier converge uniform c[tre f pe $\mathbf{R}$ folosind inegalitatea (stabilit[@ problema 7, §4)

$$|a_n(f)| + |b_n(f)| \leq \frac{1}{2} [a_n(f')^2] + \frac{1}{2} [b_n(f')^2] + \frac{1}{n^2}.$$

Indicalie. Aplic[im inegalitatea Bessel seriei Fourier a func\iei f'] i folosim criteriul de compara\ie a seriilor.

2 S[se dezvolte @ serie Fourier func\iile

$$f(x) = \frac{1}{2 + \cos x} \quad]i \quad g(x) = \frac{1}{5 + 3\sin x}$$

]i s[se justifice convergen\la uniform[a acestora c[tre f , respectiv g .

Indicalie. Coeficien\ii Fourier se calculeaz[@ combina\ia $a_n + ib_n$, pentru ca folosind formulele Euler, problema s[se reduc[la calculul unor integrale complexe cu ajutorul reziduurilor. Convergen\la este uniform[deoarece func\iile f] i g sunt derivabile, cu derivatele continui pe $\mathbf{R}$.

3

Fie $f: \mathbf{R} \rightarrow \mathbf{R}$, periodică, cu perioada $T = 2p$, care pe $(0, 2p)$ are valorile $f(x) = \frac{p-x}{2}$. Să se arate că

$$f(x) = \sum_{n=1}^{\infty} \frac{\sin nx}{n}$$

în sensul convergenței aproape uniforme pe $(0, 2p)$.

Indicație. Pentru orice $d \in (0, p)$, pe compactul $[d, 2p-d]$ putem aplica orice criteriu de convergență uniformă.

4

Să se scrie seriile Fourier dezvoltate funcțiilor

$$f(x) = \cos lx \quad \text{și} \quad g(x) = \sin lx$$

unde $l \in \mathbf{R}$, iar $l > 0$ este lungimea intervalului de periodicitate. Găsiți relația dintre l și l care asigură convergența uniformă a seriilor Fourier dezvoltate acestor funcții.

Indicație. Dacă avem valori egale cu 0 și l este asigurat continuitatea. Pentru f rezultă $ll = 2pn$, iar pentru g avem $ll = pn$, unde $n \in \mathbf{Z}$.

5

Fie $f: \mathbf{R} \rightarrow \mathbf{R}$ (sau $\mathbf{C}$) o funcție netedă pe $[0, 1)$, continuă pe $\mathbf{R}$ și periodică, cu perioada $T=1$.

Arătați că pentru orice $a \in \mathbf{R} \setminus \mathbf{Q}$, fixat, avem

$$\lim_{N \rightarrow \infty} \frac{1}{N} \sum_{n=1}^N f(n\mathbf{a}) = \int_0^1 f(x) dx.$$

Indicație. Egalitatea se arată pentru funcții de forma $f_k(x) = \exp(2\pi i k x)$, unde $k \in \mathbf{Z}$. Într-adevăr, cazul $k=0$ este banal, ambii termeni fiind 1. Pentru $k \neq 0$ integrala este 0, iar suma se calculează ca la progresia geometrică, notând $z = \exp(2\pi i k \mathbf{a})$:

$$\begin{aligned} \sum_{n=1}^N f(n\mathbf{a}) &= z(1 + z + \dots + z^{N-1}) = z \frac{1 - z^N}{1 - z} = \\ &= e^{2\pi i k \mathbf{a}} \cdot \frac{1 - e^{2\pi i k N \mathbf{a}}}{1 - e^{2\pi i k \mathbf{a}}}. \end{aligned}$$

Mărginirea acestor sume asigură egalitatea cu 0 a limitei din enunț. În cazul general, f se aproximează **uniform** cu polinoame trigonometrice, care sunt combinații liniare (finite) de funcții f_k .

6

Fie $f: \mathbf{R} \rightarrow \mathbf{R}$ o funcție continuă pe $\mathbf{R}$, periodică, cu

perioada $2\mathbf{p}$, și fie $c_n = \frac{a_n - ib_n}{2}$ coeficienții Fourier complecși

ai seriei date. Arătați că:

a) Dacă f este de clasă C^1 , atunci există $M_1 > 0$ astfel încât $|c_k| \leq \frac{M_1}{k}$ oricare ar fi $k \in \mathbf{Z}^*$.

b) Dacă f este de clasă C^2 , atunci există $M_2 > 0$ astfel încât $|c_k| \leq \frac{M_2}{k^2}$, oricare ar fi $k \in \mathbf{Z}^*$.

c) Deduceți un criteriu de convergență uniformă pentru funcțiile de clasă $C^2_{\mathbf{R}}(\mathbf{R})$.

Indicație. a) Se integrează prin părți, ca de exemplu

$$c_n = \frac{1}{2p} \int_0^{2p} f(x) e^{-inx} dx = \frac{1}{2pin} \int_0^{2p} f'(x) e^{-inx} dx$$

și se majorează modulul. b) Se mai integrează o dată prin părți.

c) Seria $\sum \frac{1}{k^2}$ este convergentă, deci este suficient să aplicăm criteriul comparației.

7 Arătați că dacă $f: \mathbf{R} \rightarrow \mathbf{R}$ are perioada $T = 2p$, este

derivabilă de k ori ($k \in \mathbf{N}^*$) și satisface condiția Lipschitz împreună cu derivatele ei, atunci are loc egalitatea

$$f^{(k)}(x) = \sum_{n=0}^{\infty} \left[a_n n^k \cos\left(nx + \frac{kp}{2}\right) + b_n n^k \sin\left(nx + \frac{kp}{2}\right) \right]$$

unde coeficienții Fourier a_n, b_n ai lui f au expresiile

$$a_n = \frac{1}{pn^k} \int_0^{2p} f^{(k)}(x) \cos\left(nx + \frac{kp}{2}\right) dx \quad \text{și}$$

$$b_n = \frac{1}{pn^k} \int_0^{2p} f^{(k)}(x) \sin\left(nx + \frac{kp}{2}\right) dx.$$

Indicație. Deoarece $(\cos nx)^{(k)} = n^k \cos\left(nx + \frac{kp}{2}\right)$ și $(\sin nx)^{(k)} = n^k \sin\left(nx + \frac{kp}{2}\right)$, egalitatea cerută se obține derivând de k ori în dezvoltarea în serie Fourier a lui f . Prin ipoteză, aplicând criteriul Lipschitz, condițiile teoremei de derivare termen cu termen într-un jir de funcții (vezi [23], [26], etc) sunt verificate, și anume:

a) seria Fourier a lui f converge (este suficient punctual) către f ;

b) termenii seriei Fourier sunt funcții derivabile (chiar analitice);

c) seria obținută prin derivarea termen cu termen este convergentă **uniform** către derivata sumei.

Această proprietate este folosită uneori (vezi [27]) în calculul coeficienților Fourier atunci când coeficienții Fourier ai lui $f^{(k)}$ sunt mai ușor de obținut (metoda dă rezultate și dacă nu se verifică toate condițiile de mai sus, teoretic necesare).

8 Fie $f: \mathbf{R} \rightarrow \mathbf{R}$ o funcție integrabilă cu perioada

$T = 2p$] și cu coeficienții Fourier $a_n, b_n, n \in \mathbf{N}$. Ar[tați c[dac[pentru un $k \in \mathbf{N}^*$ seria $\sum_{n=1}^{\infty} n^k (|a_n| + |b_n|)$ este convergent[, atunci f este de k ori derivabil[ ] și are loc egalitatea

$$f^{(k)}(x) = \sum_{n=1}^{\infty} \left[a_n \cdot n^k \cos\left(nx + \frac{kp}{2}\right) + b_n \cdot n^k \sin\left(nx + \frac{kp}{2}\right) \right]$$

Indicație. Convergența seriei numerice din ipoteză asigură convergența **uniformă** a tuturor seriilor Fourier obținute prin derivare termen cu termen în seria Fourier a lui f . Se raționează ca în problema precedentă.

9 Funcția $f: [0, p] \rightarrow \mathbf{R}$, de valori

$$f(x) = \begin{cases} ax & \text{dac[} 0 < x \leq \frac{p}{4} \\ -\frac{2a}{p}x^2 + 2ax - \frac{ap}{8} & \text{dac[} \frac{p}{4} < x \leq \frac{3p}{4} \\ -a(x-p) & \text{dac[} \frac{3p}{4} < x \leq p \end{cases}$$

unde $a > 0$ este fixat, se prelungește impar] și apoi prin periodicitate ($T = 2p$).

a) Trasați graficul lui f] și a primelor trei derivate.

b) Aproximați funcția f cu o sinusoidă folosind formulele stabilite în problema 7 (dup[[27]).

Indicație. a) f' este liniară pe porțiuni, f'' este constantă pe aceleași porțiuni, iar $f'''(x) = [-d_{p/4}(x) + d_{3p/4}(x)] \frac{4a}{p}$ pentru $x \in [0, p]$, unde d reprezintă funcția impuls Dirac.

b) Aproximarea se realizează scriind $f(x) \cong b_1 \sin x$, unde $b_1 = \frac{2}{p} \int_0^p f^{(k)}(x) \sin(x + \frac{kp}{2}) dx$. Se obține $b_1 = \frac{8a\sqrt{2}}{p^2}$, cea mai convenabilă fiind formula pentru $k=3$, cînd:

$$b_1 = \frac{2}{p} \cdot \frac{4a}{p} [-d_{p/4}(\cos) + d_{3p/4}(\cos)] = \frac{8a}{p^2} (\cos \frac{p}{4} - \cos \frac{3p}{4}).$$

Considerațiile asupra lui b_1 nu sunt condiționate de convergența seriei Fourier derivate (vezi problema 7).

ANEXA I.1. : Convergența în spații de funcții

Vom selecta câteva noțiuni și rezultate teoretice privind convergența în spații de funcții, adaptându-le la cazul seriilor Fourier. Pentru început reamintim principalele tipuri de convergență pentru șiruri de serii de funcții reale, pe care apoi le caracterizăm cu seminorme specifice.

1. **Definiție.** Fie $(f_n)_{n \in \mathbb{N}}$ un șir de funcții $f_n: D \rightarrow \mathbb{R}$, unde $D \subseteq \mathbb{R}$. Spunem că șirul (f_n) **converge în punctul** $x \in D$ dacă șirul numeric $(f_n(x))$ converge. Mulțimea $C \subseteq D$ a tuturor punctelor în care (f_n) converge se numește **mulțime de convergență** a șirului (f_n) , respectiv (f_n) se zice **convergent punctual** pe C .

Funcția $j: C \rightarrow \mathbb{R}$, definită în fiecare punct $x \in C$ prin $j(x) = \lim_{n \rightarrow \infty} f_n(x)$, se numește **limita punctuală** a șirului (f_n) și se notează

$$j \stackrel{p}{C} \lim_{n \rightarrow \infty} f_n.$$

Această construcție se poate sintetiza prin:

2. **Propoziție.** Șirul (f_n) converge punctual pe C către j dacă și numai dacă pentru orice $x \in C$ și $\epsilon > 0$ există $n_0(x, \epsilon) \in \mathbf{N}$ astfel încât pentru orice $n > n_0(x, \epsilon)$ să avem $|f_n(x) - j(x)| < \epsilon$.

Dacă rangul n_0 de aici este satisfăcător pentru toate punctele x se obține o condiție mai restrictivă:

3. **Definiție.** Spunem că șirul (f_n) **converge uniform** către j pe o mulțime $E \subseteq C$ dacă pentru orice $\epsilon > 0$ există $n_0(\epsilon) \in \mathbf{N}$ astfel încât pentru orice $x \in E$ și $n > n_0(\epsilon)$ avem $|f_n(x) - j(x)| < \epsilon$. În acest caz notăm

$$j \underset{E}{=}^u \lim_{n \rightarrow \infty} f_n.$$

Spunem că șirul (f_n) converge **aproape uniform** către j pe o mulțime $H \subseteq C$ dacă el converge uniform pe orice compact $K \subseteq H$ și notăm

$$j \underset{H}{=}^{a.u.} \lim_{n \rightarrow \infty} f_n.$$

Reamintim relația dintre aceste tipuri de convergență.

4. **Propoziție.** Convergența uniformă implică pe cea aproape uniformă, iar aceasta implică (presupunem) convergența punctuală (pe orice mulțime $M \subseteq C$).

5. **Observație.** Una din problemele importante în practică este transmiterea unor proprietăți, ca de exemplu continuitatea, derivabilitatea, integrabilitatea, de la termenii șirului la funcția limită. În acest sens nu este suficientă convergența punctuală,

fapt ce justifică interesul în convergențele mai tari - uniformă și aproape uniformă (vezi [23], [26], etc).

De asemenea, recomandăm ca utilă reamintirea unor criterii de convergență a seriilor de funcții și a teoriei seriilor de puteri, cu care seriile Fourier au legătură.

Considerăm iarăși important de evidențiat că aceste tipuri de convergență, precum și altele, utile în analiza Fourier, sunt convergențe topologice, chiar mai mult, pot fi descrise în termeni de norme și semi-norme.

6. Propoziție. Fie X un spațiu liniar de funcții reale $f: X \rightarrow \mathbf{R}$ și $x \in X$. Atunci

a) funcționala $p_x: X \rightarrow \mathbf{R}^+$, exprimată prin formula

$$p_x(f) = |f(x)|$$

este o semi-normă pe X (numită **seminormă punctuală**).

b) o condiție necesară și suficientă ca un șir de funcții $\{f_n\}_{n \in \mathbf{N}}$, $f_n \in X$ să fie convergent în punctul $x \in X$ către $j(x)$ este ca el să fie convergent în raport cu seminorma p_x .

c) o condiție necesară și suficientă ca șirul de funcții $\{f_n\}_{n \in \mathbf{N}}$ să fie convergent punctual pe mulțimea $C \subseteq X$ către funcția $j \in X$ este ca el să fie convergent către j în raport cu familia de seminorme $\mathcal{P} = \{p_x : x \in C\}$.

Demonstrație. a) p_x este o semi-normă deoarece verifică condițiile

i) $p_x(I f) = |I| p_x(f)$ pentru orice $f \in X$ și $I \in \mathbf{R}$;

ii) $p_x(f + g) \leq p_x(f) + p_x(g)$, oricare ar fi $f, g \in X$.

#n consecin\ [p_x determin\ o semi-metric [ ]i o topologie (uniform [ ]) pe X .

b) Condi\ia de convergen\ [punctual [din defini\ia 2 se poate reformula astfel: pentru orice $\epsilon > 0$ exist\ un $n_0(\epsilon) \in \mathbf{N}$ (x este fixat) astfel $\forall j \in \mathbf{N}$ $p_x(f_n - j) < \epsilon$, care este exact condi\ia de convergen\ [$\forall$ seminorma p_x .

c) Reformul\m condi\ia de convergen\ [punctual [pe o mul\ime $C \subseteq X$, dat\ $\forall$ defini\ia 2, astfel:]irul $\{f_n\}_{n \in \mathbf{N}}$, $f_n \in X$ converge punctual pe C c\tre $j \in X$ dac [pentru orice $p_x \in \mathcal{P}$]i $\epsilon > 0$ exist\ un rang $n_0(x, \epsilon) \in \mathbf{N}$ $\forall x \in C$ t\ pentru $n > n_0(x, \epsilon)$ s\ avem $p_x(f_n - j) < \epsilon$.

□

7. **Propozi\ie.** Fie M spaliul (liniar) al func\iilor $f: T \rightarrow \mathbf{R}$, m\rginite pe mul\imea nevid\ T . Atunci

a) func\ionala $\| \cdot \|: M \rightarrow \mathbf{R}^+$, exprimat\ prin formula

$$\|f\| = \sup_{x \in T} |f(x)|$$

este o norm\ pe acest spaliu (numit\ **norma "sup"**);

b) o condi\ie necesar\ ]i suficient\ ca un]ir $\{f_n\}_{n \in \mathbf{N}}$, $f_n \in M$ s\ fie uniform convergent este ca el s\ fie convergent $\forall$ norma "sup".

Demonstra\ie. a) Se verific\ u]or condi\iile i)]i ii) din propozi\ia precedent\ ]i $\forall$ plus

iii) $\|f\| = 0$ dac [ ]i numai dac [$f = 0$.

b) Condi\ia de convergen\ [uniform\ enun\at\ $\forall$ defini\ia 2 se reformuleaz\ astfel :]irul $\{f_n\}_{n \in \mathbf{N}}$, $f_n \in M$ este uniform convergent c\tre func\ia $j \in M$ dac [pentru orice $\epsilon > 0$ exist\

un rang $n_0(\mathbf{e}) \in \mathbf{N}$ astfel încât pentru toți $n > n_0(\mathbf{e})$ să avem $\|f_n - j\| < \mathbf{e}$.

8. **Observație.** Se vede că pentru definirea unor norme (seminorme, etc.) pe spații de funcții sunt necesare unele proprietăți ale acestor funcții, iar în același timp, o anumită normă poate fi considerată pe mai multe spații de funcții dacă acestea au valori reale (sau complexe, sau, mai general, într-un spațiu normat, vezi [8], [16], [31], etc.); norma "sup" poate fi definită numai dacă în plus funcțiile sunt mărginite; convergența **aproape uniformă** poate fi și ea descrisă prin seminorme, dar atunci spațiul pe care sunt definite funcțiile trebuie să fie spațiu topologic, pentru că fiecărui compact $K \subseteq \mathbf{C}$ să putem atașa o seminormă $p_K : X \rightarrow \mathbf{R}^+$ prin formula $p_K(f) = \sup_{x \in K} |f(x)|$.

Toate aceste norme și seminorme pot fi definite pe spațiile funcțiilor netede pe porțiuni sau continue pe porțiuni (notate $\mathbf{C}_{\mathbf{R}}^1([a, b]^*)$, respectiv $\mathbf{C}_{\mathbf{R}}^0([a, b]^*)$ în § 1.2), dar în general nu au sens pentru funcțiile integrabile, sau de pătrat integrabil (vezi exemplul 5 în § 1.2).

În concluzie este utilă o inventariere a principalelor norme și seminorme ce intervin în analiza Fourier, cu precizarea proprietăților minimale ale funcțiilor cărora acestea se pot aplica :

9. **Lista principalelor norme și seminorme utilizate în analiza Fourier.**

1°. $p_x(f) = |f(x)|$ are sens dacă f are valori reale (sau complexe).

2° . $p_K(f) = \sup_{x \in K} |f(x)|$ are sens dac[f are valori reale (sau complexe) este definit[pe un spa\u0219iu topologic \(\mathfrak{A}\) care K este compact]i este m[rginit[pe acest spa\u0219iu (sau m[car pe K).

3° . $\|f\| = \sup_{x \in T} |f(x)|$ are sens dac[f are valori reale]i este m[rginit[pe mul\u0219imea T .

4° . $\|f\|_1 = \int_a^b |f(t)| dt$ are sens dac[$f: [a, b] \rightarrow \mathbf{R}$ este absolut integrabil[pe $[a, b]$. (#n locul segmentului $[a, b]$ se poate considera o mul\u0219ime oarecare cu m[sur[(vezi [16], [22], etc.)).

5° . $\|f\|_2 = \left(\int_a^b |f|^2(t) dt \right)^{1/2}$ are sens dac[$f: [a, b] \rightarrow \mathbf{R}$ este cu p[tratul integrabil pe $[a, b]$ (modulul este esen\u0219ial dac[func\u0219ia are valori \(\in \mathbf{C}\)).

#ntre aceste seminorme exist[inegalit[ile care exprim[de fapt reportul dintre diferitele tipuri de convergen\u0219[, respectiv convergen\u0219[punctual[, aproape uniform[, uniform[, \(\mathfrak{A}\) medie]i \(\mathfrak{A}\) medie p[tratic[.

12. **Propozi\u0219ie.** #ntre semi-normeale unei func\u0219ii au loc inegalit[ile :

a) Dac[$f: X \rightarrow \mathbf{R}$, cu $X \neq \emptyset$ un spa\u0219iu topologic]i dac[$x \in K \subseteq X$, cu K o mul\u0219ime compact[, atunci, presupun\u00b0nd f continu[ ]i m[rginit[, avem:

$$p_x(f) \leq p_K(f) \leq \|f\| .$$

b) Dac[$f: [a, b] \rightarrow \mathbf{R}$ este m[rginit[ ]i de p[trat integrabil atunci (ea este]i integrabil[ ]i) avem :

$$\|f\|_1 \leq \sqrt{b-a} \|f\|_2 \leq (b-a) \|f\|,$$

unde prin $\| \cdot \|$ am notat norma "sup" (spre deosebire de §2).

Demonstratie. Afirmatia a) este evidentă. Prima inegalitate enunțată la b) este exact inegalitatea Cauchy-Buniakovski-Schwartz scrisă pentru $|f|$ și 1, ambele de p[trat integrabil pe $[a, b]$.

Ultima inegalitate rezultă din faptul că $|f(x)| \leq \|f\|$ pentru orice $x \in [a, b]$, după aplicarea teoremei de majorare a integralei

$$\left| \int_a^b f^2(t) dt \right| \leq \|f\|^2 (b-a).$$

Faptul că există $\int_a^b |f(t)| dt$ rezultă tot din inegalitatea

Cauchy-Buniakovski-Schwartz aplicată funcțiilor $|f|$ și 1.

□

11. Observații. O consecință imediată a acestor inegalități este relația dintre convergențele. Astfel: convergența uniformă **implică** toate celelalte tipuri de convergențe (corespunzătoare seminormelor $1^\circ, 2^\circ, 3^\circ, 4^\circ$ și 5°). După cum se știe din analiza matematică (vezi [23]), acest fapt se reflectă și în aceea că această convergență transmite cele mai multe proprietăți ale funcțiilor din șir la funcția limită (integrabilitate, continuitate, etc.). Desigur, aceasta determină un interes aparte pentru convergența uniformă și în cazul seriilor Fourier.

În continuare vom face o trecere în revistă a principalelor spații de funcții ce se folosesc în cadrul analizei Fourier, inclusiv

spațiile menționate în §2. Ca o caracteristică a acestor spații menționate în §2 de la început faptul că elementele lor sunt funcții reale, definite pe un segment $[a, b]$ al dreptei reale.

12. **Principalele spații de funcții** utilizate în analiza Fourier sunt:

1°. Spațiul funcțiilor **analitice** într-o vecinătate a segmentului $[a, b]$, format din funcțiile care admit o dezvoltare Taylor în orice punct din această vecinătate. Din acest spațiu fac parte funcțiile sistemului trigonometric.

2°. $C^0([a, b]^*)$ = spațiul funcțiilor **continue pe porțiuni** (introdus în §2).

3°. $C^1([a, b]^*)$ = spațiul funcțiilor **netede pe porțiuni** (vezi §2).

4°. $Lip([a, b]^*)$ = spațiul funcțiilor **lipschitziene pe porțiuni pe segmentul** $[a, b]$; este format din funcții care îndeplinesc condiția lui Lipschitz, anume există $L > 0$ astfel încât pentru orice $x', x'' \in (a_k, a_{k+1})$ avem $|f(x') - f(x'')| < L|x' - x''|$, unde $\{a_0, \dots, a_n; a_0 = a < a_1 < \dots < a_n = b\}$ este o diviziune a segmentului $[a, b]$.

5°. $BV([a, b])$ = spațiul funcțiilor cu **variație m[rginită]** pe $[a, b]$. Reamintim (vezi [13]) că dacă $\mathbf{d} = \{x_0, x_1, \dots, x_n; a = x_0 < x_1 < \dots < x_n = b\}$ este o diviziune a segmentului $[a, b]$, variația funcției $f: [a, b] \rightarrow \mathbf{R}$ pe diviziunea $\mathbf{d}$ este numărul

$$\mathcal{V}_{\mathbf{d}}(f) = \sum_{k=0}^{n-1} |f(x_{k+1}) - f(x_k)|,$$

iar variația (totală) a lui f pe $[a, b]$ este numărul (finit sau nu)

$$V_a^b(f) = \sup_{d \in \Delta} V_d(f),$$

unde Δ este mulțimea tuturor diviziunilor segmentului $[a, b]$. Dacă variația totală este finită, spunem că funcția f este cu variație mărginită.

6°. $L^1([a, b])$ = spațiul funcțiilor **integrabile** pe $[a, b]$ este format din funcții $f: [a, b] \rightarrow \mathbf{R}$ integrabile pe $[a, b]$, pentru care există

$$\int_a^b |f(t)| dt.$$

7°. $L^2([a, b])$ = spațiul funcțiilor de **putere integrabilă** (vezi §2) este format din funcții $f: [a, b] \rightarrow \mathbf{R}$, integrabile pe $[a, b]$, pentru care există $\int_a^b |f(t)|^2 dt$.

Cu aceste precizări, problema convergenței seriilor Fourier capătă o formulare mai concretă: fiind dată o funcție periodică din unul din spațiile de mai sus, să se stabilească în ce normă (semi-normă) seria Fourier atașată acestei funcții converge și către cine converge. Acest problemă este corect formulată deoarece C^∞ este cel mai mic, iar L^1 este cel mai mare dintre aceste spații (în sensul incluziunii). Propoziția ce urmează stabilește ce incluziuni există între spațiile menționate, fapt deosebit de util în rezolvarea problemei convergenței seriilor Fourier.

13. **Propoziție.** #ntre spațiile de funcții introduse mai sus, considerate pe același segment al dreptei reale (care fiind același nu va mai fi scris), avem urm[toarele incluziuni (stricte):

$$\underline{C^\infty \subset C^1 \subset \text{Lip} \subset BV \subset C^0 \subset L^2 \subset L^1.}$$

Demonstratie. Prima incluziune este evident[. Pentru a doua putem folosi teorema criteriilor finite pe intervalele $[a_k, a_{k+1}]$ pe care f' este continu[, adic[pentru orice $x', x'' \in [a_k, a_{k+1}]$ consider[$c \in (x', x'')$ #nc` t $f(x') - f(x'') = f'(c)(x' - x'')$. Se vede c[este #ndeplinit[condiția Lipschitz cu $L = \|f'\|$.

Pentru a ar[ta c[$\text{Lip}([a, b]^*) \subset BV([a, b])$ este suficient s[ar[at m c[pe orice segment $[a_k, a_{k+1}]$ pe care f este lipschitzian[, variația ei este m[rginit[.

Pentru aceasta este suficient s[observ[m c[pentru orice diviziune $d = \{a_k = a'_0, a'_1, \dots, a'_n = a_{k+1} : a'_0 < a'_1 < \dots < a'_n\}$ avem

$$\bigvee_a^b d(f) = \sum_{i=0}^{n-1} |f(a'_{i+1}) - f(a'_i)| \leq L \sum_{i=0}^{n-1} (a'_{i+1} - a'_i) = L(a_{k+1} - a_k).$$

Faptul c[orice funcție Lipschitzian[este continu[rezult[direct din definiții. #ntre spațiile BV și C^0 nu exist[incluziuni (vezi [13]).

Pentru incluziunea $BV \subset L^2$ observ[m mai #nt` i c[dac[f este cu variație m[rginit[pe $[a, b]$, atunci și f^2 este cu variație m[rginit[pe $[a, b]$. #ntr-adev[r, pentru orice $x \in [a, b]$ avem

$$|f(x)| \leq |f(x) - f(a)| + |f(a)| \leq \bigvee_a^b (f) + |f(a)| = M,$$

deci orice funcție cu variație m[rginită este m[rginită. Atunci pentru orice $x_k, x_{k+1} \in [a, b]$ avem

$$\begin{aligned} |f^2(x_k) - f^2(x_{k+1})| &= |f(x_k) - f(x_{k+1})| \cdot |f(x_k) + f(x_{k+1})| \\ &\leq 2M |f(x_k) - f(x_{k+1})| \end{aligned}$$

de unde, prin însumare, pe diviziunea considerată, rezultă m[rginirea variației lui f^2 .

Dacă înținem cont de teorema lui Jordan, care arată că o funcție este cu variație m[rginită pe $[a, b]$ dacă și numai dacă ea este diferența a două funcții monotone (de același fel), integrabilitatea lui f^2 rezultă din integrabilitatea funcțiilor monotone (vezi [13]).

Incluziunea $C_0 \subset L^2$ rezultă din aceea că dacă f este continuă, atunci și f^2 este continuă, deci integrabilă.

În sfârșit $L^2 \subset L^1$ deoarece funcția 1 este integrabilă pe $[a, b]$ și în general $|fg| \leq \frac{1}{2}(|f|^2 + |g|^2)$ (ca în [16] sau înținem cont de egalitatea Cauchy-Buniakowski-Schwartz, ca în §2). Faptul că incluziunile sunt stricte rezultă din exemple.

□

Din punct de vedere practic, propoziția de mai sus este utilă în sensul că dacă pentru o funcție dintr-un anumit spațiu se stabilește un criteriu de convergență a seriilor Fourier atașate, acel criteriu rămâne valabil pentru toate subspațiile spațiului

respectiv. În particular, toate criteriile studiate sunt aplicabile funcțiilor din C^∞ .

Vom discuta în continuare câteva criterii de convergență uniformă și aproape uniformă pentru seriile Fourier, utile în situația când seria Fourier este dată de funcția dată este atașată.

14. Propoziție. *Dacă coeficienții unei serii Fourier sunt astfel încât seria $\sum_{n=1}^{\infty} (|a_n| + |b_n|)$ este convergentă, atunci seria dată este absolut și uniform convergentă pe $\mathbf{R}$.*

Demonstrație. Luând la o parte constanta $\frac{a_0}{2}$, pentru orice $n \in \mathbf{N}$ avem inegalitățile:

$$|a_n \cos nx + b_n \sin nx| \leq |a_n \cos nx| + |b_n \sin nx| \leq |a_n| + |b_n|,$$

adică termenul general al seriei Fourier se măsoară uniform în raport cu x , cu termenul general al unei serii numerice convergente (prin ipoteză). Se aplică criteriul majorării.

□

Pentru o condiție suficientă de aproape uniform convergență avem nevoie de un rezultat ajutător:

15. Lemă. *Fie $\sum_{n=0}^{\infty} u_n$ o serie de funcții $u_n: I \rightarrow \mathbf{R}$, unde I este un interval al dreptei reale, și fie $(a_n)_{n \in \mathbf{N}}$ un șir de numere reale. Dacă*

1°. *Seria de funcții are sumele parțiale egal (uniform) mărginite*

2°. *Șirul $(a_n)_{n \in \mathbf{N}}$ este convergent la 0,*

3° Seria $\sum_{n=0}^{\infty} |a_{n+1} - a_n|$ este convergent[,

atunci seria $\sum_{n=0}^{\infty} a_n u_n$ este uniform convergent[pe I.

Demonstrație. S[not[m sumele parțiale ale seriei de funcții cu $v_n = \sum_{k=0}^n u_k$]i s[explicit[m $\sum_{k=n}^{n+p} a_k u_k$ @n vederea aplic[rii criteriului de convergen[al lui Cauchy. Astfel, calcul[m:

$$\sum_{k=n}^{n+p} a_k u_k = \sum_{k=n}^{n+p} a_k (v_k - v_{k-1}) = \sum_{k=n}^{n+p} a_k v_k - \sum_{k=n}^{n+p} a_k v_{k-1} =$$

$$= \sum_{k=n}^{n+p} a_k v_k - \sum_{i=n-1}^{n+p-1} a_{i+1} v_i = \sum_{k=n-1}^{n+p-1} a_k v_k - a_{n-1} v_{n-1} +$$

$$+ a_{n+p-1} v_{n+p-1} - \sum_{k=n-1}^{n+p-1} a_{k+1} v_k = \sum_{k=n-1}^{n+p-1} (a_k - a_{k+1}) v_k -$$

$$- a_{n-1} v_{n-1} + a_{n+p-1} v_{n+p-1}.$$

Rezult[majorarea

$$\left| \sum_{k=n}^{n+p} a_k u_k \right| \leq \sum_{k=n-1}^{n+p-1} |a_k - a_{k+1}| \cdot |v_k| + |a_{n-1}| \cdot |v_{n-1}| + |a_{n+p-1}| \cdot |v_{n+p-1}|.$$

Prin ipotez[ ]tim c[exist[$M \in \mathbf{R}$ @nc` t pentru orice $k \in \mathbf{N}$ s[avem $|v_k| \leq M$, deci

$$\left| \sum_{k=n}^{n+p} a_k u_k \right| \leq M \left[\sum_{k=n-1}^{n+p-1} |a_k - a_{k+1}| + |a_{n-1}| + |a_{n+p-1}| \right].$$

Pe de alt[parte, din condițiile 2°]i 3° deducem c[pentru orice $\epsilon > 0$ se poate determin un rang $n_0(\epsilon) \in \mathbf{N}$, astfel $\forall n \geq n_0(\epsilon)$ pentru orice $n \in \mathbf{N}$, cu $n-1 \geq n_0(\epsilon)$ s[avem

$$\sum_{k=n-1}^{n+p-1} |(a_k - a_{k+1})| < \frac{\epsilon}{3M}$$

$$\text{]i } |a_{n-1}| < \frac{\epsilon}{3M} \text{ (deci]i } |a_{n+p-1}| < \frac{\epsilon}{3M} \text{).}$$

#n concluzie seria $\sum_{n=0}^{\infty} a_n u_n$ verific[condiția Cauchy uniform pe I , deci este uniform convergent[.

□

16. **Propoziție.** *Dac[coeficienții unei serii Fourier ∞ ndeplinesc condițiile:*

$$\text{a) } \lim_{n \rightarrow \infty} a_n = 0, \quad \lim_{n \rightarrow \infty} b_n = 0;$$

$$\text{b) } \textit{seriile } \sum_{n=0}^{\infty} |a_{n+1} - a_n| \text{]i } \sum_{n=0}^{\infty} |b_{n+1} - b_n| \text{ sunt convergente,}$$

atunci seria Fourier dat[este convergent[aproape uniform pe intervalul $I = (0, 2\pi)$.

Demonstrație. #n seria Fourier dat[se pot evidenția dou[serii care ∞ ndeplinesc condițiile lemei precedente:

$$\frac{a_0}{2} + \sum_{n=1}^{\infty} a_n \cos nx \quad \text{și} \quad \sum_{n=1}^{\infty} b_n \sin nx,$$

cu $u_n(x) = \cos nx$ în prima și $u_n(x) = \sin nx$ în cea de a doua.

#ntre-adev[r, pentru $x \neq 2p$, $p \in \mathbf{Z}$, avem identitatea

$$\sum_{k=1}^n e^{ikx} = e^{ix} \frac{e^{inx} - 1}{e^{ix} - 1},$$

de unde rezult[imediat major[rile

$$\left| \sum_{k=1}^n \cos kx \right| \leq \frac{2}{|e^{ix} - 1|} = \frac{1}{\left| \sin \frac{x}{2} \right|}$$

$$\left| \sum_{k=1}^n \sin kx \right| \leq \frac{2}{|e^{ix} - 1|} = \frac{1}{\left| \sin \frac{x}{2} \right|}$$

Se observ[u]or c[pentru orice compact $K \subset (0, 2p)$ exist[un $h > 0$ înc[$K \subseteq [h, 2p - h]$, iar pentru acest h exist[$M \in \mathbf{R}$

$$\text{înc[} \left| \sin \frac{x}{2} \right|^{-1} \leq M.$$

□

17. Propoziție. *Dac[ ]irurile de numere reale (a_n) , (b_n) sunt descresc[toare și convergente la zero, atunci seria Fourier*

$$\frac{a_0}{2} + \sum_{n=1}^{\infty} (a_n \cos n\omega x + b_n \sin n\omega x)$$

este a.u. convergent[pe $(0, T)$, unde $w = \frac{2p}{T}$.

Demonstratie. Aplic[m criteriul lui Dirichlet (vezi ([23], etc.)) seriilor

$$\sum_{n=1}^{\infty} a_n \cos nwx \quad \text{și} \quad \sum_{n=1}^{\infty} b_n \sin nwx,$$

deoarece acestea au forma $\sum_{n=1}^{\infty} f_n g_n$ cu $f_n \xrightarrow{u} 0$ descresc`nd,

iar seria $\sum_{n=1}^{\infty} g_n$ are sumele par[iale egal m[rginite pe orice

compact din $(0, T)$. #ntr-adev[r, @ loc de f_n lu[m a_n , respectiv b_n , iar @ loc de $g_n(x)$ lu[m $\cos nwx$, respectiv $\sin nwx$. R[m`ne

de evaluat $s_n = \sum_{k=1}^n \cos kwx$ și $s_n = \sum_{k=1}^n \sin kwx$, pentru care se

procedeaz[ca @ lema lui Dirichlet ob[lin`ndu-se expresii cu numitorul $\sin \frac{wn}{2}$. $\square$

Pentru probleme de sumabilitate a seriilor Fourier, dezvolt[ri @ serie ale func[țiilor neintegrabile, și alte cercet[ri asupra seriilor trigonometrice recomand[m [7]. De asemenea, din punct de vedere teoretic putem realiza @sumarea unei serii Fourier @ sens generalizat astfel @c`t convergen[la c[tre $\frac{1}{2}[f(x+0)+f(x-0)]$ s[fie asigurat[doar de existen[la acestor limite (vezi [13], vol. III, etc.).

18. #nsumarea @ sens generalizat se poate face @ mai multe feluri, dintre care men[ion[m:

a) **Metoda Poisson-Abel** În care în loc s[er]ia Fourier, consider[em] seria

$$f(r, x) = \frac{a_0}{2} + \sum_{n=1}^{\infty} r^n (a_n \cos nx + b_n \sin nx)$$

Ji [n]sum[em] ca la problema lui Dirichlet pentru cerc.

b) **Metoda Cesaro-Fejér** const[ă] în evaluarea mediei aritmetice a primelor n sume parțiale, ob[țin]nd

$$s_n(x) = \frac{1}{n} \sum_{k=0}^{n-1} s_k(x) = \frac{1}{2n} \int_{-p}^p f(u) \left[\frac{\sin \frac{n}{2}(u-x)}{\sin \frac{1}{2}(u-x)} \right]^2 du.$$

Se vede c[ă] în locul nucleului lui Dirichlet, aici apare **nucleul lui Fejér**

$$\frac{1}{n} \left[\frac{\sin \frac{n}{2}t}{\sin \frac{t}{2}} \right]^2.$$

ANEXA I.2. : Fenomenul Gibbs

Neriguros vorbind (vezi [13], vol.III, etc.), fenomenul Gibbs este o "inerție" manifestat[ă] de sumele (Ji deci Ji de seria) Fourier în procesul de aproximare a unei funcții în jurul punctelor de discontinuitate de speța I-a, în sensul c[ă] saltul acestor sume parțiale este strict mai mare dec[ît] saltul funcției. În studiul acestui fenomen este util s[ă] fix[ăm] o anumite "funcție

standard" ce prezintă un salt în origine și cu ajutorul căreia se
 putem reduce orice funcție ce are discontinuități, la una continuă;
 aceasta va fi definită pe $[0, 2p]$ prin

$$g_0(x) = \begin{cases} \frac{p-x}{2} & \text{dacă } x \in (0, 2p) \\ 0 & \text{dacă } x = 0 \end{cases} \quad (1)$$

apoi prelungită prin periodicitate (vezi fig.A.1.2.1.)

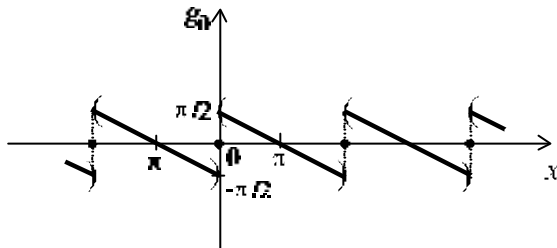

Fig.A. 1.2.1.

1. Propoziție. Pentru orice $x \in [0, 2p]$ avem :

$$\sum_{k=1}^{\infty} \frac{\sin kx}{k} = g_0(x) \quad (2)$$

Demonstrație. Se constată că prelungirea periodică a lui g_0 este o funcție impară, deci $a_n = 0$ pentru toți $n=0, 1, \dots$

Calculând $b_k = \frac{2}{p} \int_0^p g_0(x) \sin kx \, dx$ se obține $b_k = \frac{1}{k}, k = 1, 2, \dots$

Se aplică apoi criteriul netezimii pe porțiuni, care asigură egalitatea (2) în sensul convergenței punctuale (sau, mai exact,

folosind criteriul Lipschitz, în sensul convergenței aproape uniforme pe intervalul $(0, 2p)$.

Saltul funcției g_0 în origine este în esență descris de funcția $g: \mathbf{R} \rightarrow \mathbf{R}$, exprimată prin (vezi fig.A. 1.2.2.) :

$$g(x) = \begin{cases} \frac{p-x}{2} & \text{dacă } x > 0 \\ 0 & \text{dacă } x = 0 \\ \frac{-p-x}{2} & \text{dacă } x < 0 \end{cases} \quad (3)$$

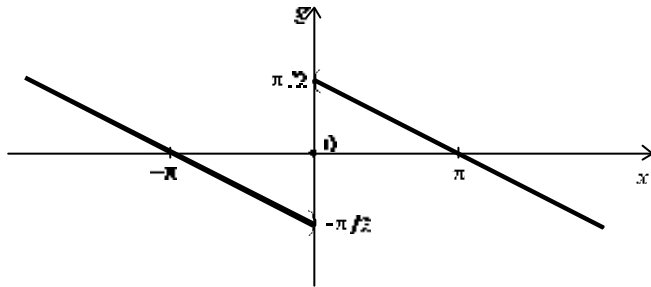

Fig.A. 1.2.2.

care poate fi utilizată în scopul "eliminării" discontinuităților de prima speță pentru o funcție arbitrară, netedă pe porțiuni.

2. **Propoziție.** Orice funcție $f: [a, b] \rightarrow \mathbf{R}$, netedă pe porțiuni, pentru care $f(x) = \frac{1}{2}[f(x+0) + f(x-0)]$ pentru orice $x \in [a, b]$, admite exprimarea $f = f_1 + f_2$ unde f_1 este continuă pe $[a, b]$, iar

$$f_2(x) = \frac{1}{\mathbf{P}} \sum_{k=1}^n [f(x_k + 0) - f(x_k - 0)] \cdot g(x - x_k), \quad (4)$$

unde $x_k, k = \overline{1, n}$, sunt punctele de discontinuitate ale lui f , $x_0 = a < x_1 < \dots < x_n < b = x_{n+1}$, iar g este dat de (3).

Demonstratie. Fix[m $i \in \{1, \dots, n\}$] i ar[t[m c[$f_1(x_i + 0) = f_1(x_i - 0)$.

Ca exemplu,

$$\begin{aligned} f_1(x_i + 0) &= f(x_i + 0) - \frac{1}{\mathbf{P}} [f(x_i + 0) - f(x_i - 0)] g(0 +) - \\ &\quad - \frac{1}{\mathbf{P}} \sum_{k \neq i} [f(x_k + 0) - f(x_k - 0)] g(x_i - x_k + 0) = \\ &= f(x_i) - \frac{1}{\mathbf{P}} \sum_{k \neq i} [f(x_k + 0) - f(x_k - 0)] g(x_i - x_k) \end{aligned}$$

Printr-un calcul analog se g[se]te aceea[i] valoare pentru $f_1(x_i - 0)$.

Pe intervalele $(x_i, x_{i+1}), i = \overline{0, \dots, n}$, unde f este continu[, avem $f_2(x) = 0$, deci $f(x) = f_1(x)$. #n concluzie f_1 este continu[pe ntregul segment $[a, b]$.

□

Pentru eviden[ierea fenomenului Gibbs va fi util s[evalu[m **restul seriei** (2), notat

$$R_n(x) = s_n(x) - g_0(x) = \sum_{k=1}^n \frac{\sin kx}{k} - \frac{\mathbf{P} - x}{2}. \quad (5)$$

3. **Lem[.** Pentru restul din formula (5) avem exprimarea :

$$R_n(x) = -\frac{p}{2} + p \int_0^x D_n(t) dt, \quad (6)$$

unde

$$D_n(t) = \frac{\sin\left(n + \frac{1}{2}\right)t}{2p \sin \frac{t}{2}} \quad (7)$$

este nucleul lui Dirichlet.

Demonstratie. Se calculeaz[derivata :

$$R_n'(x) = \frac{1}{2} + \sum_{k=1}^n \cos kx = \frac{\sin\left(n + \frac{1}{2}\right)x}{2 \sin \frac{x}{2}} = p D_n(x)$$

proced`nd ca]i @n demonstrarea formulei lui Dirichlet pentru sumele parviale ale unei serii Fourier. #n concluzie putem scrie

$$R_n(x) = C + p \int_0^x D_n(t) dt,$$

unde

$$C = \lim_{\substack{x \rightarrow 0 \\ x > 0}} R_n(x). \text{ Conform (5), ob\line{m} } C = -\frac{p}{2}, \text{ ceea ce}$$

demonstreaz[formula (6). □

4. **Lem[.** Pentru orice $x \in (0, p)$ avem

$$\lim_{n \rightarrow \infty} R_n(x) = -\frac{P}{2} + \lim_{n \rightarrow \infty} C_n(x), \quad (8)$$

$$\text{unde } C_n(x) = \int_0^{nx} \frac{\sin t}{t} dt.$$

Demonstratie. Introducând în (6) expresia (7) a nucleului lui Dirichlet, cu explicitarea lui $\sin\left(n + \frac{1}{2}\right)t = \sin nt \cos \frac{t}{2} + \sin \frac{t}{2} \cos nt$, se obține :

$$\begin{aligned} R_n(x) &= -\frac{P}{2} + \int_0^x \frac{\sin nt}{2t \operatorname{tg} \frac{t}{2}} dt + \frac{1}{2} \int_0^x \cos nt dt = \\ &= -\frac{P}{2} + \int_0^x \frac{\sin nt}{t} dt + \int_0^x \sin nt \left[\frac{1}{2t \operatorname{tg} \frac{t}{2}} - \frac{1}{t} \right] dt + \frac{1}{2} \int_0^x \cos nt dt. \end{aligned}$$

Se vede ușor că $\int_0^x \frac{\sin nt}{t} dt = \int_0^{nx} \frac{\sin t}{t} dt = C_n(x)$, deci notând cu $A_n(x)$ și $B_n(x)$ celelalte două integrale de mai sus, problema se reduce la a arăta că $\lim_{n \rightarrow \infty} A_n(x) = 0$ și $\lim_{n \rightarrow \infty} B_n(x) = 0$.

#ntr-adev[r, conform lemei Riemann, avem

$$\lim_{n \rightarrow \infty} B_n(x) = \lim_{n \rightarrow \infty} \int_0^x \cos nt dt = 0,$$

chiar uniform în raport cu $x \in (0, P)$.

$$\text{Not`nd } \mathbf{j}(t) = \frac{1}{2tg} \frac{t}{2} - \frac{1}{t}$$

integrala r[mas[devine:

$$\begin{aligned} A_n(x) &= \int_0^x (\sin nt) \mathbf{j}(t) dt = \frac{1}{2} \int_0^x (\sin nt) \mathbf{j}(t) dt - \\ &- \frac{1}{2} \int_{\frac{p}{n}}^{x+\frac{p}{n}} (\sin nt) \mathbf{j}(t + \frac{p}{n}) dt = \frac{1}{2} \int_0^{\frac{p}{n}} (\sin nt) \mathbf{j}(t) dt + \\ &+ \frac{1}{2} \int_{\frac{p}{n}}^x (\sin nt) [\mathbf{j}(t) - \mathbf{j}(t + \frac{p}{n})] dt - \\ &\frac{1}{2} \int_x^{x+\frac{p}{n}} (\sin nt) \mathbf{j}(t + \frac{p}{n}) dt. \end{aligned}$$

Deoarece @n origine func\ia $\mathbf{j}$ are o singularitate aparent[, va exista $M > 0$ astfel @nc` t $|\mathbf{j}(t)| \leq M$ pentru orice $x \in (0, p)$.
Rezult[

$$|s_n(x)| \leq \frac{1}{2} \frac{p}{n} M + \frac{1}{2} \int_{\frac{p}{n}}^x |\mathbf{j}(t) - \mathbf{j}(t + \frac{p}{n})| dt + \frac{1}{2} \frac{p}{n} M.$$

Din continuitatea uniform[a func\iei $\mathbf{j}$ pe $(0, p)$ deducem c[pentru orice $\epsilon > 0$ exist[$n_1(\epsilon) \in \mathbf{N}$ astfel @nc` t pentru orice $n \geq n_1(\epsilon)$ s[avem

$$\int_{\frac{p}{n}}^x \left| \mathbf{j}(t) - \mathbf{j}\left(t + \frac{p}{n}\right) \right| dt \leq \int_0^p \frac{\mathbf{e}}{p} dt = \mathbf{e}.$$

Not`nd cu $n_2(\mathbf{e}) \in \mathbf{N}$ rangul pentru care $n \geq n_2(\mathbf{e})$ implic[$\frac{p}{n} M < \frac{\mathbf{e}}{2}$, deducem c[pentru $n \geq \max\{n_1(\mathbf{e}), n_2(\mathbf{e})\}$ avem $|A_n(x)| < \mathbf{e}$. #n concluzie, $\lim_{n \rightarrow \infty} A_n(x) = 0$ uniform dup[$x \in (0, p)$.

□

Pentru cele ce urmeaz[s[not[m

$$G(v) = \int_0^v \frac{\sin t}{t} dt. \quad (9)$$

5. **Lem[.** Pentru orice $n \in \mathbf{N}^*$ avem $C_n\left(\frac{p}{n}\right) = G(p) > \frac{p}{2}$.

Demonstratie. Deoarece integralele

$$I_k = \int_{kp}^{(k+1)p} \frac{\sin t}{t} dt$$

sunt pozitive pentru k par, negative pentru k impar, iar [irul $\{|I_k|\}_{k \in \mathbf{N}}$ este descres[tor, deducem c[func[ia G are un [ir de maxime locale $M_1 > M_3 > M_5 > \dots$ @n punctele $p, 3p, 5p, \dots$] i un [ir de minime locale $m_2 < m_4 < m_6 \dots$ @n punctele $2p, 4p, 6p, \dots$ #n concluzie $M_1 = G(p)$ este maximul absolut al func[iei G pe $\mathbf{R}_+$.

Egalitatea $C_n\left(\frac{p}{n}\right) = G(p)$ este imediat[, @n inegalitatea din enun[rezult[calcul`nd

$$\lim_{v \rightarrow \infty} G(v) = \int_0^{\infty} \frac{\sin t}{t} dt = \frac{P}{2},$$

Ji \in`nd cont de faptul c[maximul absolut s-a atins @ punctul $x = p$. $\square$

6. **Observa\ie.** Aproxim`nd integrala (9), pentru $v=p$ g[im $G(p) \cong 1,85 \cong 1,18 \frac{P}{2}$.

7. **Teorem[(Gibbs).** Cu aproxima\ia de mai sus a lui $G(p)$, avem

$$\lim_{n \rightarrow \infty} s_n\left(\frac{P}{n}\right) = 1,18 \frac{P}{2}.$$

(10)

Demonstratie. Conform rezultatelor anterioare avem

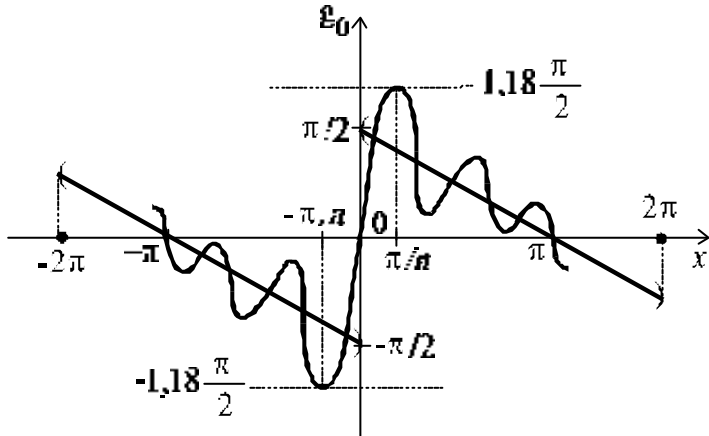

Fig.A. 1.2.3

$$\lim_{n \rightarrow \infty} R_n\left(\frac{P}{n}\right) = -\frac{P}{2} + \lim_{n \rightarrow \infty} C_n\left(\frac{P}{n}\right) = -\frac{P}{2} + G(p) \cong 0,18 \cdot \frac{P}{2},$$

iar conform nota\iei (5), ob\inem (10). $\square$

În concluzie, în punctele $\frac{p}{n}$, sumele parțiale s_n prezintă maxime ce depășesc cu aproximativ 18 % limita la dreapta a funcției g_0 . Prin analogie, în punctele $-\frac{p}{n}$, sumele parțiale au valori minime, cu aproximativ 18% mai mici decât limita la stânga a lui g_0 în origine, așa cum se ilustrează în figura A. 1.2.3.

Conform propoziției 2, acest fenomen apare în toate punctele de discontinuitate ale funcției considerate.

ANEXA I.3. : Serii Fourier multiple

Analiza Fourier se poate extinde și la funcțiile periodice de mai multe variabile. Vom schița câteva elemente ale acestei teorii în cazul funcțiilor de două variabile, când apar serii duble care au o formă reală relativ simplă, apoi vom prezenta cazul a n variabile în formă complexă.

1. **Definiție.** Spunem despre funcția de două variabile $f: \mathbf{R}^2 \rightarrow \mathbf{R}$ că este **periodică**, de perioadă $T > 0$ în raport cu prima variabilă și $S > 0$ în raport cu cea de a doua, dacă

$$f(x+T, y+S) = f(x, y)$$

oricare ar fi $x, y \in \mathbf{R}$.

2. **Observații.** Deoarece printr-o schimbare simplă de variabilă putem schimba perioadele, în principiu putem accepta că $T=S$. Periodicitatea funcției f permite să considerăm că inițial f este definită pe un dreptunghi

$$D = \{(x, y) \in \mathbf{R}^2 : -l \leq x \leq l, -h \leq y \leq h\}$$

unde $T=2l$ și $S=2h$, iar apoi este prelungită prin periodicitate. Se poate vorbi și de paritate, imparitate, etc. Funcțiile considerate vor fi cel puțin de două ori integrabil pe compactul D , adică de clasă $L^2_{\mathbf{R}}(D)$. Produsul scalar pe acest spațiu va fi

$$\langle f, g \rangle = \iint_D f(x, y) \overline{g(x, y)} dx dy,$$

din care derivăm noțiunile obișnuite de ortogonalitate, normă, etc. Menționăm că datorită periodicității, în loc de D putem integra pe orice "translație" a acestuia $(a,b)+D$, fără a schimba valoarea integralei.

De asemenea, considerăm utile notațiile

$$\omega = \frac{2p}{T} = \frac{p}{l}, \quad h = \frac{2p}{S} = \frac{p}{h}.$$

În sensul acestor noțiuni se constată că:

3. Propoziție. Sistemul de funcții

$$S_{T,S} = \{1, \cos m\omega x, \sin m\omega x, \cos nh, \sin nh, \\ \cos m\omega x \cos nh, \sin m\omega x \cos nh,$$

$$\cos m\omega x \sin nh, \sin m\omega x \sin nh : m, n \in \mathbf{N}^*\}$$

este ortogonal pe D .

Demonstrarea se bazează pe descompunerea integralelor duble pe dreptunghiul D a unor produse de funcții numai de x și numai de y în integrale simple, cunoscute din analiza Fourier a funcțiilor de o variabilă.

Ținând cont de faptul că $\cos 0 = 1$, putem distinge în $S_{T,S}$ patru tipuri de termeni, și anume:

$$S_{T,S} = \{\cos m\omega x \cos nh, \sin m\omega x \cos nh, \cos m\omega x \sin nh,$$

$$\sin m\omega x \sin nh : m, n \in \mathbf{N}\}.$$

Coefficienții Fourier ai seriei duble se evidențiază în:

4. **Teorem[**. *Dac[egalitatea*

$$f(x, y) = \sum_{m,n=0}^{\infty} \mathbf{I}_{m,n} [a_{m,n} \cos m\mathbf{w}x \cos n\mathbf{h}y + \\ + b_{m,n} \sin m\mathbf{w}x \cos n\mathbf{h}y + c_{m,n} \cos m\mathbf{w}x \sin n\mathbf{h}y + \\ + d_{m,n} \sin m\mathbf{w}x \sin n\mathbf{h}y]$$

are loc @n sensul convergenlei uniforme, atunci

$$a_{m,n} = \frac{1}{lh} \iint_D f(x, y) \cos m\mathbf{w}x \cos n\mathbf{h}y dx dy$$

$$b_{m,n} = \frac{1}{lh} \iint_D f(x, y) \sin m\mathbf{w}x \cos n\mathbf{h}y dx dy$$

$$c_{m,n} = \frac{1}{lh} \iint_D f(x, y) \cos m\mathbf{w}x \sin n\mathbf{h}y dx dy$$

$$d_{m,n} = \frac{1}{lh} \iint_D f(x, y) \sin m\mathbf{w}x \sin n\mathbf{h}y dx dy$$

pentru orice $m, n \in \mathbf{N}$, iar

$$\mathbf{I}_{m,n} = \begin{cases} \frac{1}{4} \text{ dac } [m = n = 0] \\ \frac{1}{2} \text{ dac } [(m > 0] \text{ i } [n > 0] \text{ sau } (m = 0] \text{ i } [n > 0] \\ 1 \text{ dac } [m > 0] \text{ i } [n > 0]. \end{cases}$$

5. **Observa\ii**. Convergen\la uniform[a seriei duble, presupus[@n teorema anterioar[, asigur[continuitatea lui f , dar despre **coeficienlii Fourier** ai unei func\lii de dou[variabile se poate vorbi]i dac[$f \in L^2_{\mathbf{R}}(D)$, f [r[a fi continu[. #n acest caz, dup[calculul acestor coeficienli spunem c[func\liei f **i se ata]eaz[** o serie Fourier dubl[. Problema convergenlei]i a egalit[\ii seriei cu func\lia face obiectul unor criterii de convergen\[, dintre care men\ion[m (f [r[demonstra\ie, vezi ([9])):

6. **Teorem**[. (Criteriul netezimii pentru convergen\la punctual[). *Dac[f este continu[, cu derivatele par\iale $\frac{\partial f}{\partial x}, \frac{\partial f}{\partial y}$ m[rginite pe $\mathbf{R}^2$, iar $\frac{\partial^2 f}{\partial x \partial y}$ este continu[@n punctul (x,y) interior domeniului D , atunci seria Fourier dubl[ata]at[lui f converge @n punctul (x,y) c[tre $f(x,y)$.*

7. **Teorem**[. (Criteriul netezimii pentru convergen\la uniform[). *Dac[$f, \frac{\partial f}{\partial x}, \frac{\partial f}{\partial y}$]i $\frac{\partial^2 f}{\partial x \partial y}$ sunt continue pe $\mathbf{R}^2$, atunci seria Fourier dubl[asociat[lui f converge uniform pe $\mathbf{R}^2$ c[tre f .*

O alt[proprietate remarcabil[este:

8. **Teorem**[. *Sistemul $S_{T,S}$ este complet]i are loc egalitatea lui Parseval:*

$$\iint_D f^2(x, y) dx dy = l^2 h^2 \sum_{m,n=0}^{\infty} \mathbf{I}_{m,n} (a_{m,n}^2 + b_{m,n}^2 + c_{m,n}^2 + d_{m,n}^2)$$

Pentru ilustrarea celor de mai sus consider[m :

9. **Exemple**. a) *Dac[$f: [-p, p]^2 \rightarrow \mathbf{R}$ are valorile $f(x, y) = xy$]i apoi este prelungit[prin periodicitate, atunci $w = h = 1$]i rezult[$a_{m,n} = b_{m,n} = c_{m,n} = 0$ precum]i $d_{0,n} = d_{m,0} = 0$ pentru to\i $m, n \in \mathbf{N}$. #n rest $d_{m,n} = (-1)^{m+n} \frac{4}{mn}$, pentru to\i $m, n \in \mathbf{N}^*$. #n consecin\l[avem*

$$xy = 4 \sum_{m,n=1}^{\infty} (-1)^{m+n} \frac{\sin mx \sin ny}{mn}$$

@n sensul convergen\ei punctuale @n interiorul lui D , notat $\overset{\circ}{D}$.

Același rezultat se obține înmulțind seriile Fourier ale funcțiilor identice pe $[-p, p]$, de o variabilă.

b) Să considerăm funcția cu aceleași valori $f(x, y) = xy$, dar $f: [0, 2p]^2 \rightarrow \mathbf{R}$, cu perioadele $T = S = 2p$. Refacând calculele se obține

$$xy = p^2 - 2p \sum_{m=1}^{\infty} \frac{\sin mx}{m} - 2p \sum_{n=1}^{\infty} \frac{\sin ny}{n} + 4 \sum_{m,n=1}^{\infty} \frac{\sin mx \sin ny}{mn}$$

tot în sensul convergenței punctuale în $\overset{\circ}{D}$.

c) Pentru funcția $f: [-1, 1] \times [-2, 2] \rightarrow \mathbf{R}$, de valori $f(x, y) = x^2 y$, avem

$$f(x, y) = \frac{4}{3p} \sum_{n=1}^{\infty} \frac{(-1)^{n+1}}{n} \sin \frac{np y}{2} + \frac{16}{p^3} \sum_{m,n=1}^{\infty} \frac{(-1)^{m+n+1}}{m^2 n} \cos pmx \sin \frac{pny}{2}.$$

în sensul convergenței punctuale în $\overset{\circ}{D}$.

d) Seria Fourier dublă a funcției $f: [-1, +1] \times [-p, p] \rightarrow \mathbf{R}$, de valori $f(x, y) = x \frac{(p-y)^2}{4}$, este

$$\frac{2p}{3} \sum_{m=1}^{\infty} \frac{(-1)^{m+1}}{m} \sin pmx + \frac{2}{p} \sum_{m,n=1}^{\infty} \frac{(-1)^{m+n+1}}{mn^2} \sin pmx \cos ny$$

și converge punctual către f pe $\overset{\circ}{D}$.

e) Să considerăm $S = T = 2p$ și $f: \mathbf{R}^2 \rightarrow \mathbf{R}$ periodic, în $\overset{\circ}{D}$ are valorile

$$f(x, y) = \begin{cases} 1 & \text{dac}[0 < x \leq y < 2p \\ 0 & \text{dac}[0 < y < x < 2p \end{cases}$$

Coefficienii seriei Fourier duble vor fi:

$$a_{m,n} = \frac{1}{p^2} \int_0^{2p} \cos mx \, dx \int_0^x \cos ny \, dy = \begin{cases} 2 & \text{dac}[m = n = 0 \\ 0 & \text{in celelalte cazuri} \end{cases}$$

$$b_{m,n} = 0 \text{ pentru orice } m, n \in \mathbf{N}, \quad c_{0,0} = 0,$$

$$c_{0,n} = \frac{1}{p^2} \int_0^{2p} dx \int_0^x \sin ny \, dy = -\frac{1}{p^2 n} \int_0^{2p} [\cos nx - 1] \, dx = \frac{2}{pn}$$

pentru orice $n \geq 1$,

$$c_{m,n} = \begin{cases} 0 & \text{dac}[m \neq n \\ -\frac{1}{pn} & \text{dac}[m = n \geq 1 \end{cases}$$

$$d_{00} = 0, \quad d_{m,0} = -\frac{2}{mp} \text{ dac}[m \geq 1,]i$$

$$d_{m,n} = \begin{cases} 0 & \text{dac}[m \neq n \\ \frac{1}{mp} & \text{dac}[m = n \geq 1 \end{cases}$$

#n consecin[seria Fourier dubl[devine o sum[simpl[in dou[variabile,]i anume:

$$\frac{1}{2} + \frac{1}{p} \sum_{n=1}^{\infty} \frac{\sin ny - \sin nx + \sin n(x-y)}{n}.$$

Această serie converge punctual către f în D^0 , cu excepția punctelor de pe diagonala $x = y$, unde are suma $\frac{1}{2}$. De asemenea suma seriei este $\frac{1}{2}$ dacă $x = 2kp$ sau $y = 2lp$, oricare ar fi $k, l \in \mathbf{Z}$.

10. **Observație.** Extinderea acestor rezultate de la două la mai multe variabile se bazează pe **forma complexă** a seriei Fourier duble. Într-adevăr, folosind formulele Euler, seria Fourier dublă se poate scrie sub forma

$$f(x, y) \sim \sum_{m \in \mathbf{Z}} \sum_{n \in \mathbf{Z}} A_{m,n} e^{p \left(\frac{mx}{l} + \frac{ny}{h} \right) i}$$

unde

$$A_{m,n} = \frac{1}{4lh} \iint_D f(x, y) e^{-p \left(\frac{mx}{l} + \frac{ny}{h} \right) i} dx dy$$

pentru orice $m, n \in \mathbf{Z}$.

Mai mult, considerând "cazul standard" când $l=h=p$ și introducând variabilele vectoriale $\bar{t} = (x, y)$ și $\bar{k} = (m, n)$, putem scrie seria Fourier dublă a lui f sub forma:

$$f(\bar{t}) \sim \sum_{\bar{k} \in \mathbf{Z}^2} A_{\bar{k}} e^{i \bar{k} \bar{t}},$$

unde

$$A_{\bar{k}} = \frac{1}{(2p)^2} \iint_D f(\bar{t}) e^{i \bar{k} \bar{t}} d\bar{t}.$$

Extinderea la un număr arbitrar $n \in \mathbf{N}^*$ de variabile se face prin următoarele rezultate:

11. **Propoziție.** *Sistemul de funcții*

$$S = \left\{ \frac{e^{i\bar{k}t}}{(\sqrt{2\mathbf{p}})^n} : k \in \mathbf{Z}^n \right\}$$

este ortonormal pe cubul n -dimensional

$$D = \{t = (x_1, \dots, x_n) : -\mathbf{p} \leq x_j \leq \mathbf{p}, j = \overline{1, n}\}.$$

Demonstratia se bazează pe reducerea situației la cele cunoscute în cazul unei singure variabile privind forma complexă a seriei Fourier. Într-adevăr, notând $\bar{k} = (k_1, \dots, k_n)$ și $\bar{l} = (l_1, \dots, l_n)$, obținem:

$$\begin{aligned} \langle \mathbf{j}_{\bar{k}}, \mathbf{j}_{\bar{l}} \rangle &= \int_D \frac{1}{(\sqrt{2\mathbf{p}})^n} e^{i\bar{k}t} \cdot \frac{1}{(\sqrt{2\mathbf{p}})^n} e^{i\bar{l}t} dt = \\ &= \frac{1}{(2\mathbf{p})^n} \int_{-p}^p e^{i(k_1-l_1)x_1} dx_1 \dots \int_{-p}^p e^{i(k_n-l_n)x_n} dx_n. \end{aligned}$$

În consecință:

$$\langle \mathbf{j}_{\bar{k}}, \mathbf{j}_{\bar{l}} \rangle = \begin{cases} 0 & \text{pentru } \bar{k} \neq \bar{l} \\ 1 & \text{pentru } \bar{k} = \bar{l}, \end{cases}$$

prin $\bar{k} \neq \bar{l}$ înseamnă faptul că cel puțin pentru un $j = \overline{1, n}$ avem $k_j \neq l_j$.

12. **Teoremă**. Dacă

$$f(t) = \sum_{\bar{k} \in \mathbf{Z}^n} A_{\bar{k}} e^{i \bar{k} \cdot t}$$

în sensul convergenței uniforme pe cubul n -dimensional D , atunci coeficienții $A_{\bar{k}}$ au valorile

$$A_{\bar{k}} = \frac{1}{(2\pi)^n} \int_D f(\bar{t}) e^{i \bar{k} \cdot \bar{t}} d\bar{t}.$$

Demonstrația se bazează pe ortogonalitatea sistemului S din propoziția 11. Numerele $A_{\bar{k}}$ se numesc **coeficienții Fourier multipli** iar seria

$$\sum_{\bar{k} \in \mathbf{Z}^n} A_{\bar{k}} e^{i \bar{k} \cdot t}$$

se numește **serie Fourier multiplă**.

Ca și în cazurile particulare când $n=1$ sau $n=2$, coeficienții $A_{\bar{k}}$ se pot calcula pentru orice funcție integrabilă pe cubul D , caz în care spunem doar că lui f i se **atașează** o serie Fourier multiplă, rămânând de studiat problema convergenței acesteia.

Capitolul II. INTEGRALA LUI FOURIER

Prin analogie cu teoria seriilor Fourier, care reprezintă analiza Fourier a semnalelor periodice, în acest capitol vom dezvolta un studiu al semnalelor neperiodice. Formal, aceasta se reduce la înlocuirea seriei cu o integrală, dar de fapt se dezvoltă o paralelă a teoriei prezentată în capitolul I.

§1. Formula lui Fourier

Pentru a putea transpune rezultatele analizei Fourier a semnalelor periodice la cazul semnalelor neperiodice vom interpreta semnalul neperiodic ca pe o limită a semnalului periodic, când perioada este infinită. Mai exact, să considerăm că $T \rightarrow \infty$ în formula

$$f(x) \sim \sum_{k \in \mathbf{Z}} c_k e^{ik\omega x},$$

unde $\omega = \frac{2\pi}{T}$, iar c_k sunt coeficienții Fourier complecși

$$c_k = \frac{1}{T} \int_0^T f(t) e^{-ik\omega t} dt.$$

Pentru a putea interpreta rezultatul trecerii la limit[, vom scrie această formul[@n forma

$$f(x) \sim \frac{1}{2p} \sum_{-\infty}^{+\infty} w e^{ikw x} \int_{-T/2}^{T/2} f(t) e^{-ikwt} dt .$$

Se vede deja c[integrala @ntre limitele $-T/2$] i $T/2$ ar tinde, c`nd $T \rightarrow \infty$, la integrala improprie

$$\int_{-\infty}^{+\infty} f(t) e^{ikwt} dt .$$

S[not[m apoi $k w = z_k$] i s[interpret[m mulțimea acestor puncte ca pe o "diviziune" $\mathbf{d} = \{z_k : k \in \mathbf{Z}\}$ a lui $\mathbf{R}$, cu norma $n(\mathbf{d}) = \max\{|z_{k+1} - z_k| : k \in \mathbf{Z}\} = w$. Evident, norma diviziunii tinde la zero c`nd $T \rightarrow \infty$,

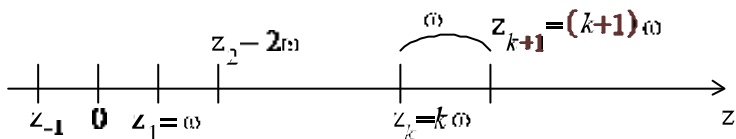

Fig. II.1.1.

lungimea fiec[rui interval fiind $\Delta z = z_{k+1} - z_k = w$.

#n rest, expresia $e^{ikw x} \int_{-\infty}^{+\infty} f(t) e^{-ikwt} dt$ reprezint[valorile funcției

$$e^{izx} \int_{-\infty}^{+\infty} f(t) e^{-izt} dt$$

@n punctele diviziunii $\mathbf{d}$. De]i numai integralele @n sens propriu se definesc cu diviziuni (vezi [23], [26], etc), formula de mai sus

sugerează că pentru $T \rightarrow \infty$ este natural ca în locul seriilor să considerăm integrale, adică

$$f(x) \sim \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{+\infty} e^{izx} dz \int_{-\infty}^{+\infty} f(t) e^{-izt} dt, \quad (1)$$

unde $\int_{-\infty}^{+\infty}$ se ia în sens de integrală Riemann improprie pe $\mathbf{R}$ (și în general nu în sensul valorii principale).

1. **Definiție.** Se numește **integrală Fourier** (în formă complexă) a funcției $f \in L^1_{\mathbf{R}}(\mathbf{R})$ expresia cu două integrale improprii

$$\frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{+\infty} e^{izx} dz \int_{-\infty}^{+\infty} f(t) e^{-izt} dt, \quad (2)$$

depinzând de parametrul $x \in \mathbf{R}$. Relația (1) se numește **formula lui Fourier** și se citește "lui f în punctul x îi se atașează integrala..."

2. **Observație.** Considerațiile făcute la începutul paragrafului sunt doar o explicație și **nu o demonstrație** pentru forma în care scriem integrala lui Fourier. Deoarece și la serii avem în general $\sim$ în loc de $=$, această situație se menține cu atât mai mult în cazul integralei lui Fourier. De fapt cazul egalității este cel mai util în practică, dar stabilitatea ei presupune cunoașterea unor teoreme similare criteriilor de convergență de la seriile Fourier.

Pentru evidențierea analogiei între problematica seriilor Fourier și a integralei Fourier urmăm:

3. Paralela între serii și integrala Fourier.

Elementul de comparație	Serii Fourier	Integrale Fourier
Obiectul teoriei	funcții integrabile pe $[0, T]$, periodice, cu perioada T .	funcții integrabile (în sens impropriu) pe $\mathbf{R}$, neperiodice
Cadrul teoretic	$L^2_{\mathbf{R}}([0, T])$	$L^1_{\mathbf{R}}(\mathbf{R})$
Prima problemă fundamentală (matematic)	calculul coeficienților Fourier	calculul integralei improprii $F(z) = \int_{-\infty}^{+\infty} f(t)e^{-izt} dt$
Spectrul	Spectrul discret = mulțimea de coeficienți Fourier	Spectrul continuu = F , sau valorile lui F
A doua problemă fundamentală (matematic)	Convergența seriei Fourier atașate lui F (criterii)	convergența integralei $\int_{-\infty}^{+\infty} F(z)e^{izx} dz$ (criterii similare)
Formula Dirichlet	$s_n(x) = \frac{1}{\pi} \int_0^{\pi} [f(x+t) + f(x-t)] \frac{\sin(n + \frac{1}{2})t}{2 \sin \frac{t}{2}} dt$	$S_A(x) = \frac{1}{\pi} \int_0^{\infty} [f(x+t) + f(x-t)] \frac{\sin At}{t} dt$
Ipoteza și criteriul general (Dini)	există $\int_0^{\pi} \frac{dj(t)}{t} dt$	există $\int_0^{\infty} \frac{dj(t)}{t} dt$

Forma complexă (1) a integralei lui Fourier este comodă pentru evidențierea analogiei cu seriile, dar studiul acestei integrale sub raportul convergenței necesită scrierea ei în formă reală, precizat de următoarea:

4. **Propoziție.** *Integrala Fourier a unei funcții $f \in L^1_{\mathbf{R}}(\mathbf{R})$ se poate scrie sub forma (reală)*

$$\frac{1}{2\pi} \int_0^{\infty} dz \int_{-\infty}^{+\infty} f(u) \cos z(u-x) du. \quad (3)$$

Demonstratie. Deoarece $e^{ia} = \cos a + i \sin a$, integrala lui Fourier se poate scrie sub forma

$$\begin{aligned} & \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{+\infty} dz \int_{-\infty}^{+\infty} f(t) e^{i(x-t)z} dt = \\ & = \frac{1}{2\pi} \left[\int_{-\infty}^{+\infty} dz \int_{-\infty}^{+\infty} f(t) \cos z(x-t) dt + i \int_{-\infty}^{+\infty} dz \int_{-\infty}^{+\infty} f(t) \sin z(x-t) dt \right] \end{aligned}$$

Din cauza imparității funcției sin, funcția

$$\int_{-\infty}^{+\infty} f(t) \sin z(x-t) dt$$

va fi impară în variabila z , deci integrala ei pe intervalul simetric $(-\infty, +\infty)$ va fi nulă. Din formula (2) rămâne deci partea reală

$$\frac{1}{2P} \int_{-\infty}^{+\infty} dz \int_{-\infty}^{+\infty} f(x) \cos z(x-t) dt .$$

Formula anunlat[se obline \in`nd cont de paritatea funcției cos.

□

5. **Notatie.** Deoarece sensul exact al integralei (3) este

$$\frac{1}{P} \lim_{A \rightarrow \infty} \int_0^A dz \int_{-\infty}^{+\infty} f(u) \cos z(u-x) du ,$$

este normal s[distingem prin notație urm[toarea "integral[parțial["

$$S_A(x) = \frac{1}{P} \int_0^A dz \int_{-\infty}^{+\infty} f(u) \cos z(u-x) du .$$

Prin analogie cu sumele parțiale de la seriile Fourier, avem:

6. **Lem[** (Formula lui Dirichlet). *Integrala S_A a funcției $f \in L^1_{\mathbf{R}}(\mathbf{R})$ are forma*

$$S_A(x) = \frac{1}{P} \int_0^{\infty} [f(x+t) + f(x-t)] \frac{\sin At}{t} dt . \quad (4)$$

Demonstratie. Deoarece f este absolut integrabil[pe $\mathbf{R}$, integrala $\int_{-\infty}^{\infty} f(u) \cos z(u-x) du$ este convergent[, chiar uniform @ raport cu $z \in [0, A]$. Pe de alt[parte $\cos z(u-x)$ este integrabil[pe $[0, A]$, iar $|f(u) \cos z(u-x)|$ este m[rginit[pe $[0, \infty) \times [0, A]$,

deci (vezi de exemplu [13], vol. III, pct.528) putem schimba ordinea de integrare a $S_A(x)$ și obținem:

$$S_A(x) = \frac{1}{P_{-\infty}^{+\infty}} \int f(u) du \int_0^A \cos z(u-x) dz = \frac{1}{P_{-\infty}^{+\infty}} \int f(u) \frac{\sin A(u-x)}{u-x} du$$

Prin schimbare de variabilă $u-x=t$, aceasta devine

$$S_A(x) = \frac{1}{P_{-\infty}^{+\infty}} \int f(x+t) \frac{\sin At}{t} dt = \frac{1}{P_0^{\infty}} \int f(x+t) \frac{\sin At}{t} dt + \\ + \frac{1}{P_{-\infty}^0} \int f(x+t) \frac{\sin At}{t} dt.$$

Reține și transformăm ultima integrală înlocuind t cu $-t$ și știm totuși că o singură integrală.

□

În formularea următorului criteriu general al lui Dini pentru convergența punctuală (în raport cu $x \in \mathbf{R}$) a integralei Fourier vom folosi aceeași notație ca și la seriile Fourier, (cap. I, §6) și anume

$$j_{x,S}(t) = \frac{f(x+t) + f(x-t)}{2} - S.$$

Ca și la seriile, numărul S reprezintă aici presupusa valoare a integralei lui Fourier, adică $\lim_{A \rightarrow \infty} S_A(x)$.

7. **Teorem[.** (Criteriul lui Dini pentru integrala Fourier).
 Dac[$f \in L^1_{\mathbf{R}}(\mathbf{R})$] $\exists x \in \mathbf{R}$ sunt astfel $\forall \epsilon > 0$ $\exists$ funcția

$$\frac{j_{x,S}(t)}{t}$$

este absolut integrabil[pe un interval $(0, d)$, $d > 0$, atunci $\forall$ acest punct x avem: $\lim_{A \rightarrow \infty} S_A(x) = S$.

Demonstratie. Se utilizeze (vezi integrala Poisson $\forall$ analiza real[sau complex[) c[

$$\int_0^{\infty} \frac{\sin At}{t} dt = \frac{\mathbf{P}}{2}.$$

Amplific`nd cu S oblinem

$$S = \frac{2}{\mathbf{P}} \int_0^{\infty} S \frac{\sin At}{t} dt,$$

deci combin`nd cu (4) conform notației pentru $j_{x,S}$, avem:

$$\begin{aligned} S_A(x) - S &= \frac{2}{\mathbf{P}} \int_0^{\infty} \frac{j_{x,S}(t)}{t} \sin At dt = \\ &= \frac{2}{\mathbf{P}} \int_0^d \frac{j_{x,S}(t)}{t} \sin At dt + \\ &+ \frac{1}{\mathbf{P}} \int_d^{\infty} \frac{f(x+t) + f(x-t)}{t} \sin At dt + \frac{2S}{\mathbf{P}} \int_d^{\infty} \frac{\sin At}{t} dt. \end{aligned}$$

Afirmatia teoremei rezult[din aceea c[fiecare din ultimele trei integrale de aici tind la zero c`nd  $A \rightarrow \infty$ . #ntr-adev[r, aplic`nd lema lui Riemann primei integrale, lucru posibil conform ipotezei teoremei, oblinem

$$\lim_{A \rightarrow \infty} \int_0^{\infty} \frac{J_{x,s}(t)}{t} \sin At \, dt = 0$$

La fel, deoarece f este absolut integrabil[pe $\mathbf{R}$, funcția

$$\frac{f(x+t) + f(x-t)}{t}$$

este absolut integrabil[pe (d, ∞) , deci putem aplica din nou lema lui Riemann, obținnd

$$\lim_{A \rightarrow \infty} \int_d^{\infty} \frac{f(x+t) + f(x-t)}{t} \sin At \, dt = 0.$$

#n sf`rit, notnd $At = q$, ultima integral[devine

$$\int_d^{\infty} \frac{\sin At}{t} \, dt = \int_{A \cdot d}^{\infty} \frac{\sin q}{q} \, dq.$$

adic[reprezint[un rest al integralei improprii a lui $\frac{\sin q}{q}$, care se]tie c[este convergent[.

□

Ca]i la serii, @n locul criteriului lui Dini sunt preferabile criteriile cu ipoteze mai u]or de verificat, de]i mai restrictive:

8. **Corolar** (Criteriul lui Lipschitz). *Dac[pentru $f \in L^1_{\mathbf{R}}(\mathbf{R})$]i $x \in \mathbf{R}$, fixat, exist[$d > 0$]i $L > 0$ astfel @nc` t pentru orice $|t| < d$ s[avem*

$$|f(x \pm t) - f(x)| \leq L \cdot t,$$

atunci

$$f(x) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{+\infty} e^{izx} dz \int_{-\infty}^{+\infty} f(t) e^{-izt} dt.$$

Demonstratie. Verificăm ipoteza din criteriul lui Dini pentru $S = f(x)$, observând că

$$\frac{j_{x,S}(t)}{t} = \frac{1}{2} \frac{f(x+t) - f(x)}{t} + \frac{1}{2} \frac{f(x-t) - f(x)}{t},$$

deci $\left| \frac{j_{x,S}(t)}{t} \right| \leq L$ pentru $|t| < d$. În concluzie, conform acestui criteriu, integrala Fourier converge către $S = f(x)$. $\square$

9. **Corolar** (Criteriul netezimii pe porțiuni). Dacă $f \in L^1_{\mathbb{R}}(\mathbb{R})$ este netedă pe porțiuni, atunci

$$\begin{aligned} & \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{+\infty} e^{izx} dz \int_{-\infty}^{+\infty} f(t) e^{-izt} dt = \\ & = \begin{cases} f(x) & \text{dacă } x \text{ este punct de continuitate pentru } f \\ \frac{1}{2} [f(x+0) + f(x-0)] & \text{dacă } x \text{ este punct de discontinuitate} \end{cases} \end{aligned}$$

Demonstratie. Funcțiile netede pe porțiuni îndeplinesc condiția Lipschitz în sensul că

$$|f(x+t) - f(x)| \leq Lt \quad \text{și} \quad |f(x-t) - f(x)| \leq Lt$$

pentru $t \in [0, d]$, deci inegalitatea

$$\left| \frac{j_{x,S}(t)}{t} \right| \leq L$$

este din nou verificat [pentru $S = \frac{1}{2}[f(x+0) + f(x-0)]$. $\square$

10. **Corolar** (Criteriu pentru "=" în formula lui Fourier).

Dacă [funcția $f: \mathbf{R} \rightarrow \mathbf{R}$ satisface condițiile:

- 1) f este absolut integrabil [pe $\mathbf{R}$, adică [$f \in L^1_{\mathbf{R}}(\mathbf{R})$;
- 2) f este neted [pe porțiuni;
- 3) $f(x) = \frac{1}{2}[f(x+0) + f(x-0)]$ pentru orice $x \in \mathbf{R}$;

atunci are loc egalitate în formula lui Fourier pentru f , adică [

$$f(x) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{+\infty} e^{izx} dz \int_{-\infty}^{+\infty} f(t) e^{-izt} dt$$

oricare ar fi $x \in \mathbf{R}$.

Demonstrație. În criteriul netezimii pe porțiuni nu se mai face distincție între cazurile de continuitate și discontinuitate în punctul x , folosind ipoteza 3).

$\square$

11. **Notăție.** Datorită importanței ei, clasa funcțiilor care îndeplinesc condițiile 1), 2) și 3) din corolarul 10 se notează $C^1_{\mathbf{C}}(\mathbf{R}^*)$. În particular, condiția 3) este verificată dacă f este continuă.

12. **Observație.** a) În criteriile de mai sus am scris integrala Fourier în formă complexă, dar în mod evident putem pune peste tot integrala în formă reală.

b) Deoarece funcțiile derivabile sunt continue, pentru aceasta se verifică condiția 3) din corolarul 10, deci egalitatea în formula integrală a lui Fourier are loc pentru funcțiile netede și absolut integrabile pe $\mathbf{R}$ (adică din clasa $C^1_{\mathbf{C}}(\mathbf{R}) \cap L^1_{\mathbf{C}}(\mathbf{R})$).

c) Pentru funcții pare, formula integrală a lui Fourier devine

$$\frac{2}{\pi} \int_0^{\infty} \cos zx \, dz \int_0^{\infty} f(t) \cos zt \, dt ,$$

în timp ce pentru funcții impare ea este

$$\frac{2}{\pi} \int_0^{\infty} \sin zx \, dz \int_0^{\infty} f(t) \cos zt \, dt .$$

Aceste formule rezultă din (3) dezvoltând cosinusul diferențelor și ținând cont de paritatea / imparitatea lui f .

P R O B L E M E

§ II. 1.

1

Verificați prin calcul direct că formula integrală a lui

Fourier în formă complexă are loc pentru funcția $f: \mathbf{R} \rightarrow \mathbf{R}$, de valori

$$f(t) = \frac{1}{1+t^2} .$$

Comparați cu calculul pentru integrala Fourier în formă reală.

Indicație. Calculăm mai întâi

$$\int_{-\infty}^{+\infty} \frac{e^{-itz}}{1+t^2} dt = \pi e^{-|z|}.$$

#ntre-adev[r, dac[$z < 0$, aplic`nd teorema reziduurilor pentru conturul $\Gamma_r = [-r, r] \cup C_r$

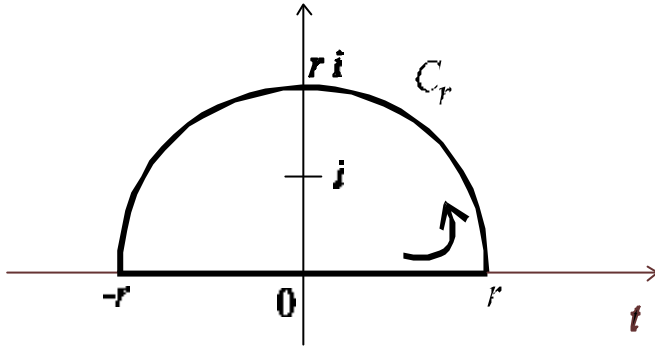

Fig. II.1.2.

]i trec`nd la limit[ c`nd $r \rightarrow \infty$, cu ajutorul lemei lui Jordan pentru integrala pe C_r , oblinem

$$\int_{-\infty}^{+\infty} \frac{e^{-itz}}{1+t^2} dt = 2\pi i \operatorname{Re} z \left(\frac{e^{-itz}}{1+t^2}, i \right) = \pi e^z.$$

Pentru $z > 0$, proced`nd la fel pe $\bar{C}_r \cup [r, -r]$, oblinem

$$\int_{-\infty}^{+\infty} \frac{e^{-itz}}{1+t^2} dt = -2\pi i \operatorname{Re} z \left(\frac{e^{-itz}}{1+t^2}, -i \right) = \pi e^{-z}.$$

R[m`ne s[calcul[m integrala

$$I(x) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{+\infty} \pi e^{-|z|} e^{izx} dz = \int_0^{+\infty} e^{-z} \cos zx dz.$$

Pentru aceasta se integreaz[de dou[ori prin p[rvi]i se obline rela\ia $I(x) = 1 - x^2 I(x)$.

#n concluzie $I(x) = f(x)$, deci se verific[egalitatea

$$f(x) = \frac{1}{2p} \int_{-\infty}^{+\infty} e^{izx} dz \int_{-\infty}^{+\infty} f(t) e^{-izt} dt .$$

Verificarea formulei Fourier @n form[real[necesit[@n esen\i acelea]i calcule, deoarece $\int_{-\infty}^{+\infty} \frac{\cos zt}{1+t^2} dt$ se calculeaz[tot cu ajutorul reziduurilor.

2

Verifica\i prin calcul direct c[formula integral[a lui

Fourier @n form[complex[are loc pentru func\ia $f: \mathbf{R} \rightarrow \mathbf{R}$, de valori

$$f(t) = e^{-t^2} .$$

Deduce\i o metod[de calcul al integralei lui Gauss

$$\int_{-\infty}^{+\infty} e^{-t^2} dt = \sqrt{p} .$$

Indica\ie. Calcul[m mai @nt`i integrala

$$F(z) = \int_{-\infty}^{+\infty} e^{-t^2} e^{-izt} dt = 2 \int_0^{\infty} e^{-t^2} \cos zt dt .$$

Pentru aceasta deriv[m @n raport cu parametrul z , oblin`nd

$$F'(z) = -2 \int_0^{\infty} e^{-t^2} t \sin zt \, dt,$$

iar apoi integrăm prin părți, rezultând astfel că

$$F'(z) = -\frac{1}{2} z F(z).$$

Soluția generală acestei ecuații diferențiale (cu variabile separabile) este

$$F(z) = C e^{-\frac{z^2}{4}}.$$

Presupunând cunoscută integrala lui Gauss, se determină

$$C = F(0) = 2 \int_0^{\infty} e^{-t^2} \, dt = \sqrt{\pi},$$

deci

$$F(z) = \sqrt{\pi} e^{-\frac{z^2}{4}}.$$

Rămâne să calculăm integrala

$$I(x) = \frac{1}{2\sqrt{\pi}} \int_{-\infty}^{+\infty} F(z) e^{izx} \, dz = \frac{1}{2\sqrt{\pi}} \int_{-\infty}^{+\infty} e^{-\frac{z^2}{4}} e^{izx} \, dz.$$

Pentru aceasta repetăm calculele de mai sus pentru integrala

$$\int_{-\infty}^{+\infty} e^{-a t^2} e^{-izt} \, dt = \sqrt{\frac{\pi}{a}} e^{-\frac{z^2}{4a}}.$$

#n concluzie, pentru $a = \frac{1}{4}$, g[sim $I(x) = e^{-x^2}$. Deoarece egalitatea @n formula integral[a lui Fourier este asigurat[de criteriul netezimii, calculele de mai sus permit deducerea valorii integralei lui Gauss (p[str`nd pe  $C$  p`n[@n final, c`nd se determin[valoarea $C = \sqrt{p}$).

3

S[se reprezinte printr-o integral[Fourier func[ia

$$f(x) = \begin{cases} \cos x & \text{dac}[|x| < \frac{p}{2} \\ 0 & \text{dac}[|x| \geq \frac{p}{2} \end{cases}$$

ji s[se deduc[apoi valoarea integralei improprii

$$I = \int_0^{\infty} \frac{\cos \frac{px}{2}}{1-z^2} dz.$$

Indica[ie. Func[ia f @ndepline]te condi[ia criteriului netezimii pe por[iauni, av`nd graficul ca @n fig. II.1.3.

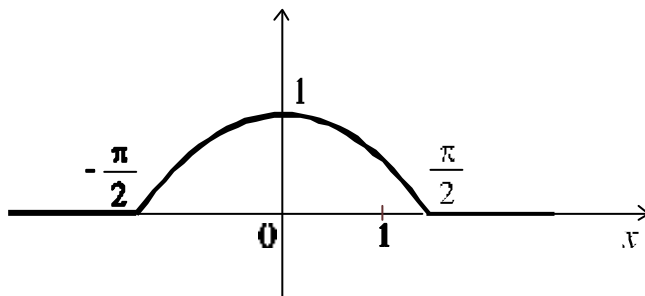

Fig.II.1.3.

Formula lui Fourier pentru funcții pare ne dă

$$f(x) = \frac{2}{\pi} \int_0^{\infty} \cos zx \, dz \int_0^{\infty} f(t) \cos zt \, dz.$$

Răspunsul este calculăm

$$\begin{aligned} \int_0^{\infty} f(t) \cos zt \, dz &= \int_0^{p/2} \cos t \cos zt \, dt = \\ &= \frac{1}{2} \int_0^{p/2} \cos(1+z)t \, dt + \frac{1}{2} \int_0^{p/2} \cos(1-z)t \, dt = \frac{1}{1-z^2} \cos \frac{pz}{2}. \end{aligned}$$

În concluzie, f se reprezintă prin integrala

$$f(x) = \frac{2}{\pi} \int_0^{\infty} \frac{\cos zx}{1-z^2} \cos \frac{pz}{2} \, dz.$$

În particular, pentru $x=0$, găsim $1 = f(0) = \frac{2}{\pi} I$ (cu $z_0=1$

funcția de integrat are o singularitate aparentă).

4

Să se reprezinte funcția

$$f(x) = \begin{cases} \operatorname{semn} x & \text{dacă } |x| \leq 1 \\ 0 & \text{dacă } |x| > 1 \end{cases}$$

printr-o integrală Fourier și se deduce apoi valoarea integralei

$$I = \int_0^{\infty} \frac{\sin u}{u} (1 - \cos u) \, du.$$

Indicație. Conform criteriului netezimii pe porțiuni, avem

$$\frac{2}{P_0} \int_0^{\infty} \sin zx \, dz \int_0^{\infty} f(t) \sin zt \, dt = \begin{cases} f(x) & \text{dac[} x \neq \pm 1, x \neq 0 \\ 0 & \text{dac[} x = 0 \\ \pm \frac{1}{2} & \text{dac[} x = \pm 1 \end{cases}$$

Se calculeaz[

$$\int_0^{\infty} f(t) \sin zt \, dt = \int_0^1 \sin zt \, dt = \frac{1 - \cos z}{z},$$

deci

$$\frac{2}{P_0} \int_0^{\infty} \frac{\sin zx}{z} (1 - \cos z) dz = \begin{cases} \text{semn } x & \text{dac[} |x| < 1 \\ \pm \frac{1}{2} & \text{dac[} x = \pm 1 \\ 0 & \text{dac[} |x| > 1 \end{cases}$$

#n particular, I se obține pentru $x=1$.

5

Se consider[funcția $f: \mathbf{R} \rightarrow \mathbf{R}$, dat[de

$$f(x) = \begin{cases} 0 & \text{dac[} x < 0 \text{ sau } x > \mathbf{a} \\ \frac{1}{2} & \text{dac[} x = 0 \text{ sau } x = \mathbf{a} \\ \frac{1}{2} & \text{dac[} 0 < x < \mathbf{a} \end{cases}$$

unde $\mathbf{a} > 0$ este un num[r fixat. S[se reprezinte f printr-o integral[Fourier]i s[se deduc[valoarea integralei lui Poisson

$$P = \int_0^{\infty} \frac{\sin \mathbf{a}z}{z} dz.$$

Indicație. Pentru f are loc egalitatea

$$f(x) = \frac{1}{2p} \int_{-\infty}^{+\infty} e^{izx} dz \int_{-\infty}^{+\infty} f(t) e^{-izt} dt.$$

Se calculează

$$\int_{-\infty}^{+\infty} f(t) e^{-izt} dt = \int_0^a e^{-izt} dt = \frac{1 - e^{-iza}}{iz},$$

deci

$$f(x) = \frac{1}{2pi} \int_{-\infty}^{+\infty} \frac{e^{izx}}{z} (1 - e^{-iza}) dz.$$

Pentru $x = a$ se găsește

$$\frac{1}{2p} \int_{-\infty}^{+\infty} \frac{1}{z} [\sin az + i(1 - \cos az)] dz = \frac{1}{2},$$

de unde deducem că $P = \frac{p}{2}$.

6

Să se rezolve ecuațiile integrale

$$a) \int_0^{\infty} j(t) \sin zt dt = e^{-z};$$

$$b) \int_0^{\infty} j(u) \cos xu du = \frac{1}{1+x^2};$$

$$c) \int_0^{\infty} j(a) \cos au da = \begin{cases} \frac{p}{2} \cos u & \text{dacă } u \in (0, p) \\ -\frac{p}{4} & \text{dacă } u = p \\ 0 & \text{dacă } u > p, \end{cases}$$

Întindem că pentru j are loc egalitatea în formula lui Fourier.

Indicație. a) În formula lui Fourier pentru funcții impare

$$f(x) = \frac{2}{\pi} \int_0^{\infty} \sin zx \, dz \int_0^{\infty} f(t) \sin zt \, dt$$

înlocuim $\int_0^{\infty} f(t) \sin zt \, dt = e^{-z}$ și găsim

$$f(x) = \frac{2}{\pi} \int_0^{\infty} e^{-z} \sin zx \, dz = \frac{2}{\pi} \frac{x}{1+x^2}.$$

b) Se procedează ca la problema a), folosind formula lui Fourier pentru funcții pare

$$f(t) = \frac{2}{\pi} \int_0^{\infty} \cos tx \, dx \int_0^{\infty} f(u) \cos xu \, du,$$

astfel că rămâne să calculăm

$$f(t) = \frac{2}{\pi} \int_0^{\infty} \frac{\cos tx}{1+x^2} \, dx = \frac{\pi}{2} e^{-t}$$

cu ajutorul teoriei reziduurilor (integrala lui Laplace; vezi și problema 7)

c) $f(x) = \frac{x \sin px}{1-x^2}$, situația fiind ca în cazul b).

7

Folosind egalitatea în formula lui Fourier pentru funcția $f: \mathbf{R} \rightarrow \mathbf{R}$, de valori

$$f(x) = e^{-a|x|} \cos bx, \quad a > 0,$$

deduceți valoarea integralei lui Laplace

$$L = \int_0^{\infty} \frac{\cos z}{z^2 + \mathbf{a}^2} dz .$$

Indicație. Funcția f este absolut integrabilă pe $\mathbf{R}$, netedă pe $\mathbf{R}_+$ și pe $\mathbf{R}_-$, continuă pe $\mathbf{R}$ și pară, deci

$$f(x) = \frac{2}{\pi} \int_0^{\infty} \cos zx dz \int_0^{\infty} f(t) \cos zt dt .$$

Se calculează

$$\begin{aligned} \int_0^{\infty} f(t) \cos zt dt &= \int_0^{\infty} e^{-at} \cos \mathbf{b}t \cos zt dt = \\ &= \frac{1}{2} \int_0^{\infty} e^{-at} \cos(\mathbf{b} + z)t dt + \frac{1}{2} \int_0^{\infty} e^{-at} \cos(z - \mathbf{b})t dt . \end{aligned}$$

Integrând de două ori prin părți, pentru integrala

$$I = \int_0^{\infty} e^{-at} \cos \mathbf{b}t dt$$

se găsește relația $I = \frac{1}{\mathbf{a}} - \frac{\mathbf{b}^2}{\mathbf{a}^2} I$, deci $I = \frac{\mathbf{a}}{\mathbf{a}^2 + \mathbf{b}^2}$.

În concluzie avem

$$\int_0^{\infty} f(t) \cos zt dt = \frac{\mathbf{a}}{2} \left(\frac{1}{\mathbf{a}^2 + (\mathbf{b} + z)^2} + \frac{1}{\mathbf{a}^2 + (z - \mathbf{b})^2} \right) ,$$

deci formula integrală a lui Fourier devine

$$f(x) = \frac{\mathbf{a}}{\mathbf{p}} \int_0^{\infty} \left[\frac{1}{\mathbf{a}^2 + (z + \mathbf{b})^2} + \frac{1}{\mathbf{a}^2 + (z - \mathbf{b})^2} \right] \cos zx \, dz.$$

#n particular, pentru $\mathbf{b} = 0$ g[sim:

$$\frac{2\mathbf{a}}{\mathbf{p}} \int_0^{\infty} \frac{\cos zx}{\mathbf{a}^2 + z^2} \, dz = e^{-\mathbf{a}|x|}$$

iar pentru $x = 1$ deducem $L = \frac{\mathbf{p}}{2\mathbf{a}e^{\mathbf{a}}}$.

8

S[se calculeze integrala

$$I(x) = \int_0^{\infty} u e^{-\frac{u^2}{4}} \sin ux \, du.$$

Indicatie. Scriem formula integral[a lui Fourier pentru func[ia

$$f(x) = x e^{-x^2},$$

adic[

$$x e^{-x^2} = \frac{2}{\mathbf{p}} \int_0^{\infty} \sin ux \, du \int_0^{\infty} t e^{-t^2} \sin tu \, dt.$$

Un calcul direct (prin p[r]i) ne arat[c[

$$\int_0^{\infty} t e^{-t^2} \sin tu \, dt = \frac{u}{2} \int_0^{\infty} e^{-t^2} \cos tu \, dt.$$

Conform celor stabilite @n problema 2, avem

$$\int_0^{\infty} e^{-t^2} \cos tu \, dt = \frac{\sqrt{p}}{2} e^{-\frac{u^2}{4}},$$

deci

$$\int_0^{\infty} t e^{-t^2} \sin tu \, dt = \frac{\sqrt{p}}{4} u e^{-\frac{u^2}{4}}.$$

Revenind  formula lui Fourier, oblinem

$$x e^{-x^2} = \frac{1}{2\sqrt{p}} \int_0^{\infty} u \sin ux e^{-\frac{u^2}{4}} \, du,$$

adic $I(x) = 2x\sqrt{p} e^{-x^2}$.

§2. Transformata Fourier

Pe parcursul primei p[rii a acestui paragraf vom considera numai func\ii pentru care are loc egalitatea  formula integral[a lui Fourier, ca de exemplu func\ii integrabile pe $\mathbf{R}$, netede pe por\iuni, pentru care $f(x) = \frac{1}{2}[f(x+0) + f(x-0)]$  orice punct $x \in \mathbf{R}$, adic[func\ii din $C_c^1(\mathbf{R}^*)$ sau  particular din $L_c^1(\mathbf{R}) \cap C_c^1(\mathbf{R})$. Aceast[formul[va fi utilizat[ diferitele ei forme (vezi §1):

- Forma complex[

$$f(x) = \frac{1}{2p} \int_{-\infty}^{+\infty} e^{izx} \, dz \int_{-\infty}^{+\infty} f(t) e^{-izt} \, dt \quad (1)$$

- Forma real[

$$f(x) = \frac{1}{2P} \int_{-\infty}^{+\infty} dz \int_{-\infty}^{+\infty} f(t) \cos z(x-t) dt \quad (2)$$

- Forma @n cos (pentru f par[)

$$f(x) = \frac{2}{P} \int_0^{+\infty} \cos zx dz \int_0^{+\infty} f(t) \cos zt dt \quad (3)$$

- Forma @n sin (pentru f impar[)

$$f(x) = \frac{2}{P} \int_0^{+\infty} \sin zx dz \int_0^{+\infty} f(t) \sin zt dt . \quad (4)$$

Acestor formule le vom da o nou[interpretare pe baza urm[toarei observa[ii fundamentale:

1. **Observa[ie.** #n fiecare din formulele (1)-(4) avem de calculat dou[integrale. Prin calculul primeia (a 2-a scris[) se trece de la func[ia f la o alt[func[ie @n variabil[z , ca apoi prin calculul celei de a 2-a (prima scris[) s[ne @ntoarcem la f .

Transformatele Fourier sunt tocmai aceste treceri de la o func[ie la alta realizate prin calculul c`te unei integrale, fapt precizat riguros de urm[toarea defini[ie:

2. **Defini[ie.** Se nume[te **transformata Fourier complex[** a lui f func[ia $F: \mathbf{R} \rightarrow \mathbf{C}$, dat[de formula

$$F(z) = \frac{1}{\sqrt{2P}} \int_{-\infty}^{+\infty} f(t) e^{-izt} dt \quad (1')$$

Notăm $F = F(f)$, unde F este **transformata Fourier complexă** ca operator între spații de funcții.

Formula (1), care se scrie acum sub forma

$$f(x) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \int_{-\infty}^{+\infty} F(z) e^{izx} dz \quad (1'')$$

definiți **transformata Fourier inversă** (în formă complexă).

Pentru aceasta notăm

$$f = F^{-1}(F).$$

Dacă f este o funcție pară, atunci definim **transformata cosinus** a lui f prin formula

$$F(z) = \sqrt{\frac{2}{\pi}} \int_0^{\infty} f(t) \cos zt dt \quad (3')$$

și notăm $F = C(f)$. Operatorul C se numește **transformare cosinus**.

Formula ce rezultă din (3), adică

$$f(x) = \sqrt{\frac{2}{\pi}} \int_0^{\infty} F(z) \cos zx dz \quad (3'')$$

definiți **transformata cosinus inversă**, pentru care notăm $f = C^{-1}(F)$.

În sfârșit, dacă f este impară, atunci definim **transformata sinus** prin formula

$$F(z) = \sqrt{\frac{2}{p}} \int_0^{\infty} f(t) \sin zt \, dt \quad (4')$$

Îi notăm $F = S(f)$, unde S este **operatorul transformatei sin.**

Formula (4) devine

$$f(x) = \sqrt{\frac{2}{p}} \int_0^{\infty} F(z) \sin zx \, dz \quad (4'')$$

Îi definim **transformata sin inversă**, notată $f = S^{-1}(F)$.

Funcția f se numește **original** iar F se numește **image**.

3. **Observație.** Deosebirea între transformatele Fourier directe și inverse F^{-1} se reflectă în semnul exponentului de sub integralele respective. În cazul funcțiilor pare, respectiv impare, se vede cu ușurință că $C = C^{-1}$ și $S = S^{-1}$.

Studiul transformatei Fourier constă în stabilirea proprietăților imaginii F , precum și ale operatorului F . În acest paragraf vom prezenta doar câteva dintre aceste proprietăți; ele de obicei sunt în detalii studiate pentru transformata Laplace (vezi [9], [29], etc.)

$$F(p) = \int_0^{\infty} e^{-pt} f(t) \, dt$$

care extinde transformata Fourier în sensul că în loc de variabila pur imaginară $-iz$, coeficientul lui t la exponențială este numărul complex $p = s + is$.

4. **Teorem**[. Imaginea $F: \mathbf{R} \rightarrow \mathbf{C}$ prin transformata Fourier are urm[toarele propriet[li:

- a) este continu[pe $\mathbf{R}$
- b) este m[rginit[pe $\mathbf{R}$
- c) are limita 0 la $\pm\infty$.

Demonstra[ie. Prin ipotez[$F = F(f)$, unde, a]a cum am convenit de la [nceputul paragrafului, $f: \mathbf{R} \rightarrow \mathbf{R}$ este absolut integrabil[pe $\mathbf{R}$, neted[pe por[uni]i continu[. Deoarece $|e^{-izt} f(t)| \leq |f(t)|$, rezult[c[ ]i $e^{-izt} f(t)$ este absolut integrabil[pe $\mathbf{R}$, deci F este definit[pentru orice $z \in \mathbf{R}$. Continuitatea lui F este o consecin[a teoremei de trecere la limit[[n raport cu un parametru sub semnul integralei. M[rginirea rezult[din rela[ile

$$|F(z)| \leq \frac{1}{\sqrt{2p}} \int_{-\infty}^{+\infty} |e^{-izt} f(t)| dt \leq \frac{1}{\sqrt{2p}} \int_{-\infty}^{+\infty} |f(t)| dt < \infty.$$

Proprietatea c) rezult[din lema lui Riemann descompun[nd

$$e^{-izt} = \cos zt - i \sin zt. \quad \square$$

Proprietatea fundamental[a operatorului F este

5. **Teorem**[. Operatorul F este $\mathbf{R}$ - liniar.

Demonstra[ie. Rela[ia

$$F(\mathbf{a}f + \mathbf{b}g) = \mathbf{a}F(f) + \mathbf{b}F(g)$$

este adev[rat[deoarece [n orice punct $z \in \mathbf{R}$ avem

$$\begin{aligned} & \frac{1}{\sqrt{2p}} \int_{-\infty}^{+\infty} [\mathbf{a} f(t) + \mathbf{b} g(t)] e^{-izt} dt = \\ & = \frac{\mathbf{a}}{\sqrt{2p}} \int_{-\infty}^{+\infty} f(t) e^{-izt} dt + \frac{\mathbf{b}}{\sqrt{2p}} \int_{-\infty}^{+\infty} g(t) e^{-izt} dt \end{aligned}$$

☞ baza liniarității integralei. □

Desigur, proprietățile similare au operatorii $\mathbb{C}$ și $\mathbb{S}$.

6. **Teoremă**. (Proprietățile **algebrice** ale transformatei Fourier). *Dacă $F = \mathcal{F}(f)$, atunci*

a) pentru $g(t) = f(kt)$ avem $F(g)(z) = \frac{1}{|k|} F\left(\frac{z}{k}\right)$,

oricare ar fi $k \in \mathbb{R} \setminus \{0\}$ (formula **asemănării** sau **schimbării de scală**)

b) pentru $g(t) = f(t + t_0)$ avem $F(g)(z) = e^{it_0 z} F(z)$ oricare ar fi $t_0 \in \mathbb{R}$ (formula **antîrzierii / anticipării**)

c) pentru $g(t) = e^{ita} f(t)$ avem $F(g)(z) = F(z - a)$ oricare ar fi $a \in \mathbb{R}$ (formula **deplasării**).

Demonstrațiile sunt simple, directe, și le lăsați seama cititorului (de altfel ele se regăsesc la transformata Laplace).

7. **Teoremă** (proprietățile **analitice** ale transformatei Fourier). *Fie $f \in L^1_{\mathbb{C}}(\mathbb{R}) \cap C^1_{\mathbb{C}}(\mathbb{R})$ și $F = \mathcal{F}(f)$. Atunci*

a) *dacă pentru orice $k \in \mathbb{N}$, $0 \leq k \leq n$ există $f^{(k)}$ și avem $f^{(k)} \in L^1_{\mathbb{C}}(\mathbb{R}) \cap C^1_{\mathbb{C}}(\mathbb{R})$, atunci*

$$F(f^{(n)})(z) = (iz)^n F(z)$$

(formula de **derivare a originalului**)

b) dac[pentru $g_k(t) = t^k f(t)$ avem $g_k \in L^1_{\mathbf{C}}(\mathbf{R}) \cap C^1_{\mathbf{C}}(\mathbf{R})$ pentru toti $0 \leq k \leq n$, atunci F este de n ori derivabil[ ]i avem:

$$F(g_n) = i^n F^{(n)}$$

(formula de **derivare a imaginii**)

c) func[ia $h: \mathbf{R} \rightarrow \mathbf{C}$, definit[prin

$$h(t) = \int_{-\infty}^t f(q) dq$$

este de clas[$C^1_{\mathbf{C}}(\mathbf{R})$]i dac[@ plus $g \in L^1_{\mathbf{C}}(\mathbf{R})$, atunci

$$F(h)(z) = \frac{1}{iz} F(z)$$

(formula de **integrare a originalului**)

Demonstratie. a) Raion[am prin induc[ie dup[$n \in \mathbf{N}$.

Pentru $n = 1$ se integreaz[prin p[ri @

$$F(f')(z) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \int_{-\infty}^{+\infty} e^{-izt} f'(z) dt$$

]i se vine cont c[func[ia integrabile pe $\mathbf{R}$ au limita 0 la $\pm \infty$.

Trecerea de la n la $n+1$ se bazeaz[tot pe o integrare prin p[ri.

b) Faptul c[g_k este neted[face posibil[derivarea @ raport cu parametrul z sub integrala care d[pe F .

c) #n particular f este continu[, deci h este o primitiv[a lui f . Se aplic[proprietatea a) func[iei h pentru $n = 1$.

□

8. **Observatii**. Dac[ne intereseaz[numai trecerea

$$f \xrightarrow{F} F$$

nu]i inversa F^{-1} , sau egalitatea \(\mathfrak{a}\) formula lui Fourier, putem considera operatorul F^{-1}]i pe spa]ii mai convenabile, cum ar fi spa]iile de func]ii cu suport compact :

$$C_c^0(\mathbf{R}_c) = \{f \in C_c^0(\mathbf{R}) : \exists K \subset \mathbf{R} \text{ compact}, a. \forall t \notin K \Rightarrow f(t) = 0\},$$

sau

$$C_c^1(\mathbf{R}_c) = \{f \in C_c^1(\mathbf{R}) : \exists K \subset \mathbf{R} \text{ compact}, a. \forall t \notin K \Rightarrow f(t) = 0\}.$$

Men]ion[m c] prin **suportul** unei func]ii $f: \mathbf{R} \rightarrow \mathbf{C}$ \(\mathfrak{a}\) alegem mul]imea (\(\mathfrak{a}\)chis[)

$$\text{supp } f = \overline{\{x \in \mathbf{R} : f(x) \neq 0\}}.$$

D[m mai jos c`teva propriet[ ]i specifice acestui cadru.

9. **Teorem[**. (Transformata **produsului de convolu]ie**)
 Dac[$f, g \in C_c^0(\mathbf{R}_c)$ au transformatele $F = F(f)$]i $G = F(g)$, atunci $h: \mathbf{R} \rightarrow \mathbf{C}$, definit[prin

$$h(t) = \int_{-\infty}^{+\infty} f(\mathbf{q})g(t - \mathbf{q})d\mathbf{q}$$

este]i ea \(\mathfrak{a}\) clasa $C_c^0(\mathbf{R}_c)$]i avem

$$F(h) = \sqrt{2\mathbf{p}} \cdot F \cdot G$$

Func]ia h se nume]te **produsul de convolu]ie** al lui f]i g ,]i se noteaz[$h = f * g$ ($= g * f$).

Demonstralie . Integralele care dau pe F, G]i h se realizeaz[pe compacte. #n particular deducem c[h are suport

compact și este continuu]. Transformata $F(h)$ este o integrală dublă

$$F(h)(z) = \frac{1}{\sqrt{2p}} \int_{-\infty}^{+\infty} \int_{-\infty}^{+\infty} e^{-izt} f(\mathbf{q}) g(t - \mathbf{q}) dt d\mathbf{t}.$$

Schimbând variabila $t \rightarrow \mathbf{t} = t - \mathbf{q}$, se evidențiază un produs de două integrale, adică

$$F(h)(z) = \frac{1}{\sqrt{2p}} \int_{-\infty}^{+\infty} e^{-izq} f(\mathbf{q}) d\mathbf{q} \int_{-\infty}^{+\infty} e^{-izt} g(\mathbf{t}) dt$$

unde recunoaștem

$$F(h)(z) = \sqrt{2p} F(z) G(z).$$

unde $z \in \mathbf{R}$ este arbitrar. □

10. **Observație.** Teorema de mai sus arată că produsul de convoluție este cel pe care transformata Fourier îl "duce" în produsul obișnuit al imaginilor, în timp ce exemple simple arată că produsul obișnuit al originalelor nu are această proprietate (spre deosebire de adunare, sau înmulțire cu scalari). Pentru a da un răspuns complet, menționăm că produsul fg este transformat de F într-un "produs de convoluție" al imaginilor, definit prin

$$(F * G)(z) = \int_{-\infty}^{+\infty} F(\mathbf{x}) G(z - \mathbf{x}) d\mathbf{x}.$$

Pentru aceasta este nevoie să ne plasăm într-un spațiu de funcții unde are loc egalitatea în formula lui Fourier și să scriem transformata Fourier inversă

$$f(x) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \int_{-\infty}^{+\infty} e^{izx} F(z) dz$$

Dacă amplificăm cu $g(x)$ obținem

$$(fg)(x) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \int_{-\infty}^{+\infty} F(z) e^{izx} g(x) dz$$

---

unde observăm că

$$e^{izx} g(x) = \mathcal{F}^{-1}(G(\mathbf{q} - z))(x) =$$

$$= \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \int_{-\infty}^{+\infty} e^{ixq} G(\mathbf{q} - z) dq$$

În concluzie, avem

$$(fg)(x) = \frac{1}{2\pi} \iint_{\mathbb{R}^2} F(z) e^{ixq} G(\mathbf{q} - z) dq dz =$$

$$= \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \int_{-\infty}^{+\infty} e^{ixq} \left[\frac{1}{\sqrt{2\pi}} (F * G)(\mathbf{q}) \right] dq =$$

$$\mathcal{F}^{-1} \left[\frac{1}{\sqrt{2\pi}} F * G \right] (x).$$

Menționăm că transformata Laplace are proprietăți similare față de produsul de convoluție.

Considerarea spațiului $C_c^0(\mathbf{R}_c)$ este utilă în stabilirea formulelor lui Parseval, pe care le dăm mai jos, deși acestea sunt valabile și în spații mai largi, ca $L_c^1(\mathbf{R}) \cap C_c^0(\mathbf{R})$.

11. Teoremă. (Prima formulă a lui Parseval). *Pentru orice funcție $f \in C_c^0(\mathbf{R}_c)$, care are transformata Fourier $F = F(f)$, avem*

$$\int_{-\infty}^{+\infty} |f(t)|^2 dt = \int_{-\infty}^{+\infty} |F(z)|^2 dz.$$

Demonstrație. Scriem formula

$$F(f * g) = \sqrt{2\pi} F \cdot G,$$

stabilită în teorema 9, cu ajutorul lui F^{-1} , adică

$$(f * g)(x) = \int_{-\infty}^{+\infty} F(z)G(z)e^{izx} dz.$$

#nlocuind $(f * g)(x) = \int_{-\infty}^{+\infty} f(\mathbf{q})g(x - \mathbf{q}) d\mathbf{q}$, pentru $x=0$

obținem

$$\int_{-\infty}^{+\infty} f(\mathbf{q})g(-\mathbf{q}) d\mathbf{q} = \int_{-\infty}^{+\infty} F(z)G(z) dz.$$

#n această formulă, valabilă pentru orice $f, g \in C_c^0(\mathbf{R}_c)$, și luăm $g(\mathbf{q}) = \overline{f(-\mathbf{q})}$; atunci $G(z) = \overline{F(z)}$, ceea ce duce la

egalitatea c[utat[.

□

12. **Interpretarea fizic[.** A]a cum am mai spus, func]ia $F = F(f)$ reprezint[**spectrul continuu** al semnalului f . Dac[$f(t)$ reprezint[intensitatea curentului electric la momentul t intr-un circuit cu rezisten[1 ohm, atunci $\int_{-\infty}^{+\infty} |f(t)|^2 dt$ reprezint[energia total[(pe @ntreaga existen[ ]) degajat[de circuit. Pe de alt[parte, func]ia $|F(z)|^2$ caracterizeaz[reparti]ia energiei pe spectrul semnalului, fapt pentru care se]i nume]te **caracteristica spectral[energetic[** a lui f . #n consecin[putem spune c[prima formul[a lui Parseval statueaz[conservarea energiei prin trecerea de reprezentare @n amplitudine f , la reprezentarea spectral[F .

O consecin[important[a formulei lui Parseval, cu aplica]ii @n fizic[, este urm[toarea:

13. **Teorem[** (rela]ia de incertitudine). *Fie $f \in C_{\mathbf{R}}^1(\mathbf{R}_c)$ o func]ie neted[(cu f' continu[ ])]i cu suport compact, pentru care*

$$\int_{-\infty}^{+\infty} f^2(t) dt = 1.$$

Dac[$F = F(f)$, atunci

$$\left[\int_{-\infty}^{+\infty} t^2 f^2(t) dt \right] \left[\int_{-\infty}^{+\infty} z^2 |F(z)|^2 dz \right] \geq \frac{1}{4}.$$

Demonstratie. S[calcul[m integrala

$$I(\mathbf{a}) = \int_{-\infty}^{+\infty} [\mathbf{a}f(t) + f'(t)]^2 dt =$$

$$= \mathbf{a}^2 \int_{-\infty}^{+\infty} t^2 f^2(t) dt + 2\mathbf{a} \int_{-\infty}^{+\infty} t \cdot f(t) f'(t) dt + \int_{-\infty}^{+\infty} f'^2(t) dt.$$

Integr`nd prin p[ar]ti oblinem

$$\int_{-\infty}^{+\infty} t \cdot f(t) f'(t) dt = \frac{1}{2} t \cdot f^2(t) \Big|_{-\infty}^{\infty} - \frac{1}{2} \int_{-\infty}^{+\infty} f^2(t) dt = -\frac{1}{2},$$

deoarece f este cu suport compact.

Pe de alt[ur] parte, $F'(z) = izF(z)$, deci conform primei formule a lui Parseval (teorema 11 aplicat[ur] lui f') avem:

$$\int_{-\infty}^{+\infty} f'^2(t) dt = \int_{-\infty}^{+\infty} z^2 |F(z)|^2 dz.$$

#n concluzie trinomul

$$I(\mathbf{a}) = \mathbf{a}^2 \int_{-\infty}^{+\infty} t^2 f^2(t) dt - \mathbf{a} + \int_{-\infty}^{+\infty} z^2 |F(z)|^2 dz$$

este pozitiv pentru orice $\mathbf{a} \in \mathbf{R}$. Inegalitatea enun[at] se obline scriind c[el] discriminantului acestui trinom este negativ.

□

14. **Interpretarea fizic[.** Cu c`^t suportul lui f este mai concentrat @ jurul originii, valorile mari ale acestuia, care apar deoarece $\int f^2 = 1$, sunt anulate de factorul t^2 , deci integrala $\int_{-\infty}^{+\infty} t^2 f^2(t) dt$ este mic[. #n consecin\ [$\int_{-\infty}^{+\infty} z^2 |F(z)|^2 dz$ trebuie s[fie mare, adic[spectrul F trebuie s[con\in[multe frecven\@alte.

15. **Teorem[** (A doua formul[a lui Parseval). *Fie $f, g \in L^1_c(\mathbf{R}) \cap C^0_c(\mathbf{R})$ Ji $F = F(f), G = F(g)$. Atunci*

$$\int_{-\infty}^{+\infty} F(q)g(q) dq = \int_{-\infty}^{+\infty} G(t)f(t) dt.$$

Demonstratie. Dac[$f, g \in C^0_c(\mathbf{R}_c)$ formula este imediat[@ urma schimb[rrii de ordinii de integrare @ntr-o integral[dubl[pe un produs cartezian de compacte. Vom reduce cazul mai general, c`nd $f, g \in L^1_c(\mathbf{R}) \cap C^0_c(\mathbf{R})$, la acesta, folosind o func\ie ajut[toare $j: \mathbf{R} \rightarrow \mathbf{R}$, definit[prin:

$$j(x) = \begin{cases} 1 & \text{pentru } x \in (-1, +1) \\ 0 & \text{pentru } x \notin K \\ y(x) & \text{pentru } x \in K \setminus (-1, +1), \end{cases}$$

unde $(-1, +1) \subset K = \text{compact din } \mathbf{R}$, iar y este o func\ie continu[, astfel @c`^t Ji j s[fie continu[(vezi fig.II.2.1).

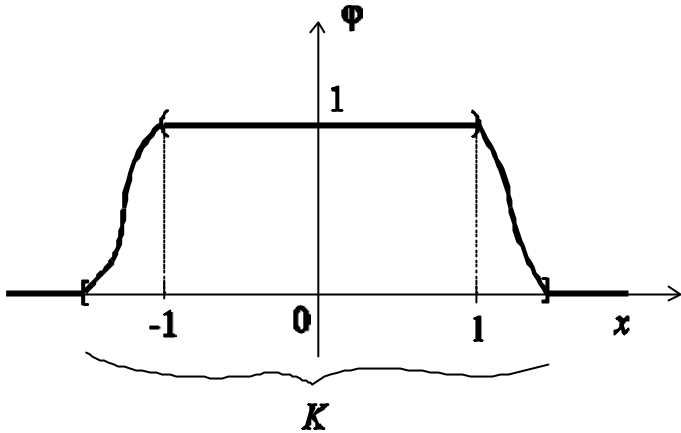

Fig. II.2.1.

Dacă notăm $f_\epsilon(x) = f(x)j(\epsilon x)$ se vede că $f_\epsilon \in C_c^0(\mathbf{R}_c)$, oricare ar fi $\epsilon > 0$, deci pentru $F_\epsilon = F(f_\epsilon)$ și $G_\epsilon = F(g_\epsilon)$ avem

$$\int_{-\infty}^{+\infty} F_\epsilon(q)g_\epsilon(q)dq = \int_{-\infty}^{+\infty} G_\epsilon(t)f_\epsilon(t)dt.$$

În această formulă vom trece la limită când $\epsilon \rightarrow 0$, operații ce nu alterează egalitatea deoarece

$$\lim_{\epsilon \rightarrow 0} f_\epsilon \stackrel{a.u.}{=} f, \quad \lim_{\epsilon \rightarrow 0} g_\epsilon \stackrel{a.u.}{=} g,$$

$$\lim_{\epsilon \rightarrow 0} F_\epsilon \stackrel{u}{=} F, \quad \lim_{\epsilon \rightarrow 0} G_\epsilon \stackrel{u}{=} G.$$

Integrabilitatea limitelor Fg și Gf rezultă din integrabilitatea lui g și egala m[ăsurare a familiei $\{F_\epsilon: \epsilon > 0\}$, adică

$$|F_e(z)| \leq \frac{1}{\sqrt{2p}} \int_{-\infty}^{+\infty} |e^{izt} f_e(t)| dt \leq \frac{1}{\sqrt{2p}} \int_{-\infty}^{+\infty} |f_e(t)| dt \leq \frac{1}{\sqrt{2p}} \int_{-\infty}^{+\infty} |f(t)| dt$$

respectiv din integrabilitatea lui f și egala m[rginire a familiei $\{G_e: e > 0\}$. $\square$

Dintre consecințele importante ale celei de a doua formule a lui Parseval menționăm un criteriu util în stabilirea egalității în formula lui Fourier pe o clasă de funcții continue:

16. Teoremă (criteriu de inversabilitate a transformatei Fourier). Fie $f \in L^1_{\mathbb{C}}(\mathbf{R}) \cap C^0_{\mathbb{C}}(\mathbf{R})$ și $F = F(f)$. Dacă și $F \in L^1_{\mathbb{C}}(\mathbf{R})$, atunci

$$f = F^{-1}(F),$$

adică pentru orice $x \in \mathbf{R}$ avem:

$$f(x) = \frac{1}{2p} \int_{-\infty}^{+\infty} e^{izx} dz \int_{-\infty}^{+\infty} f(t) e^{-izt} dt.$$

Demonstrație. Vom scrie formula lui Parseval pentru perechea f, g unde $g: \mathbf{R} \rightarrow \mathbf{R}$ are valorile $g(x) = e^{-\frac{e^2}{2} x^2}$, $e > 0$ fiind un număr fixat. Se calculează (ca în problema 2, §II.1, sau folosind formula schimbării de scală)

$$G(z) = F(g)(z) = \frac{1}{e} e^{-\frac{z^2}{2e^2}}$$

și deci avem (conform formulei lui Parseval)

$$\int_{-\infty}^{+\infty} F(\mathbf{q}) e^{-\frac{e^2 \mathbf{q}^2}{2}} d\mathbf{q} = \frac{1}{e} \int_{-\infty}^{+\infty} e^{-\frac{x^2}{2e^2}} f(x) dx.$$

#n acest[egalitate vom trece la limit[folosind rela\iile

$$\lim_{e \rightarrow 0} \int_{-\infty}^{+\infty} F(\mathbf{q}) e^{-\frac{e^2 \mathbf{q}^2}{2}} d\mathbf{q} = \int_{-\infty}^{+\infty} F(\mathbf{q}) d\mathbf{q}$$

]i

$$\lim_{e \rightarrow 0} \frac{1}{e} \int_{-\infty}^{+\infty} e^{-\frac{x^2}{2e^2}} f(x) dx = f(0) \cdot \sqrt{2\pi}.$$

Pentru a justifica aceste limite prin trecerea la limit[sub semnul integralei s[observ[m c[dac[pentru o familie de func\ii $\Phi_a: (a, b) \rightarrow \mathbf{R}$ avem $\Phi \stackrel{a.u.}{=} \lim_{a \rightarrow a_0} \Phi_a$]i exist[$\gamma \in L^1_{\mathbf{C}}(\mathbf{R}) \cap C^0_{\mathbf{C}}(\mathbf{R})$ astfel $\forall \epsilon > 0 \exists \delta > 0$, atunci

$$\lim_{a \rightarrow a_0} \int_a^b \Phi_a(x) dx = \int_a^b \Phi(x) dx.$$

Cu acest rezultat ajutor prima limit[este evident[. Pentru a o stabili pe cea de a doua s[descompunem pe f n forma

$$f = (1 - \mathbf{j})f + \mathbf{j}f,$$

unde $\mathbf{j}$ este func\ia ajutor din demonstra\ia formulei lui Parseval. #n acest[descompunere func\ia $f_1 = (1 - \mathbf{j})f$ se

anulează în intervalul $(-1, +1)$, iar $f_2 = \mathbf{j} f$ se anulează în afara acestui interval. Deoarece

$$\left| \frac{1}{\mathbf{e}} \int_{-\infty}^{+\infty} e^{-\frac{x^2}{2\mathbf{e}^2}} f_1(x) dx \right| \leq \frac{1}{\mathbf{e}} e^{-\frac{1}{2\mathbf{e}^2}} \int_{-\infty}^{+\infty} f_1(x) dx \xrightarrow{\mathbf{e} \rightarrow 0} 0,$$

rezultă că se verifică relația enunțată, adică:

$$\lim_{\mathbf{e} \rightarrow 0} \frac{1}{\mathbf{e}} \int_{-\infty}^{+\infty} e^{-\frac{x^2}{2\mathbf{e}^2}} f_1(x) dx = 0 = 2\mathbf{p} f_1(0).$$

Procedând asemănător cu f_2 găsim (după schimbarea de variabilă $x = \mathbf{e}u$):

$$\frac{1}{\mathbf{e}} \int_{-\infty}^{+\infty} e^{-\frac{x^2}{2\mathbf{e}^2}} f_2(x) dx = \int_{-\infty}^{+\infty} e^{-\frac{u^2}{2}} f_2(\mathbf{e}u) du$$

deci

$$\lim_{\mathbf{e} \rightarrow 0} \frac{1}{\mathbf{e}} \int_{-\infty}^{+\infty} e^{-\frac{x^2}{2\mathbf{e}^2}} f_2(x) dx = f_2(0) \int_{-\infty}^{+\infty} e^{-\frac{u^2}{2}} du =$$

$$\underline{\underline{\sqrt{2\mathbf{p}} f_2(0) = \sqrt{2\mathbf{p}} f(0)}}.$$

În concluzie, prin trecerea la limită obținem:

$$\int_{-\infty}^{+\infty} F(\mathbf{q}) d\mathbf{q} = \sqrt{2\mathbf{p}} f(0).$$

S[aplic[m acest rezultat func[iei $h(x) = f(x + t)$, cu $t \in \mathbf{R}$ arbitrar, pentru care (conform teoremei 6)

$$F(h)(z) = e^{izt} F(z).$$

Astfel ob[inem

$$\int_{-\infty}^{+\infty} e^{itq} F(q) dq = \sqrt{2p} h(0) = \sqrt{2p} f(t)$$

ceea ce demonstreaz[teorema.

□

Un alt cadru de tratare a transformatei Fourier, frecvent [nt`lnit [n literatur[, este cel al spa[ului  $S$  al lui Laurent Schwartz. #n [nceierea acestui paragraf vom prezenta c`teva aspecte specifice acestui caz (vezi [4], etc.).

17. Defini[ie. Spunem despre func[ia $f: \mathbf{R} \rightarrow \mathbf{C}$ c[este **rapid descresc[toare** dac[ea este infinit derivabil[ ]i pentru orice $p, q \in \mathbf{N}$, func[ile $f_{pq}: \mathbf{R} \rightarrow \mathbf{C}$, definite prin $f_{pq}(x) = x^p f^{(q)}(x)$, sunt m[rginite. Mul[imea tuturor acestor func[ii formeaz[clasa S (a lui Schwartz).

18. Exemple. Exemplele cele mai frecvent utilizate sunt deduse din func[ia $f(t) = e^{-t^2}$. Alte exemple se pot obline deriv`nd func[ii din S , sau [nmul[indu-le cu polinoame. De asemenea, faptul c[S este spa[iu liniar poate fi folosit [n producerea de exemple.

Deoarece func[iiilor din clasa S li se impun unele condi[ii, aceast[clas[este relativ restr`ns[, a]a cum arat[ ]i urm[toarea:

19. Propoz[ie. $S \subset C_c^\infty(\mathbf{R}) \cap L_c^1(\mathbf{R}) \cap L_c^2(\mathbf{R})$.

Demonstratie. $S \subset C_c^\infty(\mathbf{R})$ prin definiție. Din $|x^2 f(x)| \leq M$ rezultă $|f(x)| \leq \frac{M}{x^2}$, unde $\frac{1}{x^2}$ este integrabil pe $\mathbf{R}$. Criteriul comparației pentru integralele improprii arată că $|f|$ este integrabil, adică $f \in L^1(\mathbf{R})$.

#n mod absolut analog, din $|x^4 f^2(x)| \leq M$ deducem că $|f|^2$ este integrabil pe $\mathbf{R}$, adică $f \in L^2(\mathbf{R})$.

□

20. Propoziție. Pentru funcțiile rapid descrescătoare avem egalitate în formula integrală a lui Fourier, adică

$$f(x) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{+\infty} e^{izx} dz \int_{-\infty}^{+\infty} f(t) e^{-izt} dt.$$

Demonstratie. Deoarece $S \subset C_c^1(\mathbf{R}) \cap L^1(\mathbf{R})$ putem aplica criteriul netezimii. □

O proprietate remarcabilă a spațiului S este faptul că transformata Fourier aplică acest spațiu în el însuși, lucru foarte important atunci când vrem să iterăm transformata F .

21. Teoremă. Pentru orice $f \in S$ avem $F = F^{-1}(f) \in S$.

Demonstratie. Folosind proprietățile analitice ale transformatei Fourier deducem că F este derivabil și

$$F' = -iF^{-1}(tf(t)),$$

iar pe de altă parte

$$zF(z) = \frac{1}{i} F^{-1}(f')(z)$$

deci $zF(z)$ este mărginit. Repetând acest raționament rezultă că F are orice derivată (care este tot în S) iar $z^p F^{(q)}(z)$ este

m[rginit[pentru orice $p, q \in \mathbf{N}$.

□

22. **Observații**. Pentru a vedea câteva rezultate teoretice care au o mare aplicabilitate în tehnic[recomand[m lucrarea [4].

Spre exemplificare, aici vom reproduce doar unul dintre aceste rezultate, cunoscut ca teorema de e]antionare WKS, dup[numele a trei matematicieni care au fundamentat-o]i iau dat aplicațiile de baz[,]i anume Whittacker (1915), Kotelnikov (1933)]i Shannon (1948). #n esen\[aceast[teorem[permite reconstituirea unui semnal continuu f dintr-o e]antionare a acestuia în ipoteza c[transformata sa Fourier are suport compact, adic[f are o band[de frecven\[m[rginit[, a]a cum se înțmpl[de obicei în practic[.

Din punct de vedere al calculului este util s[folosim o funcție specific[, $sa: \mathbf{R} \rightarrow \mathbf{R}$, numit[**sinus atenuat**]i definit[prin :

$$sa\ x = \begin{cases} \frac{\sin x}{x} & \text{dac[} x \neq 0 \\ 1 & \text{dac[} x = 0 \end{cases}$$

Ea este o transformat[Fourier, cum se vede în

23. **Exemplu**. Transformata Fourier a funcției

$$f(x) = \begin{cases} 1 & \text{dac[} |x| \leq b \\ 0 & \text{dac[} |x| > b \end{cases}$$

este $F(z) = \sqrt{\frac{2}{p}} \cdot b \cdot \text{sa}(bz)$.

#ntradev[r, particulariz`nd formula general[oblinem

$$F(z) = \frac{1}{\sqrt{2p}} \int_{-b}^{+b} e^{-izt} dt = \frac{1}{\sqrt{2p}} \frac{-1}{iz} [e^{-izb} - e^{izb}] = \frac{1}{\sqrt{2p}} \frac{2}{z} \frac{e^{izb} - e^{-izb}}{2i}$$

unde recunoa]tem formula lui Euler pentru sin.

24 . **Teorem[** . Fie $f \in L^1_c(\mathbf{R}) \cap C^0_c(\mathbf{R})$]i $F = \sqrt{2p} \cdot F(f)$. Dac[$\text{supp } F \subseteq [-b, b]$, pentru un $b > 0$, atunci din e]antionarea lui f cu pasul $T = \frac{p}{b}$ se poate reconstitui f conform formulei

$$f(t) = \sum_{n \in \mathbf{Z}} f(nT) \text{sa}(b(t - nT)).$$

Demonstratie. S[consider[m restric]ia lui F la $[-b, b]$, unde ea este nenul[ ]i s[o prelungim pe aceasta prin periodicitate, cu perioada $2b$. Seria Fourier complex[ata]at[acesteia va da

$$F(z) = \sum_{k \in \mathbf{Z}} c_k e^{ikTz}$$

pentru orice $|z| < b$ datorit[continuit[ ]ii lui F . Pentru coeficien]ii Fourier din aceast[serie avem

$$c_k = \frac{1}{2b} \int_{-b}^{+b} F(z) e^{-ikTz} dz = \frac{1}{2b} \int_{-\infty}^{+\infty} F(z) e^{-ikTz} dz = \frac{p}{b} f(-kT)$$

deoarece conform teoremei 16 are loc egalitatea și formula lui Fourier pentru f . În consecință înlocuind $k = -n$ în seria lui F , se obține

$$F(z) = T \sum_{n \in \mathbf{Z}} f(nt) e^{-inTz}.$$

Cu această expresie a lui F , formula lui Fourier pentru f devine

$$f(t) = \frac{1}{2p} \int_{-b}^{+b} F(z) e^{itz} dz = \frac{T}{2p} \sum_{n \in \mathbf{Z}} f(nT) \int_{-b}^{+b} e^{itz} e^{-iTnz} dz,$$

unde trebuie să ținem cont de formula stabilită în exemplul 23, care introduce funcția **sinus atenuat**.

□ În fine menționăm că o serie de aplicații necesită considerarea transformatei Fourier pentru funcții generalizate (numite și distribuții). Considerând că o tratare riguroasă a acestor aspecte necesită o aprofundare prealabilă a teoriei distribuțiilor, în materialul de față nu am făcut referiri la acest caz. Pentru cititorul interesat recomandăm lucrări ca [3], [11], etc.

PROBLEME

§ II. 2.

1 Formulați și demonstrați proprietățile transformatei

cosinului ale transformatei sin prin analogie cu cele stabilite în teoremele 4-7 pentru F .

Indicație. Teoremele 4 și 5 au formulări și demonstrații identice. Pentru celelalte proprietăți trebuie combinate cele două transformări și S .

2 Să se rezolve ecuațiile integrale (cu necunoscuta f)

$$a) \int_{-\infty}^{+\infty} f(t) e^{izt} dt = \begin{cases} |z| & \text{dacă } z \in (-1,1) \\ \frac{1}{2} & \text{dacă } z = \pm 1 \\ 0 & \text{dacă } |z| > 1 \end{cases}$$

$$b) \int_0^{+\infty} f(t) \cos zt dt = \frac{1}{a^2 + z^2}, \text{ unde } a > 0$$

$$c) \int_0^{+\infty} f(t) \sin zt dt = \begin{cases} \cos z & \text{dacă } z \in [0, \frac{p}{2}) \\ 0 & \text{dacă } z \geq \frac{p}{2} \end{cases}$$

Indicație. a) Datorită parității în variabila z , putem considera că prin ecuația dată se precizează transformata Fourier (complexă)

$$\sqrt{2p} F(z) = \begin{cases} |z| & \text{dacă } z \in (-1,1) \\ \frac{1}{2} & \text{dacă } z = \pm 1 \\ 0 & \text{dacă } |z| > 1. \end{cases}$$

#n consecin\ [$f = F^{-1}(F)$, adic\ $f(x) = \frac{1}{2\pi} \int_{-1}^1 |z| e^{izx} dz =$
 $= \frac{1}{\pi} \int_0^1 z \cos zx dz$, pentru care se integreaz\ prin p[r]vi.

b) Se interpreteaz\ integrala ca o transformat\ cos, iar f se afl\ tot printr-o transformat\ cos, care se calculeaz\ cu teoria reziduurilor.

c) Ca \n cazul b), \n loc de transformata cos se lucreaz\ cu transformata sin.

3 Ar\ta\i c\ dac\ $f \in S$, atunci]i $g \in S$, unde
 $g = f + F^{-1}(f) + F^{-2}(f) + F^{-3}(f)$,

]i \n plus $F^{-4}(g) = g$.

Indica\ie. Se observ\ c\ $F^{-2}(f) = f_-$, unde $f_-(x) = f(-x)$, deoarece formula lui Fourier se poate scrie \n forma

$$f(-x) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{+\infty} e^{-iz(-x)} dz \int_{-\infty}^{+\infty} f(t) e^{-izt} dt.$$

#n consecin\ [$F^{-4}(f) = f$.

4 Calcula\i transformata Fourier pentru func\iile

1) $f(t) = e^{-at} \mathbf{h}(t)$ 2) $g(t) = e^{-a|t|}$, $a > 0$

]i verifica\i formula lui Parseval

$$\int_{-\infty}^{+\infty} f^2(t) dt = \int_{-\infty}^{+\infty} |F(z)|^2 dz.$$

Indica\ie. Avem

$$F(z) = \frac{1}{\sqrt{2\mathbf{p}}} \int_0^{\infty} e^{-at} e^{-izt} dt = \frac{1}{\sqrt{2\mathbf{p}}} \frac{-1}{a+iz} e^{-(a+iz)t} \Big|_0^{\infty} = \frac{1}{\sqrt{2\mathbf{p}}} \frac{1}{a+iz}.$$

Exprim`nd $|t|$, pentru calculul lui G descompunem

$$G(z) = \frac{1}{\sqrt{2\mathbf{p}}} \left[\int_{-\infty}^0 e^{at} e^{-izt} dt + \int_0^{\infty} e^{-at} e^{-izt} dt \right] = \frac{1}{\sqrt{2\mathbf{p}}} \frac{2a}{a^2 + z^2}$$

Un calcul simplu conduce la

$$\int_0^{\infty} f^2(t) dt = \frac{1}{2a} \quad \text{ji} \quad \int_{-\infty}^{\infty} g^2(t) dt = \frac{1}{a}$$

iar pe de alt[parte

$$\int_{-\infty}^{\infty} |F(z)|^2 dz = \frac{1}{2\mathbf{p}} \int_{-\infty}^{\infty} \frac{dz}{a^2 + z^2} = \frac{1}{2\mathbf{p}} 2 \cdot \frac{1}{a} \operatorname{arctg} \frac{z}{a} \Big|_0^{\infty} = \frac{1}{2a}$$

$$\int_{-\infty}^{\infty} |G(z)|^2 dz = \frac{4a^2}{2\mathbf{p}} \int_{-\infty}^{\infty} \frac{dz}{(a^2 + z^2)^2} = \frac{2}{\mathbf{p}} \int_{-\infty}^{+\infty} \frac{(a^2 - z^2) + (z^2 + a^2)}{(a^2 + z^2)^2} dz =$$

$$= \frac{2}{\mathbf{p}} \left[\frac{z}{a^2 + z^2} \Big|_0^{\infty} + \frac{1}{a} \operatorname{arctg} \frac{z}{a} \Big|_0^{\infty} \right] = \frac{1}{a}.$$

5

Aflați transformata Fourier a funcției

$$f(t) = A[\mathbf{h}(t+l) + \mathbf{h}(t-l)], \quad l > 0 \quad] \text{ i deduceți}$$

valoarea integralei

$$I = \int_{-\infty}^{+\infty} \frac{\sin^2 z}{z^2} dz = \int_{-\infty}^{+\infty} \frac{\sin z}{z} dz \quad (\text{Poisson})$$

Indicație. Se calculează

$$F(z) = \frac{A}{\sqrt{2\mathbf{p}}} \int_{-l}^l e^{-izt} dt = \frac{2A}{\sqrt{2\mathbf{p}}} \frac{\sin zl}{z}.$$

Se utilizează apoi prima formulă a lui Parseval, unde

$$\int_{-\infty}^{+\infty} f^2(t) dt = \int_{-l}^l A^2 dt = 2A^2 l$$

] i

$$\int_{-\infty}^{+\infty} |F(z)|^2 dz = \frac{2A^2}{\mathbf{p}} \int_{-\infty}^{+\infty} \frac{\sin^2 zl}{z^2} dz.$$

Lu`nd ]i  $l=1$ , se deduce  $I=p$ . Expresia lui  $I$  se poate modifica integr`nd prin p[ri $\left(\frac{1}{z^2} = \left(\frac{-1}{z}\right)'\right)$, astfel c[ea se reduce la integrala lui Poisson $\int_{-\infty}^{+\infty} \frac{\sin z}{z} dz$.

6

Calcula\i transformata Fourier a func\iei

$$f(t) = \begin{cases} b(1 + \frac{t}{a}) & \text{dac[} t \in (-a, 0) \\ b(1 - \frac{t}{a}) & \text{dac[} t \in [0, a) \\ 0 & \text{dac[} |t| \geq a \end{cases}$$

unde $a, b > 0$]i verifica\i principiul nedetermin[rii (teorema 13).

Indicalie. Direct, sau folosind paritatea lui f , se ob\ine

$$F(z) = \frac{2b}{\sqrt{2p}} \int_0^a \left(1 - \frac{t}{a}\right) \cos zt \, dt = \frac{4b}{a\sqrt{2p}} \frac{\sin^2 \frac{az}{2}}{z^2}.$$

Rela\ia de nedeterminare are loc \u00e9n ipoteza c[$\int_{-\infty}^{+\infty} f^2(t) dt = 1$, deci calcul[m

$$\int_{-\infty}^{+\infty} f^2(t) dt = 2b^2 \int_0^a \left(1 - \frac{t}{a}\right)^2 dt = \frac{2}{3} ab^2$$

și deducem restricția $ab^2 = \frac{3}{2}$.

Un calcul simplu conduce la

$$I = \int_{-\infty}^{+\infty} t^2 f^2(t) dt = 2b^2 \int_0^a t^2 \left(1 - \frac{t}{a}\right)^2 dt = \frac{b^2 a^3}{15}.$$

Pe de altă parte

$$J = \int_{-\infty}^{+\infty} z^2 |F(z)|^2 dz = \frac{8b^2}{\pi a^2} \int_{-\infty}^{+\infty} \frac{\sin^4 a \frac{z}{2}}{z^2} dz = \frac{4b^2}{\pi a^2} \int_0^{\infty} \frac{(1 - \cos az)^2}{z^2} dz.$$

Dezvoltând

$$(1 - \cos az)^2 = 2(1 - \cos az) - \sin^2 az = 4 \sin^2 \frac{az}{2} - \sin^2 az.$$

obținem și continuăm

$$J = \frac{16b^2}{\pi a^2} \int_0^{\infty} \frac{\sin^2 a \frac{z}{2}}{z^2} dz - \frac{4b^2}{\pi a^2} \int_0^{\infty} \frac{\sin^2 az}{z^2} dz,$$

care după schimbări derivabile $a \frac{z}{2} = t$, respectiv $az = q$ și o

integrare prin părți, devine

$$I = \frac{4b^2}{\pi a} \int_0^{\infty} \frac{\sin^2 q}{z^2} dz = \frac{4b^2}{\pi a} \int_0^{\infty} \frac{\sin 2q}{q} dq = \frac{2b^2}{a}.$$

Aici s-a folosit integrala lui Poisson $\int_0^{+\infty} \frac{\sin q}{q} dq = \frac{\pi}{2}$. #n
 consecin\[, \in`nd cont de restric\ia $ab^2 = \frac{3}{2}$, produsul $I \cdot J$
 devine

$$I \cdot J = 2 \frac{b^2}{a} \cdot \frac{b^2 a^3}{15} = \frac{2}{15} a^2 b^4 = \frac{3}{10}.$$

Evident, $\frac{3}{10} = 0,3 > 0,25 = \frac{1}{4}$.

ANEXA II.1. : Transformata Fourier discretă (TFD)

Într-un sens deja discutat, putem spune că spectrul discret al unui semnal periodic reprezintă o transformată Fourier discretă. Sensul exact al noțiunii de **transformată Fourier discretă** este strâns legat de discretizarea necesară în calculul numeric al integralelor ce exprimă transformatele Fourier, atunci când se face prelucrarea semnalelor pe calculator. Cu alte cuvinte, în locul transformatei

$$F(z) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \int_{-\infty}^{+\infty} f(t)e^{-izt} dt$$

a lui $f \in F$, vom considera o transformare a unui șir (x_n) obținut prin eșantionarea semnalului f într-un alt șir (X_n) ce eșantionează spectrul F . Pentru aceasta fixăm un **pas** $h > 0$ și ne limităm la N valori ale lui f , anume

$$\{f(nh): n = 0, 1, \dots, N-1\},$$

adică admitem că f este suficient de bine reprezentat prin cele N eșantioane pe intervalul $[0, Nh)$.

În consecință, integrala ce definește pe F se aproximează cu

$$F(z) \sim \frac{h}{\sqrt{2\pi}} \sum_{n=0}^{N-1} f(nh)e^{-iznh}.$$

Factorul $\frac{h}{\sqrt{2p}}$ este ne semnificativ aici, fiind eliminat printr-o simplă schimbare de scală. De altfel $2p$ este impus de formula lui Fourier, care conține și transformata Fourier inversă, în timp ce în cazul discutat inversarea nu mai conține asemenea factori. În concluzie, în locul semnalului f vom lucra cu un șir finit (x_n) , $x_n = f(nh)$, $n = 0, 1, \dots, N-1$, iar în locul transformatei F considerăm

$$\Phi(z) = \sum_{n=0}^{N-1} x_n e^{-iznh}.$$

Tehnicile de calcul impun însă și discretizarea lui Φ . Pentru aceasta să observăm că la început variabila z avea semnificația de pulsație, $w = \frac{2p}{T} = 2pn$, deci este normal să șteantionăm pe Φ în puncte de forma $z = k2p\Delta n$, unde Δn este pasul rețelei, iar $k \in \mathbb{N}$. Notând $\Phi(k2p\Delta n) = X_k$ se obține

$$X_k = \sum_{n=0}^{N-1} x_n e^{-ik2p\Delta nh}.$$

Să observăm că dacă aici luăm $\Delta n = \frac{1}{Nh}$, atunci șirul (X_n) este periodic, adică

$$X_{k+N} = \sum_{n=0}^{N-1} x_n e^{-i2p(k+N)\frac{n}{N}} = \sum_{n=0}^{N-1} x_n e^{-i2pk\frac{n}{N}} = X_k,$$

deci acest șir este determinat de N valori succesive

$$X_0, X_1, \dots, X_{N-1}.$$

Această analiză a procesului de discretizare a formulei ce definește transformata Fourier justifică următoarea:

1. **Definiție.** Spunem că $\{x_n\}$ irul finit ($N \in \mathbf{N} \setminus \{0,1\}$)

$$\{X_0, X_1, \dots, X_{N-1}\}$$

este **transformata Fourier discretă** a irului (semnalului) finit $\{x_0, x_1, \dots, x_{N-1}\}$ dacă pentru orice $k = 0, 1, \dots, N-1$ avem

$$X_k = \sum_{n=0}^{N-1} x_n q^{kn} \quad (1)$$

unde $q = e^{-i\frac{2\pi}{N}}$. Această transformare se notează pe scurt $X = Dx$. Numărul N se numește **lungimea** (sau **perioada**) semnalului.

Într-o serie de probleme se consideră iruri periodice astfel că suma se poate realiza pentru orice N valori consecutive ale lui $n \in \mathbf{Z}$.

Dăm o continuare câteva proprietăți ale transformatei Fourier discrete.

2. **Propoziție.** Transformata Fourier discretă este un operator liniar pe $\mathbf{R}^N$, care în baza canonică se reprezintă prin matricea

$$D = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 1 & \dots & 1 \\ 1 & q & q^2 & \dots & q^{N-1} \\ 1 & q^2 & q^4 & \dots & q^{2(N-1)} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 1 & q^{N-1} & q^{2(N-1)} & \dots & q^{(N-1)(N-1)} \end{pmatrix}$$

Demonstratie. Dacă notăm vectorial $x = (x_0, x_1, \dots, x_{N-1})^\top$ și $X = (X_0, X_1, \dots, X_{N-1})^\top$, se vede imediat că $IX + mY$ este transformat în $IX + mY$, oricare ar fi $I, m \in \mathbf{R}$. Pe de altă parte, faptul că X este T.F.D. a lui x se scrie matricial

$$X = Dx$$

unde D este matricea periodică menționată. □

Inversarea $x = D^{-1}X$ se realizează ușor, conform următoarelor:

3. Propoziție. *Inversa matricei D este*

$$D^{-1} = \frac{1}{N} \bar{D},$$

unde $\bar{D}$ se obține prin conjugarea complexă a lui D (adică trecerea de la $q = e^{-i\frac{2\pi}{N}}$ la $\bar{q} = e^{i\frac{2\pi}{N}}$).

Demonstratie. Deoarece $q\bar{q} = 1$, rezultă

$$D \cdot \bar{D} = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 1 & \dots & 1 \\ 1 & q & q^2 & \dots & q^{N-1} \\ 1 & q^2 & q^4 & \dots & q^{2(N-1)} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 1 & q^{N-1} & q^{2(N-1)} & \dots & q^{(N-1)(N-1)} \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} 1 & \bar{q} & \bar{q}^2 & \dots & \bar{q}^{N-1} \\ 1 & \bar{q}^2 & \bar{q}^4 & \dots & \bar{q}^{2(N-1)} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 1 & \bar{q}^{N-1} & \bar{q}^{2(N-1)} & \dots & \bar{q}^{(N-1)(N-1)} \end{pmatrix} =$$

$$= \begin{pmatrix} N & 0 & \dots & 0 \\ 0 & N & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & \dots & N \end{pmatrix} = NI_N.$$

#nr-adev[r produsul dintre linia k]i coloana k ne d[

$$1 + q^k \bar{q}^{-k} + \dots + q^{k(N-1)} \bar{q}^{-k(N-1)} = N$$

en timp ce pentru linia k]i coloana $l \neq k$ avem

$$1 + q^k \bar{q}^{-l} + \dots + q^{k(N-1)} \bar{q}^{-l(N-1)} = 1 + q^n + \dots + q^{n(N-1)} = \frac{1 - q^{nN}}{1 - q^n},$$

unde am presupus $k > l$]i am notat $k - l = n$; pentru $k < l$ rezultatul este similar datorit[simetriei matricilor D]i $\bar{D}$. Elementele din afara diagonalei sunt nule deoarece $q^N = 1$, deci $1 - q^{nN} = 0$. $\square$

Menlion[m en continuare alte c`teva propriet[ ]i ale T.D.F.

4. **Propoziie.** *Transla]ia secvenei x corespunde unei rota]ii de faz[a T.D.F. X , adic[dac[$X = Dx$]i $y_n = x(n - n_0)$, unde $n_0 \in \mathbf{N}$, atunci pentru $Y = Dy$ avem*

$$Y(k) = X(k) e^{-i \frac{2\pi}{N} k n_0}.$$

Demonstratie. Conform defini]iei avem

$$Y(k) = \sum_{n=0}^{N-1} x(n - n_0) q^{kn} = \sum_{m=0}^{N-1} x(m) q^{k(m+n_0)} = q^{kn_0} X(k),$$

unde am notat cu $m = n - n_0$ un nou indice care parcurge N valori consecutive din $\mathbf{Z}$. R[m`ne s[@nlocuim $q = e^{-i\frac{2p}{N}}$. $\square$

Urm[toarea proprietate de simetrie este util[deoarece orice semnal real se descompune ca o sum[dintre un semnal par]i unul impar.

5. **Propozit[ie** (simetrie]i paritate/imparitate). Fie $x: \{0, 1, \dots, N-1\} \rightarrow \mathbf{R}$ o secven[real[ ]i $X = Dx$. Atunci:
- $X(N-k) = \overline{X(k)}$ pentru orice $k \in \{0, 1, \dots, N-1\}$
  - dac[x este par[, atunci X este real[ ]i par[
  - dac[X este impar[, atunci X este pur imaginar[ ]i impar[.

Demonstra[ie. a) Se calculeaz[

$$X(N-k) = \sum_{n=0}^{N-1} x(n) q^{n(N-k)} = \sum_{n=0}^{N-1} x(n) \overline{q^{nk}} = \overline{X(k)}$$

deoarece $q^N = 1$.

- b) Este convenabil s[consider[m $N = 2p + 1$, c`nd

$$X(N-k) = x(0) + 2 \sum_{n=1}^p x(n) \cos \frac{2p}{N} kn = X(k).$$

Faptul c[$X(k) \in \mathbf{R}$ rezult[compar`nd cu a).

- c) Avem prin ipotez[$x(N-n) = -x(n)$, deci $x(0) = x(N) = 0$. Pentru $N = 2p + 1$ rezult[

$$X(k) = -2i \sum_{n=1}^p x(n) \sin\left(\frac{2p}{N} nk\right) = -X(N-k).$$

#n particular se vede c[$X(k) \in i\mathbf{R}$, iar $X(0) = X(N) = 0$. $\square$

T.F.D. se comport[fa[de produsul de convolu\ie la fel ca]i transformata Fourier F . #nainte de a formula proprietatea respectiv[preciz[m c[prin **convolu\ia circular[** a dou[secven\le periodice, definite prin n valori $x, y: \{0, 1, \dots, N-1\} \rightarrow \mathbf{R}$ alegem o secven[$h: \{0, 1, \dots, N-1\} \rightarrow \mathbf{R}$ ale c[rei valori pentru $n \in \{0, 1, \dots, N-1\}$ sunt:

$$h(n) = \sum_{m=0}^{N-1} x(m)y(n-m).$$

#n acest caz not[m $h = x * y$.

6. Propozi\ie (T.F.D. a convolu\iei circulare). Fie x, y dou[secven\le finite]i $h = x * y$. Dac[X, Y]i respectiv H sunt T.F.D. ale lui x, y]i h , atunci

$$H = X \cdot Y.$$

Demonstratie. S[observ[m c[H are aceea[i lungime (perioad[) N . Calcul[m (\in`nd cont de periodicitatea secven\elor x]i y):

$$\begin{aligned} H(k) &= \sum_{n=0}^{N-1} \left[\sum_{m=0}^{N-1} x(m)y(n-m) \right] q^{nk} = \\ &= \sum_{m=0}^{N-1} x(m) \left[\sum_{n=0}^{N-1} y(n-m)q^{(n-m)k} \right] q^{mk} = \end{aligned}$$

$$= Y(k) \cdot \sum_{m=0}^{N-1} x(m) q^{mk} = (XY)(k).$$

Deoarece aici k este arbitrar, rezultă $H = XY$. □

7. **Corolar** (Egalitatea lui Parseval). Dacă x este o secvență finită de lungime N și $X = Dx$, atunci

$$\sum_{n=0}^{N-1} |x(n)|^2 = \frac{1}{N} \sum_{k=0}^{N-1} |X(k)|^2.$$

Demonstrație. Dacă $X = Dn$, atunci conform teoremei de inversiune avem $x = \frac{1}{N} \overline{D}X$, deci $\overline{x} = \frac{1}{N} D\overline{X}$, adică pentru orice $n = \overline{1, N-1}$ avem

$$\overline{x}(n) = \frac{1}{N} \sum_{k=0}^{N-1} \overline{X}(k) q^{kn}.$$

Să evaluăm membrul stâng al egalității enunțate

$$\begin{aligned} \sum_{n=0}^{N-1} |x(n)|^2 &= \sum_{n=0}^{N-1} x(n) \overline{x}(n) = \frac{1}{N} \sum_{n=0}^{N-1} x(n) \sum_{k=0}^{N-1} \overline{x}(k) q^{kn} = \\ &= \frac{1}{N} \sum_{k=0}^{N-1} \overline{X}(k) \sum_{n=0}^{N-1} x(n) q^{kn} = \frac{1}{N} \sum_{n=0}^{N-1} \overline{X}(k) X(k) = \frac{1}{N} \sum_{k=0}^{N-1} |X(k)|^2 \end{aligned}$$

Inversarea ordinii de însumare este posibilă, sumele fiind finite.

□

Analogia cu proprietățile transformatei F este evidentă.

ANEXA II.2. : Transformata Fourier rapidă

Transformata Fourier rapidă (pe scurt TFR) este direct legată de problemele de calcul ce apar în realizarea pe computer a transformatei Fourier, așa cum am văzut în anexa 1. Deoarece calculul valorilor $X(k)$ ale transformatei $X = D_x$ conține înmulțiri între $x(n)$ și q^{kn} și adunări, să considerăm că o înmulțire împreună cu o adunare formează o **operație elementară**. Atunci calculul celor N valori $X(k)$ necesită N^2 operații elementare. Ideea de a accelera calculul transformatei X se bazează pe reducerea numărului de operații elementare prin descompunerea lui N în factori.

1. **Propoziție.** Dacă $N = P \cdot Q$, cu $P \neq N \neq Q$, atunci numărul de operații elementare în calculul T.F.D. este $N(P+Q)$.

Demonstrație. O operație elementară se referă la câte o valoare pentru k și n între 0 și $N-1$. Scriind algoritmul împărțirii lui n cu P și respectiv a lui k cu Q obținem $n = Pn_2 + n_1$, respectiv $k = Qk_1 + k_2$, unde $0 \leq n_1, k_1 \leq P-1$, iar $0 \leq n_2, k_2 \leq Q-1$. Desigur, n este unic determinat prin perechea (n_1, n_2) , iar k prin (k_1, k_2) , deci

în loc de $X(k) = \sum_{n=0}^{N-1} x(n)q^{kn}$ putem scrie

$$X(k_1, k_2) = \sum_{n=0}^{N-1} x(n_1, n_2) q^{Pk_2n_2} q^{kn_1}$$

deoarece $q^{kn} = q^{Nk_1n_2} q^{Pk_2n_2} q^{kn_1}$, unde $q^N = 1$. De fapt aici avem o sumă dublă, adică

$$X(k_1, k_2) = \sum_{n_1=0}^{P-1} \sum_{n_2=0}^{Q-1} x(n_1, n_2) q^{Pk_2n_2} q^{kn_1} =$$

$$= \sum_{n_1=0}^{P-1} C(n_1, k_2) q^{kn_1}$$

unde $C(n_1, k_2) = \sum_{n_2=0}^{Q-1} x(n_1, n_2) q^{Pk_2n_2}$. Se vede astfel c[pentru calculul coeficien[ilor $C(n_1, k_2)$ sunt necesare $PQ^2 = NQ$ opera[ii elementare, dup[care $X(k_1, k_2)$ se oblin prin $P^2Q = NP$ opera[ii elementare. #n concluzie avem @n total $N(P+Q)$ opera[ii elementare. $\square$

2. **Observa[ie.** Deoarece $N^2 \geq N(P+Q)$, propozitia de mai sus eviden[iaz[o reducere a num[rului de opera[ii elementare. Dac[num[rul N se poate desface @n mai mul[factori, adic[

$$N = N_1N_2\dots N_m,$$

num[rul de opera[ii elementare se reduce de la N^2 la

$$N(N_1 + N_2 + \dots + N_m).$$

Cazul cel mai utilizat @n practic[este $N = 2^m$, c`nd avem:

3. **Corolar.** Pentru $N = 2^m$ num[rul de opera[ii elementare se reduce de $\frac{2^{m-1}}{m}$ ori.

Demonstratie. Dacă $N = 2^m$, atunci $N_1 = N_2 = \dots = N_m = 2$, deci $N_1 + N_2 + \dots + N_m = 2m$. Raportul

$$\frac{N^2}{N(N_1 + \dots + N_m)} = \frac{2^{2m}}{2^m \cdot 2m} = \frac{2^{m-1}}{m}$$

ne arată de câte ori avem mai puține operații. □

Prin **transformata Fourier rapidă** se înțelege calculul termenilor secvenței $X(k_1, k_2)$ prin intermediul coeficienților $C(n_1, k_2)$, ca în Propoziția 1 de mai sus. Dacă $N = 2^m$ și m este mare, reducerea numărului de operații este semnificativă, ducând la reduceri spectaculoase ale timpului necesar. De exemplu, pentru un calculator care face o operație elementară în 30 ms, pentru $m=12$, timpul efectiv de calcul se reduce de la 8 min la 30 s, iar pentru $m=20$ reducerea se face de la 1 an la 20 minute.

Alte aspecte privind analiza Fourier pe calculator pot fi găsite în [2], precum și în diverse manuale de utilizare a unor programe ca MAPLE, MATEMATICA, etc.

BIBLIOGRAFIE

- [1] Balabanian N., *Electric Circuits*, Mc.Grau-Hill, Inc., New York, 1994.
- [2] Bellanger M., *Traitement numérique du signal; Théorie et pratique*, Masson, Paris, 1994.
- [3] Bracewell R.N., *The Fourier Transform and its Applications*, TOSHO Printing Co. Ltd. Tokio, Japan, 1983.
- [4] Brânz[nescu V., St[n][il[O., *Matematici Speciale*, Editura ALL, Bucure]ti, 1994.
- [5] Bucur Gh., C`mpu E., G[in[S., *Culegere de probleme de calcul diferential Ji integral*, vol.III, Editura Tehnic[, Bucure]ti, 1967.
- [6] Budak B.M., Fomin S.V., *Multiple integrals, Field Theory and Series*, Mir, Moscow, 1973.
- [7] Coc`rlan P., Ro]cule\ M., *Serii Trigonometrice Ji Apicalii*, Editura Academiei Rom`ne, Bucure]ti, 1991.
- [8] Cristescu R., *Analiz[functional[*, E.D.P., Bucure]ti, 1970
- [9] Crstici, B., et col. *Matematici Speciale*, E.D.P., Bucure]ti, 1981.
- [10] Demidovich, B., *Problems in Mathematical Analysis*, Mir, Moscow, 1989.

- [11] Efimov A.V., **Mathematical Analysis - Advanced topics**, Mir, Moscow, 1985.
- [12] Efimov A.V., Demidovici B.P., **Culegere de probleme de matematică pentru învățământul tehnic - capitole speciale de analiză matematică**, (limba rusă) Nauka, Moscova, 1981.
- [13] Fihtenholc G.M., **Curs de calcul diferențial și integral**, Ed. Tehnică, București, 1965.
- [14] Gârleaua Șt., **Prelucrarea în timp real a semnalelor fizice**, Editura Scrisul Românesc, Craiova, 1978.
- [15] Harris F.J., **On the use of Windows for Harmonic Analysis with the Discrete Fourier Transform**, Proc IEEE vol.66, No.1, January 1978.
- [16] Hewitt E., Stromberg K., **Real and Abstract Analysis**, Springer-Verlag, Berlin, 1969.
- [17] Juk V.V., Natanson G.I., **Serii Fourier** (limba rusă), Ed. Univ. Leningrad, 1983.
- [18] Lang S., **Analysis I**, Addison - Wesley Publ. Comp. London, 1968.
- [19] Myskis A.D., **Introductory Mathematics for engineers**, Mir, Moskow, 1975.
- [20] Nicolescu L.J., Stoka M.I., **Matematici pentru ingineri**, vol.I, Editura Tehnică, București, 1969.
- [21] Pólya G., Szegő G., **Aufgaben und Lehrsätze aus der Analysis II**, Springer-Verlag, Berlin, 1971.
- [22] Precupan A., **Analiză matematică - Funcții reale**, E.D.P., București, 1976.
- [23] Predoi M., **Analiză matematică**, EUC, 1994.

- [24] Rudner V., **Probleme de Matematici Speciale**, E.D.P., Bucure]ti, 1970.
- [25] Stanomir D., St[n[]il[O., **Metode matematice @ teoria semnalelor**, Editura Tehnic[, Bucure]ti, 1980.
- [26] St[n[]il[O., **Analiz[matematic[**, E.D.P., Bucure]ti, 1981.
- [27] Stjebljezow W., **Zusammenhang zwischen den Fourier Koeffizienten der nichtlinearen Funktionen und ihrer Ableitungen**, Z. Elektr. Inform. -u. Energietechnik, Leipzig 7(1977)4, S.319-324.
- [28] Stuart R.D., **Introducere @ analiza Fourier cu aplicatii @ tehnic[**, Editura Tehnic[, Bucure]ti, 1971.
- [29] }abac I.Gh., **Matematici Speciale**, E.D.P., Bucure]ti, 1981.
- [30] Trandafir R., **Matematici pentru ingineri - culegere de probleme**, Editura Tehnic[, Bucure]ti, 1969.
- [31] Vulih B.Z., **Introducere @ analiza functional[**, (limba rus[]), Nauka, Moscova, 1967.

CUPRINS

PREFA| {

CAPITOLUL I	SERII FOURIER	pag
§1. Funcții periodice. Noțiunea de serie Fourier		7
§2. Produs scalar pe spații de funcții		23
§3. Ortogonalitate. Coeficienți Fourier		35
§4. Aproximarea în medie punctuală		56
§5. Lemele fundamentale		76
§6. Criterii de convergență punctuală		89
§7. Criterii de convergență uniformă		107
Anexa I.1. Convergența în spații de funcții		125
Anexa I.2. Fenomenul Gibbs		141
Anexa I.3. Serii Fourier multiple		151

CAPITOLUL II   **INTEGRALA LUI FOURIER**

§1. Formula lui Fourier	160
§2. Transformata Fourier	182
Anexa II.1. Transformata Fourier discretă	212
Anexa II.2. Transformata Fourier rapidă	220
BIBLIOGRAFIE	223

